

VITÉZI TÁJÉKOZTATÓ

TRIANON, 1920. június 4.

A világtörténelem legnagyobb szégyene, igazságtalansága
és kegyetlensége! Trianon: the greatest disgrace, injustice
and cruelty of the universal history!

MAGYARORSZÁG NEMZETI GYÁSZNAPJA

Áldást a magyarra!

Ne mondjátok, hogy a haza nagyobbodik.

A haza, a haza egyenlő volt mindig
ezer év óta már, és mindig az marad,
mert nem darabokból összetákolt darab:
egytest a mi hazánk, eleven valami!
Nem lehet azt csak úgy vagdalni, toldani!

Máskor is hevert már elköötözött tagokkal.

Zsibbadtan alélt a balga erőszakkal.

De mihelyt fölengedt fojtó köteléke,
futni kezdett a vér elapadt erébe.

Visszakapta, ami soha el nem vészett.

Nagyobb nem lett avval. Csak egészségesebb.

Lám, igaz jószágunk visszatér kezünkre,

bár a világ minden fegyvere őrizze.

Mert erős a fegyver és nagy hatalmasság,

de leghatalmasabb mégis az igazság.

Útja, mint a Dunánk és csillagok útja:
nincs ember, aki azt torlaszolni tudja.

Él a nagy Isten és semmibe megy kárba,

Magyarok se lettünk pusztulni hiába,

hanem példát adni valamennyi népnek,

mily görbék s biztosak pályái az égnek.

Ebből tudhatod már, mi a magyar dolga,
hogy az erős előtt meg ne hunyáskodna.

Erős igazsággal az erőszak ellen:

így élj, s nem kell félned, veled már az Isten.

Kelnek a zsarnokok, tűnnek a zsarnokok.

Te maradsz, te várhatsz, nagy a te zálogod.

Zsibbad a szabadság, de titkon bizsereg,
és jön az igazság, közelebb, közelebb...

(Babits Mihály)

Tartalom:

A Történelmi Vitézi Rend főkapitányának levele a Lengyel Köztársaság budapesti nagykövetségének ügyvivőjéhez	2
Változás... változást vár minden lélek	2
Magyarország nemzeti gyásznapja	3
Összmagyar megemlékező tüntetés	5
Nemzeti Feltámadási Menet 2010.	5
Nehány Trianon-megemlékezés	5
Doni megemlékezések	6
Kitörés – A becsület napja	8
Az Egyetemi Rohamzászlóalj	9
A közjogi helyzet értékelése az alkotmányosság szemszögéből.	10
Magyar Vitézek Bálja, 2010. február 13.	11
Könyvgyűjtés – Kárpátaljára	12
Akikre büszkék vagyunk	13
A Szent Korona mentésének 65. évfordulója Mattsee Salzburg tartomány, Ausztria, 2010. július 2-3-4.	16
Helyesbítés	17
ERDÉLY TÖRZSSZÉK	18
Csikszereda, 2010. május 8., Millenniumi templom ..	18
Vitéz Horthy István Kormányzó-helyettes – Mindig közöttünk marad!	19
Érdekesség... Egy repülőút története és tanulságai ..	20
Az Erdélyi Törzsszék 2009. évi évről állománygyűlése.	20
Kerekes Izsák-emléknap Nagymohán	21
A doni tragédia áldozataira emlékeztek Sepsiszentgyörgyön	21
Megújult Sinka István szülőháza	21
Sepsiszentgyörgy 1848	22
Szováta	22
Csikszereda – Győzzük le kishitűségünket!	23
Szent László Király napjai, 2010. június 24-27.	23
Szent Ágoston-templom, 2009. aug. 29.	23
BUDA TSZK – Eseménykrónika	24
Boldog vitéz báró Apor Vilmos, a vértanú püspök.	26
ÉSZAK-DUNÁNTÚLI TÖRZSSZÉK	27
A Veszprém vármegyei alcsoport hírei	27
Koszorúzások Várpalotán	28
A magyar katona hősi helytállását hirdeti!	28
NYUGAT-DUNÁNTÚLI TÖRZSSZÉK	29
Soproni Honvéd Hagyományőrző Egyesület	29
KELET-MAGYARORSZÁGI TÖRZSSZÉK	30
DÉL-ALFÖLDI TÖRZSSZÉK	30
Nagykörös, városi ünnepség	30
Wass Albert felolvasás	30
KÖMA Eseménynaptár 2009. okt. 1-től 2010. márc. 31-ig	31
Vitézi lovas híradó	36
ÉSZAK-KELET-MAGYARORSZÁGI TÖRZSSZÉK	38
2009. év eseményei	38
1848 emléke – koszorúzás Miskolcon márc. 15-én ..	39
Horthy Miklós Társaság 2010. II. félévi programjai ..	39
KELET-MAGYARORSZÁGI TÖRZSSZÉK	40
A Magyar Kultúra Napja	40
Gyertyagyújtás a II. vh. áldozataiért Ibrányban	40
Örömhír! Házasságkötés! Gólyahír	41
Magyar Örökség Díjat kapott Prohászka Ottokár püspök.	42
66 év után életre kelt a NIMRÓD- és a BOFORS-díjas ..	43
Hadak útjára léptek	44
Szlovénia, Ukanc	46
Hiszkegy	47

A Történelmi Vitézi Rend főkapitányának levele a Lengyel Köztársaság budapesti nagykövetségének ügyvivőjéhez

2010.04.10.

Mély megrendüléssel értesültünk a lengyel nemzetet ért tragikus csapásról. Döb-benten állunk lengyel testvéreink vesztesége, gyásza előtt, amellyel az 1940-ben ellenük elkövetett nemzetpusztító öldöklés 70. évfordulóján kell szembenézniük. Kérjük minden lengyel testvérünket, fogadják szívből jövő, legmélyebb együttérzésünket, és erősítse őket a tudat, hogy Magyarország minden tisztességes polgára szeretettel gondol rájuk ebben a nehéz órában.

Fogadja a lengyelek Istene engesztelő áldozatnak ezt a szerencsétlenséget, és erősítse meg a hozzátartozókban és minden lengyelben a hitet, hogy a sok-sok mártír áldozata, a hozzátartozók imái, és magyar barátaik fohászai és együttérzése nem hiábavalóak.

Isten áldása és a magyarok szeretete adjon erőt lengyel testvéreinknek a csapás elviseléséhez, örök nyugalommal az áldozatoknak, és soha meg nem szűnő emlékeztet a lengyel nemzet minden tagjának!

Isten tartsa meg és erősítse Lengyelországot! Éljen Lengyelország!

Együttérzéssel, gyászukban osztozva, tisztelettel:

vitéz Hunyadi László főkapitány

List komendanta Historycznego Zakonu Rycerskiego do rzecznika Ambasady Polskiej Rzeczypospolitej w Budapeszcie

10.04.2010.

Jesteśmy głęboko wstrząśnięci tragicznym ciosem, którego doznał dzisiaj naród polski. Stoimy przerażeni wobec straty i żaloby naszych polskich braci, z którą muszą się zmierzyć w 70 rocznicę popełnionej na ich narodzie w 1940 roku zbrodni ludobójstwa. Prosimy wszystkich naszych polskich braci, żeby przyjęli płynące z naszych serc, najgłębsze wyrazy współczucia, i niech wzmacnia ich świadomość tego, że każdy prawy obywatel Węgier myśli o nich z miłością w tych trudnych godzinach.

Oby Bóg Polaków przyjął to nieszczęście, jako ofiarę odkupienia i umocnił w krewnych zmarłych i wszystkich polakach wiarę w to, że poświęcenie życia tak wielu rodaków, modlitwy ich bliskich oraz pacierze i współczucie węgierskich przyjaciół nie są daremne.

Niech błogosławieństwo Boga i miłość Węgrów da siłę polskim bratankom do zniesienia tego ciosu, wieczny odpoczynek ofiarom, i nieprzemijającą pamięć o nich u wszystkich ludzi polskiego narodu!

Niech Bóg chroni i umacnia Polskę!

Niech żyje Polska!

Współczując i dzieląc Waszą żalobę, z poważaniem:

Rycerz László Hunyadi komendant

Változás... változást vár minden lélek

Szomjazzuk az őszi tisztaságot, s várjuk, támogatjuk a nemzetépítő munkát.

A törvény szigorát. Az elesettek felkarolását. Az egység megteremtését. Keresztény/keresztény hitünk tiszteletben tartását, ápolását.

Köszöntjük az erre elhivatott, ezért élő és ezért tévő erőt, a nemzeti öntudatot feltámasztó nemzeti kormányt.

Minden erőnkkel szolgáljuk a nemes célok elérését segítő közös erőfeszítéseket: magyarságunk megmaradását a Kárpát-medencében; gyermekeink otthon-teremtését, a képzésnek megfelelő munka megteremtését, tisztas megélhetést, s a békés, nyugodt élet körülményeinek létrejöttét.

Történelmi Vitézi Rend

MAGYARORSZÁG NEMZETI GYÁSZNAPJA

*„Nem kell nekünk a más folyója!
Nem kell nekünk a mások bérce!
Csak magyar hegy és magyar róna
Ahogy az Isten rég kimérte.*

*Nem kell nekünk idegen égbolt,
Egy porszeme se a világnak!
Csak az kell, ami a miénk volt!
Igazságot, Igazságot, Igazságot
Magyarországnak!”*

A hazánkat gyalázatosan megcsönkítő trianoni békediktátum 90 esztendeje, 1920. június 4-én, budapesti idő szerint 16:32-kor íratott alá. Szerzőnk, aki hadtörténész-muzeológus,

noha egyoldalas összefoglalót kértünk tőle, alapos leírással szolgált. Hálásan köszönjük a nagyívű tanulmányt. Írását a következő kiadványban folytatjuk. (szerk.)

A trianoni békediktátum

„Testvéreink, ti drágák odafenn, minket itt fogott a beomló tárna!

*Csak fájó sóhajunkkal üzenhetünk hozzátok fel,
A fényes napvilágra.*

...

Testvéreink, ti drágák odafenn, zokog-e értünk hét falu harangja?

Sikolt-e érettünk a vészharang?

Hozzánk a mélybe nem hatol a hangja.”

...

1920. március – Reményik Sándor

A Magyarországot és a magyar nemzetet megnyomorító trianoni békediktátum előkészítéséről és hatásairól napjainkig igen sok publikáció jelent meg, attól kezdve, hogy rendalapító és országgyarapító vitéz nagybányai Horthy Miklós altengernagy, mint kormányzó felemelte a nemzetet nyomorából. De mi is volt maga a trianoni béke?

A Nagy Háborút lezáró Versailles-környéki békék szakítottak az évezredes béke-kultúrával. A különféle háborúkat lezáró békék – mint azt etimológiailag maga a béke szó jelenti – egészen a XIX. század végéig arra szolgáltak, hogy megbékéltessék a legyőzött fele(ke)t. Jó példája ennek a napóleoni világháborút lezáró 1815. évi bécsi békerendszer, amely Franciaországot visszaemelte a nagyhatalmak sorába, s alkalmas volt a világméretű béke megőrzésére egy teljes évszázadon át. A XX. századra azonban ez a békekötési kultúra átadta a helyét a diktátumoknak, amelyek a legyőzöttek megbüntetésére törekedtek, s ez egyaránt érvényes az 1919–1922 közötti versailles-i–washingtoni és az 1947. február 10-i párizsi békerendszerre. Épp ez utóbbi bizonyítja, hogy az előbbi nem is biztos, hogy békének lehet minősíteni: negyed század múltán újabb békerendszer megalkotására volt szükség, a Totális Háború, egyben az 1914-től három szakaszban 1945-ig tartó XX. századi világháború lezárására.

A magyar történelemben trianoni béke néven elhíresült diktátumot, mint a Magyar Királyság és a Nagy Háborúban győztes Szövetséges és Társult Hatalmak közötti hadiállapot lezárását és a háború utáni békeidőszak alapelveit kodifikáló nemzetközi jogi okmányt 1920. június 4-én a Versailles melletti Nagy-Trianon

palotában (Grand Trianon, tévesen a Kis-Trianon palotában vagy a Kis- és a Nagy-Trianon palotát összekötő folyosó csarnokában) írta alá magyar részről Benárd Ágost, a Simonyi-Semadam-kormány népjóléti és munkaügyi minisztere és Drasche-Lázár Alfréd rendkívüli követ és meghatalmazott miniszter, illetve 17 állam (az Amerikai Egyesült Államok, Franciaország, Japán, Nagy-Britannia és Olaszország, továbbá társult hatalomként Belgium, Csehszlovákia, Görögország, Kína, Kuba, Lengyelország, Nicaragua, Panama, Portugália, Románia, a Szerb–Horvát–Szlovén Királyság és Sziám) meghatalmazottja.

A trianoni békediktátum aláírásakor – a maradék – Magyarországon 10 perc-re megállt az élet, s megszólalt minden harang, duda stb. A Nemzetgyűlés 1920. november 15-én fogadta el, egy ünnepélyes tiltakozó nyilatkozat elfogadását követően. 1921:XXXIII. törvény-cikk címmel 1921. július 26-án lépett hatályba Magyarország és a ratifikáló, illetve a ratifikációs okmányokat kicserélő országok (Belgium, Csehszlovákia, Franciaország, Japán, Nagy-Britannia, Olaszország, Románia, a Szerb–Horvát–Szlovén Királyság és Sziám) között a Nemzetgyűlés általi törvénybe iktatásával. Görögországgal csak 1921. október 15-én lépett életbe. Az Amerikai Egyesült Államokkal, miután annak

Kongresszusa a trianoni békét nem ratifikálta, Magyarország külön kötött békét, amelyet 1921. augusztus 29-én írt alá Budapesten Ulysses Grant-Smith, az USA magyarországi megbízottja és gróf Bánffy Miklós magyar külügyminiszter, s az 1921:XLVIII. törvény-cikként 1921. december 17-én vált hatályossá. Szovjet-Oroszország (a későbbi Szovjetunió) sem írta alá a trianoni diktátumot, majd csak az 1947. február 10-i párizsi békét.

1. A békeszerződés szerkezete

A szerződés 14 rész 364 cikkelyéből állt. Bevezető része tartalmazta a Magyarországgal szerződést kötő szövetséges és társult hatalmak felsorolását, s kimondta a hadiállapot megszűnését közöttük.

Az I. rész a Nemzetek Szövetsége Egyesség-okmányát; a II. Magyarország határainak megállapítását; a III. a politikai rendelkezéseket, a más országokhoz került területekről, tulajdonokról és követelésekről való lemondást, a magyarországi kisebbségek védel-

mét és az állampolgárság kérdését; a IV. az Európán kívüli érdekeltségek újraszabályozását; az V. rész a katonai határozványokat; a VI. a hadifoglyok hazaengedését, hazaszállítását és a háborúban elesettek sírhelyének kérdését; a VII. a büntető rendelkezéseket, a háborús bűnösség fogalmát és a bűnösök bíróság elé állítását; a VIII. a jóvátételi kötelezettségeket; a IX. a pénzügyi határozványokat; a X. a gazdasági rendelkezéseket, benne a legnagyobb kedvezmény elvének 5 évre szóló, egyoldalú érvényesítési kötelezettségét, vasút-, posta- és távíróegyezményt, a volt Központi Hatalmak országaival 1914. augusztus 1. után kötött gazdasági szerződések hatályon kívül helyezését, a magyar kormányok 1918. november 3. és 1920. június 4. között hozott, a Szövetséges és Társult Hatalmakat érintő gazdasági rendelkezéseinek hatályon kívül helyezését; a XI. a légi közlekedésre vonatkozó szabályokat; a XII. a kikötőkre, a víziutakra és a vasutakra vonatkozó rendelkezéseket, a Duna nemzetközi víziúttá nyilvánítását, egy, Magyarország tengerre való szabad kijutása érdekében később letárgyalandó egyezmény megalkotásának kötelezettségét, Magyarország előzetes hozzájárulási kötelezettségét a Szövetséges és Társult Hatalmak által később megalkotandó közlekedési egyezményekhez; a XIII. a munkáról, a nemzetközi munkaügyi szervezetekhez való magyar kapcsolódásról szóló rendelkezéseket és a Nemzetközi Munkahivatal alapszabályát; a XIV. a vegyes rendelkezéseket, benne Magyarország hozzájárulását a Szövetséges és Társult Hatalmak egymás közötti és harmadik országokkal kötött egyezményeihez, valamint az aláírók neveit rögzítette.

A Függelék egyes tételeit a fenti részekhez kapcsolták. A VIII. részhez csatolt I. Függelék a Magyarországra kirótt kártérítést, a II. a Jóvátételi Bizottság szerveztét és hatáskörét, a III. a hajótérben történő kártérítést, a IV. a természetbeni jóvátételt, az V. a Szövetséges és Társult Hatalmaknak Magyarországon biztosítandó opciókat, a VI. a távírókábelek átengedését szabályozta. A IX. részhez csatolt Függelék az Osztrák–Magyar Monarchiától örökölt államadósság Magyarországra eső részét, illetve a Magyarország felé korábban fennállott államadósságok eltörlését (beszámítását a jóvátételbe) szabályozta. A X. részhez kapcsolt I. Függelék a tartozások behajtását felügyelő Felülvizsgáló és Kiegyenlítő Hivatal felállításáról és hatásköréről rendelkezett, a II. kimondta Magyarország vagy állampolgárai keresetének tilalmát a Szövetséges és Társult Hatalmak felé tulajdonjogi vagy gazdasági kérdésekben, a III. vegyes döntőbíró(ok) felállítását rendelte el vitás gazdasági kérdésekben. A XIV. részhez csatolt Függelék felsorolta azon nemzetközi egyezményeket, amelyeket Magyarországnak el kellett ismernie.

A béke szövegéhez Kiegészítő Jegyzőkönyvet csatoltak a végrehajtás szabályzásáról, Kiegészítő Nyilatkozatot az osztrák–magyar haditengerészet által elszüllesztett hajókra vonatkozó iratanyag kiszolgáltatásáról, valamint Pótlás a Jegyzetekhez címen szövegszerű módosításokat és kiegészítéseket az egyes cikkekhez. (folyt.)

dr. v. matolcsi Ravasz István
honvéd alezredes, hadtörténész-muzeológus

Ime, így nézne ki néhány nyugati nagyhatalom, ha velük tették volna azt, amit Magyarországgal!

Olaszország

Anglia

Franciaország

Németország

USA

Összmagyar megemlékező tüntetés

Június 4-én, a trianoni békeparancs 90. évfordulójára összmagyar megemlékező tüntetést kezdeményez a Magyarok Világszövetsége Versailles-ba, a történelmi Magyarország feldarabolásának helyszínére, a Nagy-Trianon palota elé. Az MVSZ törvényt kezdeményez Trianon napjának nemzeti gyásznappá, illetve nemzeti emléknap-pá való nyilvánításáról. Trianon emlék-CD készül.

Párizsban Albert Camus-szobor állítását tervezik.

Magyar az, akinek fáj Trianon! – idézte fel tíz évvel ezelőtt, a Magyarok V. Világkongresszusának nyitókonferenciáján elhangzott kijelentését a Magyarok Világszövetségének elnöke, **vitéz Patrubány Miklós**, majd Henri Pozzi francia újságíró, a trianoni diktátumot kieroszakoló francia miniszterelnök, Clemenceau egykori rejtjelező haditudósítóját idézte, aki a húszas években kiadott könyvében, *La guerre revien (A háború visszatér)* kifejtette, hogy 1920. június 4-én Versailles-ban Magyarországot nem feldarabolták, hanem egy, évtizedeken keresztül, titkos összeesküvéssel előkészített merénnyel meggyilkolták. Az MVSZ elnöke isteni csodának nevezte azt, hogy Magyarország ezek után még létezik.

Rácz Sándor, a Magyarok Világszövetségének tiszteletbeli elnöke a hazugság századának nevezte a XX. századot. Nyomatékkal kifejtette, hogy Magyarország trianoni feldarabolásának semmi köze az I. világháború kimeneteléhez, hiszen jóval annak befejezése előtt, 1917-ben, a párizsi szabadkőműves kongresszuson döntöttek Magyarország sorsáról.

Felháborítónak nevezte a magyarországi sajtó közönyét a magyar nemzet legsúlyosabb sorskérdése iránt, hiszen a sajtótájékoztatón egyedül a Duna TV stábjá jelent meg.

A Magyarok Világszövetsége kezdeményezi, hogy a 2010-es választások után megalakuló Országgyűlés hozzon törvényt **június 4-nek, Trianon napjának nemzeti gyásznappá, illetve nemzeti emléknap-pá való nyilvánításáról, amelyen minden magyarországi iskolában kötelező legyen a trianoni ország-csontkításról megemlékezni.** Az

MVSZ elkészíti a törvény tervezetét és azt kéri az Országgyűléstől, hogy a június 4-e előtti, alakuló ülésén fogadja azt el.

- Az MVSZ precedensnek tekinti Olaszország példáját, amely a közelmúltban törvényt fogadott el február 10-nek nemzeti emléknap-pá való nyilvánításáról (1947. február 10. a II. világháborút lezáró párizsi béke napja, fél Isztria elvesztésének és 300.000 olasz elűldözésének a napja.)

- A Magyarok Világszövetségének Elnöksége kezdeményezi az egyházak felé, hogy ezen a napon **16 óra 30 perckor öt percre szólaljanak meg a harangok.**

- A 2010. június 4-i, **Versailles-i összmagyar tüntetésre** a Magyarok Világszövetsége hívja az összes nemzeti érzésű magyar embert és szervezetet. Kéri, hogy a megyei szervezetek és az Országos Tanácsok szervezzenek utazást a helyszínre. Az utazások budapesti koordinátora Hompoth Zoltán.

- Az Aradi Vértanúk mártíromsága 160. évfordulójára kiadott emlék-CD mintájára Trianon 90. évében az MVSZ egy **Trianon emlék-CD** kiadását tervezi. Szándéka szerint az emlék-CD május első napjaiban jelenik meg.

Tarján Ernő felajánlotta, hogy Albert Camus halálának 50. évében, a Magyarok Világszövetsége állítson szobrot Párizsban Albert Camus Nobel-díjas francia írónak, az 1956-os Magyar Forradalom és Szabadságharc lelkes támogatójának. Camus: *'A magyarok vére'* című művében, 1957-ben írja:

„A legázolt, bilincsbe vert Magyarország többet tett a szabadságért és igazságért, mint bármelyik nép a világon az elmúlt húsz esztendőben.”

MVSZ Sajtószolgálat

**A T.V.R. utazását szervezi:
Dr.v. Dengyel Zoltán tkp. úr.
Részletek, jelentkezés nála.**

Nemzeti Feltámadási Menet 2010.

Idén immár hatodik alkalommal indult útjára a nemzeti feltámadási menet, hogy a Történelmi Magyarország települését érintve Pünkösöd szombatján megérkezzék Csíksomlyóra. A Nemzeti Feltámadási Menetet a Zamárdi r.k. egyházközség és a helyi polgári kör kezdeményezte a 2004-es kettős állampolgársági népszavazás gyalázatos eredménye okán. Első ízben 2005-ben indult útjára a Feltámadási menet, hogy lelkes emberek kiállása által hirdesse az elfásult, vagy csalódott honfitársainknak a Feltámadott Krisztussal való szövetségünket, a nemzeti újjászületésünk tiszta vágyát. A második évtől már két ágban indult el a menet, az idei évtől pedig már három ágban. Az útvonalak a Történelmi Magyarországot szelik át, s eszeileg egy szívet rajzolnak a Kárpát-medencébe. A Nagypéntek délután 3 órakor útjára induló menet a Kárpát-haza stációit érintve 50 nap múlva, Pünkösöd szombatján érkezik meg Csíksomlyóra, a főbúcsú helyszínére.

A Feltámadási menet jelvénye egy Árpád-kori motívumú szárnyas kereszt. Ez a motívum egyaránt elfogadható a katolikus és protestáns testvérek számára. Árpád-kori eredetében benne rejlik a keresztény/kereszttyén egységünk eszméje. Benne rejlik Húsvét (kereszt), Pünkösöd (szárny) szimbolikája is. Az idei Feltámadási menet jelígeje: **„Szent Atyám, tartsd meg őket a nevedben, akiket nekem adtál, hogy egyek legyenek, mint mi.” (Jn.17 11.)** Békesség Istentől!

**Fehérné Markó Kamilla VRNT, elnök
Fehér Imre VRNT, szkp.
egyházközségi világi képviselő**

Néhány Trianon-megemlékezés

Verőce, „Kárpáthaza Temploma” felszentelése
A Julianus Alapítvány, valamint Verőce Önkormányzata, Bethlen Farkas polgármester úr vezetésével megépült kápolna ünnepi felszentelése. A Történelmi Vitézi Rend nagy létszámmal vonul ki az eseményre, a történelmi zászlókkal és a 64 vármegye zászlaival.

Időpont: 2010. június 4., 16:30 óra
Szervező: Dr.v.Bucsy László tkp úr,
Tel.: +36-30-234-6116

Zebegény, Trianon-megemlékezés.
Időpont: 2010. június 4, délelőtt.

Sopron: Erdélyi Kör szervezésében Trianon megemlékezés

1998-tól a VR, 2003-tól az Erdélyi Kör szervezésében, a T.V.R. aktív közreműködésével.
Szervező: v. Igler Attila szkp., Sopron megye

Nagykanizsa, Nagy-Magyarország emlékmű, Trianon-megemlékezés.

T.V.R. részéről szervező: v. Igler Attila szkp.
Tel: +36-30-342-1656

Nem júniusi esemény, de Trianonhoz kapcsolódik:
Harka, Rongyos Gárda Fesztivál – szeptember közepe.
Az ágfalvai győztes csata emlékére, emléktúrával, korabeli 'Rongyos Gárda' felszereléssel. Kulturális műsor: történészek, zenekarok, prózai színészek fellépésével.

Dunaharaszti

Doni megemlékezések

Egy kis könyvecskét tartok a kezemben, amelyet a protosztáns tábori püspökség adott ki 1942-ben. „Fegyverben” a címe. Imádságok honvédeink számára, amelyet a katonák mindennapjaikban, ott a harctéren is, kilátástalannak tűnő helyzetekben bizonyára sokat olvastak. 1943 január elején is sokan mondhatták el ezeket az imákat, a Don kanyarban,

Istenhez fordulva segítségért és eligazításért, hazájukért, családjukért életükért aggódva. Édesapám utolsó karácsonyi ajándéka volt, onnan, a frontról, ahonnan már nem jött vissza.

Központi megemlékezés

Megemlékezésemet az ő fohászzal, imájjal kezdem: Uram! Népem Gondviselője! Te adtál hazát és az évszázadok viharában a Te karod oltalmazta. Ezért az ajándékozó és megtartó kegyelemért hálás szívvel áldalak Téged. Most is Te légy Istene a magyarnak! Istene, akiben feltétlenül bízok, akinek kezében tudja sorsa irányítását. Add Atyám, hogy ez a nemzet ne az önerőben bízás könnyen olvadó jegére, hanem a te kegyelmed erejére építse jövődjét. Hadd éljen minden magyarban ennek a benned bízó hitnek harcos lelket formáló ereje., Áldalak Istenem, hogy szent akaratedből hazámért harcolhatok. Segíts, hogy ebben a szolgálatomban is engedelmes eszközöd lehessen. Használj fel, Uram, hazám védelmében arra és úgy, amire és ahogyan jónak látod. Te tudod Atyám, hogy nemzetem nem hivalkodásból és nem hatalmi vágyból, hanem végső szükségéből fogott fegyvert. Tőled vett ősi hivatását, a keresztyén vallás szabadságá-

nak, a keresztyén erkölcsi értékeknek a védelmét vállalta. Légy mellette igaz ügyét védő harcában. Ne bánj vele méltatlansága szerint. Krisztus érdeméért bocsáss meg neki. Álld meg, véd meg!

En Istenem! Te tudod, hogy szerettem védelmére is jöttem e harctérre. Erőm összeszedem és bátran védem őket mindaddig, míg kegyelmed engedi. Irántuk érzett sírig tartó szeretet emészt engem és még a haláltól sem félek, ha életüket menthetem ezzel. Érzem feladatomban súlyos terhét. Segítségedet kérem, Istenem, hogy harcaimban meg ne tántorodjak, s ha úgy végeztél felőlem hogy áldozat legyek az élőkért, szerettem vedd gondviselő kegyelmedbe és a mindennapi kenyerüket add meg nekik ezután is. Légy velük, amikor én már nem védhetem többé őket s kölcsönös megértésben tartsd össze családi fészkeiket. Légy támasza az özvegynek, segedelme az árváknak. amíg életben tartasz Istenem, erősítsd bátorságom, növeld oltalmazó kegyelmeddel, hogy minden gondomat bizalommal vethessem rád. Tarts meg engem testi, lelki épségben, hogy harcaim után viszontlátván egymást, együtt dicsőíthessünk téged, gondviselő Atyánkat, a Jézus Krisztus által. Ámen.

Hagyományaink szerint minden évben, január 12-höz legközelebb eső vasárnapján, a II. világháború legnagyobb magyar vereségét okozó doni áttörésnek emlékére, más-más történelmi egyház tiszteletreméltó segítségével emlékezünk meg a II. világháborúban elesett katonahősökről. Áldott emlékü felidézésére Isten házában erre ma nincs alkalmasabb hely, mivel azok, akikre ma itt emlékezünk, idegen ország földjében porladtak el, sírjukhoz, nyughelyükhöz elmenni nincs módunk. Minden évben alkalmat szeretnénk teremteni mindazoknak az emlékezésre, akiket családtagjaik révén soha el nem múló fájdalommal töltött el szeretetük elvesztése és emléküket szívükben, lelkükben ma is szeretettel őrzik. Immár 67. éve, hogy a II. világháborúban elesett, idegen földben porladó hős elődeinkre, hozzátartozóinkra, apáinkra, egykor volt fiakra, testvérekre, rokonokra, magyarokra emlékezünk. Mi, akik akkor itthon maradtunk, anyák, feleségek, gyermekek, sokáig és reménykedve vártuk róluk a híreket, a szűkszavú zöld tábori levelezőlapokat, hogy élnek, szeretettel

gondolnak reánk, várják, hogy újra láthassuk egymást. A sors azonban kegyetlen és dermesztő hideggel az orosz fagyos földön, aknamezőkön, dörgő ágyúszóval, vad tankok özönével, hatalmas túlerővel megakadályozta, hogy még egyszer láthassuk és megölelhessük őket!

Szeretnénk, ha azokat is megértené ez a megemlékezés, akik csak hallottak a 67 évvel ezelőtt történt háború borzalmairól, (vagy éppen nem is hallottak még ezekről, különböző okok miatt,) vagy, mert olyan szerencsések voltak, hogy családjukban nem volt olyan katona, aki ott vesztet-

Kecskemét

te volna az életét az orosz fronton, vagy mert az iskolában nem is tanították ezekről az igazságot. Azóta felnőtt egy fiatal generáció, akik jószerével a nemzetközi tőke kezében levő médiából szerzik a „szellemi táplálékot”. Ez pedig nyilvánvalóan az ő érdekei szerint akarja formálni a fiatalokat, akik úgy nőnek fel, hogy azt tanítják, sugallják nekik: magyarnak lenni, magyarul beszélni, hagyományokat ápolni, sőt... dolgozni is szégyen és alantas dolog ezért a hazáért. A mi kötelességünk, feladatunk, hogy elmondjuk nekik is az igazságot, tanítsuk őket elődeik, hőseink emlékének tiszteletére.

Az újabb kori történelemben nem nagyon volt olyan esemény, amelyről annyit hallgattak, hazudtak volna, amelyet annyira eltorzítottak és beszennyeztek volna, mint a magyar katonák részvételét a II. világháborúban. Ezek a torzítások, hazugságok, elhallgatások a rendszerváltoztatás után sem szűntek meg, és még napjainkban sincs egészen a helyén ennek az értékelése.

Közismert, hogy a történelem során sok alkalommal kényszerült a magyarság harcba bocsátkozni idegen hódítókkal, hatalmakkal, ahol a legjobb, legbátrabb férfiak ontották véruket, áldozták életüket a hazáért, a szabadságunkért. Tatárok, törökök, az osztrákok, oroszok, a csehek, románok ellen harcoltak a különböző korokban, különböző háborúkban. Így történt ez 1943 januárjában a szovjetek elleni küzdelmekben is. Ezt a háborút követően Magyarországot igazságtalanul agresszornak minősítették a béketárgyalásokon és sok éven át jóvátételek megfizettetésével sanyargatták az országot. Tették ezt annak ellenére, hogy tudták, Magyarország kormányzója kényszerű helyzetben utolsóként csatlakozott a németekhez akkor, amikor a szomszéd ország csapatai már régen a szovjet területeken masíroztak. Mégis, a háború után a mi katonahőseinknek nem járt kegyeleti megemlékezés, a hősöknek kijáró tisztelet, megbecsülés. Csak a családok gyászoltak csendben, de félelemben.

Wass Albert, a „Bujdosó imája” c. versében írt néhány sor, erről is szól: *”A népek közt Uram, nekem is van egy népem. Ha érdemét kegyednek a szenvedéssel méred, úgy egynek sincsen annyi szent jussa, mint e népnek. Mások bűnéért is őt verte ostorod. Sok, súlyos nagy keresztet szó nélkül hoz-*

dozott. Legjobb fiait vitte mindég a Golgotára, s jöttének soha, csak bűnének volt ára! Uram, adj békességet a Kárpátok között!...Sehol annyi virág, és sehol annyi bánat. Szeresd jobban URAM az én szegény hazámat! Mert népem, Fajtám, Vérem!

Fájdalma bennem ég! Szánd meg Uram Isten Attila nemzetét. Adj békés aratást sok vérvetés nyomán. Nyugodjék meg kezed gond verte otthonán”.

Mi, a még élő hozzátartozók, magyarságunkat vállalók, emlékezünk! Büszkéek vagyunk hőseinkre! Fogadjuk meg, hogy nem hagyjuk elfeledni őket, amíg magyar él e földön. Gyűjtjük meg az emlékezés mécsesét őseink képzeletbeli sírhantja előtt és tegyünk fogadalmat, hogy nem hagyjuk ki-aludni az emléküket azoknak, akik a legdrágábbat: az életüket áldozták fel a haza védelméért, amit esküvel fogadtak. Nem az ő hibájuk volt, hogy nem győztesként térhettek haza és legtöbben jeltelenül porladtak el idegen földben.

Minden évben emlékeztetnek őket bennünket és figyelmeztetnek arra, hogy nem felejtethjük el, hogy volt idő, amikor ágyúk dörögtek, aknák robbantak és legyilkolták apáinkat, fiainkat. De figyelmeztetnek arra is, hogy mindezek ellenére mégis vagyunk! Isten akaratából. És leszünk is az ő segítségével, magyarok! De csak, ha megmaradunk erkölcsös, becsületes igazságos embereknek. Bátor és szókimondó, önfeláldozó, érdeklődő, tenni akaró, tudásra éhes magyaroknak.

Megszólítanak bennünket ők, az emlékü által. MA nem harcra buzdítanak, hanem az igazság megtalálására. Tisztelet és megbecsülés illeti a 2. magyar hadsereg katonáit, altisztjeit, tisztjeit, akik a szovjetunióbeli harcukat távol a hazától, mostoha körülmények között vívták. Alulmaradtak ugyan az egyenlőtlen harcokban, de becsülettel teljesítették kötelességüket, jó hírnevükön nem eshet csorba. Tisztelettel és kegyelettel adózunk mindazoknak a magyaroknak, akik a doni téli csatában hősi halált haltak vagy megfagytak az orosz hómezőkön. Életüket áldozták a magyar haza jobb jövőjének reményében. Adjon a magyarok Istene örök és békés nyugodalmat nekik.

Dicső emléküket nem felejtethjük el soha!

Dr. Juhaszné v. Molnár Piroska szkp.
Bács-Kiskun m.

(Beszédét elmondta: 2010. január 10. Kecskemét)

ARCHÍVUM

A Történelmi Vitézi Rend archívuma számára köszönettel fogadjuk fényképeket, rajzokat, képeslapokat, tábori levelezőlapokat, személyes dokumentumokat a katonaeletről.

Postacím:
Történelmi Vitézi Rend
Egyesület
1095 Budapest,
Soroksári út 46.

VITÉZI TÁJÉKOZTATÓ

Kiadja: Történelmi Vitézi Rend Egyesület

Felelős kiadó: v. Dékány Ágoston orsz. tkp.

Felelős szerkesztő: v. Tolnai Eta

Vitézi Tájékoztató Szerkesztősége Postacím: 1399 Budapest, Pf. 694/123

Honlap címe: www.vitezirend.co.hu

Történelmi Vitézi Rend Egyesület

A Fővárosi Bíróság 11883 sorszám alatt jegyezte be.

Székhely: 1095 Budapest, Soroksári út 46.

Postacím: 1453. Budapest, Pf.20.

E-mail cím: tvadmin@vipmail.hu

Honlap: www.vitezirend.hu; www.vitezirend.co.hu

Bankszámlaszám: 11709002-20127262-00000000

Adószám: 18258325-1-43

A becsület napjára

*Hajnalban a lőporfüstös nyirkos téli ködben
A vérmezőt károgó varjúsereg fedi önfeledten.
S e varjúdadalban a felhők vállára könyököl az ördög,
A hősök pusztulását, vergődését látva kéjesen röhög.*

*Fent a várban a vértől-, könnytől ázott kövön
A sátáni horda házról-házra járva halállal köszön.
Ölik, rabolják, csonkítják a vérző hősöket,
Lángszórával, benzint gyújtva róják a köröket.*

*A Bécsi kapu felől patakokban dől a vér
Ring, mint vitorlás a tengeren egy tábori levél.
Ki adta fel e levelet? Ki nevelte hősiünket?
Elhagyott hitvesi ág, itt hagyott szülő, harangszó, gyermek...*

*Negyvenezer hű katona lelke menetel az ég felé
A díszőrséget angyalok adták sorba állva az út mellé.
Testüket hátra hagyták, de becsületüket sosem!
Példaképpé válva utódaiknak és Neked!*

v. Ország György/2010.01.30

(A verset elmondta Dénes János '56-os forradalmár)

Kitörés – A becsület napja

Olyan rendezvényen képviselhetem a Hadtörténeti Intézet és Múzeumot, amely emléket állít minden katona-áldozatnak, aki az 1944. karácsonyától 1945. február 13-áig tartó budapesti csata során vesztette életét. Hiszen Jókai Mór már másfélszáz esztendővel ezelőtt megírta, hogy a halálban a katonák sorsa már közös, a halálban ők már nem ellenségek:

„... és ahogyan egymásra borultak (...) patakozó vérük egybefolyt, úgy csordogált el az utolsó cseppig, megállíthatatlanul életükben ádáz ellenfelek, halálukban egyformák, megbékéltek. A lelkükkel a gyűlölet is elszállt.”

Nekünk, katona-utódoknak, függetlenül attól, hogy milyen egyenruhát viselünk, közös feladatunk az emlékezés a közös harcban elesett katonákra, közös a felelősség földi maradványaik felkutatására és közös a kötelezettség sírjaik ápolására. És közös a jövőképünk abban is, hogy a tegnapi harcosok mai emlékműveinek és hadisírjainak a jövőben a béke jelképévé kell válniuk. Ezt a közös küldetést jelképezi az is, hogy a budapesti csata 65. évfordulóján, a harcokban életüket vesztett katonák emlékét őrző emlékmű előtt hajtunk fejet.

Mikor a közös szót hangsúlyozom, nem politikai értékelésekbe bocsátkozom, az nem a katonák feladata, egy katona nem politizálhat, s egy jó katona sosem politizál. Arra emlékezem, hogy miután a 14–18-as Nagy Háborúban apák is együtt küzdöttek, 65 esztendővel ezelőtt 30–35 ezer magyar, 35–40 ezer német, 140–150 ezer szovjet és 15–20 ezer román katona feszítette meg minden erejét a magyar főváros birtoklásáért. Számukra ez tisztán katonai hadművelet volt, függetlenül mindenféle politikától. Sőt: a katonákba zárt csapatok parancsnoka 1945. február 11-én este éppen azért semmisíttette meg a még üzemképes rádiókészülékeket, nehogy a politikai vezetés keresztesse akkor már kétségbeesett hadműveleti szándékát, a kitörés kísérletét. Sőt: éppen a katonák tudják a legjobban, mit jelent a háború, milyen emberi szenvedéssel és pusztítással jár a hadakozás. A szovjet és a román katonák éppen azért törekedtek Budapest minél gyorsabb elfoglalására, hogy megrövidítsék a háborút a magyar nemzet számára. A magyar és a német katonák pedig – miközben esküjükhöz híven harcoltak utolsó csepp vérükig idegen hatalmak betört hadseregei ellen – éppen azért kísérelték meg a lehetetlent, hogy véget vessenek a főváros polgári lakossága szenvedésének. S tetek meidezt úgy, hogy nem kímélték erejüket és életüket.

Mindannyian, harcoltak akár magyar, akár német egyenruhában, idézhették volna egy fiatalon – épp egy golyó által – életét vesztett költő 11 évvel később papírra vetett sorait:

*„Ó, drága barátaim, Budapesten
éltek-e még?*

*Vagy testeteken gázoló tankok alatt nyúltok el
alázatos-resten?*

*Van-e még töltenyed, s gránátod az övben,
vagy elsíratott már özvegy anyád?*

*Még szól-e kezeden a fegyver,
vagy ajkad a hűs rögöt rája földeteken?
Halljátok szavam, emberek, s te vén Európa!
Sírok felett bolyong az őszi szél,
Sírokra ejt fehér könnyet a tél
Sírj! Legjobbjaid hullanak, tespedt Európa!”*

Azért gyűltünk itt össze, hogy megemlékezzünk a 65 esztendővel ezelőtti kitörési kísérletről. Arról a katonai műveletről, amelynek során egységnyi idő alatt a legtöbb katona vesztette életét a budapesti csata forgatagában.

1945. február 11-én este 40 ezer német és magyar katona indult meg a budai hegyeken keresztül, hogy kitörjön a szovjet vasgyűrűből. A történészek számításai szerint 700–800 érte el a dunántúli vonalakat, a rendelkezésünkre álló adatok alapján 3 ezren estek fogságba, s hozzávetőleg 12 ezren tűntek el – nem egy közülük egyszerűen hazament és elrejtőzött, magával vívén bajtársait is –, de hol a többi 15 ezer?!

Bizony, mintegy 15 ezer német és magyar katona alussza örök álmát a budai hegyek öln. Nagyobb részük már rendezett temetőben, így a közeli Budaörs német–magyar békeparkjában, ám sokan vannak, akik a környező hegyoldalak, erdők mélyén pihennek ma is, s nem véletlen, hogy egy-egy építkezés vagy erdőirtás során napjainkban is kerülnek elő maradványok.

S bizony, a szovjet katonák és a hozzájuk csatlakozott magyar önkéntesek naplóiba is fekete betűkkel került be a kitörés 3–4 napja. Nem ismerjük pontosan, hányan vesztették életüket 1945. február 11. és 13. között, de legkevesebb 5–7 ezren, 48 óra leforgása alatt! Együtt ez több, mint 20 ezer katonát jelent. Gondoljunk bele: több mint 20 ezer fiatal élet szakadt hamvába, 20 ezer család kapta meg – ha megkapta – az értesítést, hogy mindennek vége, szerettüket többé nem várhatják haza. A most megkonduuló lélekharang mindannyiukat szólítja valahol egy más dimenzióban.

A lélekharang kondulásában a legmélyebb és a legtitokzatosabb a katona gondolata. Miközben bajtársaira emlékezik – akár ismerte őket, akár messzi időtávolság süllyedt elődeire tekint – lelket lehel belé a harang. Ezért is mondja őt lélekharangnak. Reá teszi az eltávozottak seregének terhét, s azt csak ő bírja el zokszó nélkül. Ha kupolája alatt elsírjuk könnyeinket, közvetítjük a Hadak Útjára költözötteknek szerető üdvözlőnk.

Üzenjük nekik, hogy nincsenek egyedül, szívünkben tovább él sosem halványuló emlékü. Velük vagyunk lélekben, s lelkükkel van a most megkonduuló lélekharang. Ez az ő világosságuk, az ő evangéliumuk, szava megcsendíti örök

takarodójuk hangsorát, a kürtszót, mi egykor csatába szólította őket. A lélekharang az ő szellemi gyógyírjuk, a további útjuk, mi vezérli őket a Hadak Útján nem más, mint a mi lelkünkben kiszakadt és az ő lelkükkel egyesülő szövetség. S míg mi kezünket csendülése közben szívünkre tesszük, az ő lelkükben kigyúl a bajtársi szeretet lángja. A bajtársi szeretet, amely örök együvé tartozásban egyesíti a ma és múlt katonagenerációit. A korabeli ruha, mit most viselek, a mai Magyar Honvédség tisztjeként, ezt jelképezi.

S azok, akikre a lélekharang kondulása emlékeztet, mi közben golyótól vagy gránáttól találva a földre roskadtak, utolsó gondolatukkal családjukat idézték fel lelki szemeik előtt. Bajtársaik pedig, akik kezüket fogták az utolsó másodpercekben, ismét csak a már idézett fiatal költő sorait mormolhatták, hiszen nem tudhatták: nem ők lesznek-e a következők, akiknek sorsát keresztbe töri a kegyetlen küzdelem:

*„Fogunk között homok csikordul,
kezünk a kőbe mar,
hideg szívünkben alvadt vér rezeg,
tépett sebünkön gennyes ing a var...”*

Visszatérve beszédem alapgondolatára, a katonák sorsközösségére, mindenképpen ki kell emelnem, hogy az akkor hősi halált halt magyar, német, szovjet és román katonák utódai ma már közösen dolgoznak apáik és nagyapáik katonasírijainak gondozásán. Ezzel pedig szép példáját adják az összefogásnak, amelynek lényege az, hogy a XX. század világháborúján átvéló katonai szövetség vagy katonai szembenállás a XXI. századra olyan összefogássá szelődött, amelynek legmagasabb célja a békefenntartás, s az emlékezés, azon keresztül pedig a figyelmeztetés a béke megőrzésének fontosságára. Ez pedig mindennél fontosabb!

Soha többé olyan eseményeket, melyek katonasírok tízezreit hagyják maguk után. Soha többé háborút, mert annál nincs borzalmasabb, ezt pedig igazán mi, katonák tudjuk a legjobban. Legyen ez a mai emlékezés mementó, amely az elkövetkezendő generációk tagjait figyelmezteti! Nem kell, hogy újra olyan versek szülessenek, mint amelyből immár harmadszor idézek:

*„Én láttam katonát sírva könyörögni golyóért,
gyermeket, rokkant aggót a tankok tetején,
én láttam köveken lassan iramló rótt vért
láttam lánykát, mellében tört szuronnal,
holtan, kedvese kebelén”*

A görög filozófusok évezredekkel ezelőtt leírták, az idő, ahogyan előrehalad, egyre bölcsőbbé teszi az embert. A második nagy világháború egyre inkább a feledés homályába vész és a ma élő generációk egyre kevesebbet tudnak azokról, akik akkor veszítették életüket. Reájuk az évtizedek múltával már csak az emlékművek és a sírkertek emlékeztetnek. A katonák emléke pedig, akik életüket veszítették, megőrzendő az utókor számára, hiszen a nagy filozófus, George Santayanát idézve:

„Aki nem tud emlékezni a múltra, arra van átkozva, hogy megismételje azt.”

Az igazi katonák pedig nem hiszik, hogy bárki újra szeretné élni a 103 napig tartó budapesti csata, az 51 napos helység harc és a 4-5 napos kitörés borzalmait. Éppen ezért kell emlékeznünk mindazokra, akik 65 esztendővel ezelőtt halálmegvető bátorsággal harcoltak, s példát kell merítenünk erkölcsi erejükből. A magyar honvédekéből, akik esküjükhöz híven védelmezték hazájuk fővárosát, az egyszerű német katonákból, akik nem akarták megengedni, hogy a front elérje távoli hazájukat, s a szovjet és a román katonákból, akik úgy vélték, magasztos küldetést teljesítve rohannak bele a géppuskák tűzébe.

dr. matolcsi Ravasz István alezredes VRNT
a HM Hadtörténelmi Intézet és Múzeum tudományos titkára

Az Egyetemi Rohamzászlóalj

A Mányi Emlékhelyen emlékezünk hősi halottainkról, akik életüket áldozták fővárosunk, Budapest védelmében.

Itt vagyunk azok, akik életben maradtak, mert a jó Isten megsegített.

Ma már csak kevesen vagyunk, akik a harcokban, a Várból való kitörésben részt vettek. Azt hiszem, mindnyájunk előtt megjelenik a megemlékezéskor a háború minden borzalma. A halottak sokasága, a hőbör elhullott lovak, elpusztult épületek, a szenvedő polgári lakosság.

Az Egyetemi Rohamszászlóalj hős harcosai a „fehér bekecses egyetemisták” a háború borzalmi között is megőrizték emberi méltóságukat, az ellenség is elismerte bátorságukat és lovagias viselkedésüket. Nem található sehol olyan dokumentum, amely kegyetlenkedésről, az elfogott ellenség megkínzásáról, kivégzéséről szólna.

Magyarországon az egyetlen kitörés-emlékmű és emlékhely

Ugyanakkor a szovjetek lángszóróval ölték meg a magatehetetlen sebesülteket, harcokcsikkal taposták a még élőket.

A második világháború történetében a leghosszabb ideig tartó ostromgyűrű a sztálingrádi volt, a második -103 napos – a budapesti ostrom. Igaz a mondás: vae victis! Azaz: Jaj a legyőzötteknek! – mert lassan 60 éve Sztálingrád hős védőiről szól a történet. Ugyanakkor a 103 napig Budapestet hősiessé védők – a kommunista "történészek" szerint – fasiszták voltak és okozták a város pusztulását.

Az igazság ezzel szemben, hogy ezek a fiatal magyar férfiak: egyetemisták, diákok hazájukat védték becsülettel és bátorsággal. Mindnyájan tudták, hogy hősiessé önfeláldozásuk reménytelen, de mégsem gondolt egyikük sem az ellenséghez való átállásra, hanem teljesítette kötelességét. A várból mintegy húszezer harcos kísérelte meg a kitörést. Csak hétszáznak sikerült. Közöttük háromnak az Egyetemi Rohamzászlóaljból, név szerint: Kokvay Gyula, Both Attila és Hídvégi Géza.

Az életben maradtak kötelessége, hogy a várost védő, életüket feláldozó bajtársaik becsületét, hősiességét ismertessék el a magyar társadalommal. Ma már Európában és a világon egyenlőségjelet tesznek a Hitler által fémjelzett náci diktatúra és a Sztálin nevéhez kapcsolódó kommunista diktatúra között, akkor a „hős védő” jelző nem csak a sztálingrádi, hanem a Budapestet védőket is megilleti!

Követeljük, hogy a magyarok, de az egész világ ismerje el, hogy az életüket feláldozó fiatalok hősök voltak, hős-ként harcoltak és hősként haltak meg.

Meg kell ismertetni az igazságot a mai magyar fiatalokkal, hogy példaképpen tekintsék és tiszteljék azokat, akik az életüket áldozták hazájukért.

vitéz Lányi Zsolt
(egykori Egyetemi Rohamzászlóalj)
volt országgyűlési képviselő

A közjogi helyzet értékelése az alkotmányosság szemszögéből

részlet "A Szent Korona-tan és az alkotmányosság" című előadásból

A legutolsó béke-rendszerű demokratikus, általános és titkos parlamenti választást az 1938. évi XIX. törvénycikk alapján 1939. május 25. és 26-án, Pünkösd vasárnap és hétfőjén tartották. A háború alatt nem volt választás, azért az 1944. évi VIII. törvénycikk az 1939. évi június hó 10. napjára összehívott országgyűlés tartamát kivételesen meghosszabbította. Ennek értelmében a törvényhozás az országgyűlés 1944. évi június hó 9-én lejáró időtartamát egy évvel meghosszabbította, illetve a háború esetleges elhúzódása esetén mandátuma a békekötés utáni 6 hónapig tart.

1944. október 16-án vitéz nagybányai Horthy Miklós Kormányzó úr lemondott tisztségéről, melyet a Serédi Jusztinián hercegrímás vezetése alatt álló, az 1937. évi XIX. törvénycikk alapján létesült "Országtanács", majd az utolsó legitim törvényhozás két háza egyhangúlag tudomásul vett és törvénybe iktatott.

Az Országgyűlés Képviselőházát és Felsőházát a háborús helyzet ellenére senki nem oszlatta fel, így az érvényben lévő törvények alapján az egyedüli alkotmányos képviselői szerv volt.

A történelmi alkotmányosság szempontjából ezért elfogadhatatlan, hogy a véres kezű Sztálin parancsára és elvárásainak megfelelően 1944. december 12-én a Moszkvából Debrecenbe érkező, a nemzeti érdekeket elárulók megalakították az "Ideiglenes Nemzetgyűlés Előkészítő Bizottsága" elnevezésű illegitim, szovjetbarát testületet. A hivatalos történetírás szerint ez a Bizottság 1944. december 14. és 20. között megszervezte és végrehajtotta a "nemzetgyűlési választásokat", természetesen csak a Vörös Hadsereg rémuralma és megszállása alatt lévő területeken. A valóságban viszont a szovjetek bevonulása után felállt, legfőképpen a kommunisták befolyása alatt lévő nemzeti bizottságok kijelölték a számukra megbízható képviselőket. Ennek megfelelően az "Ideiglenes Nemzetgyűlés" elnevezésű illegitim társaság erőteljesen szélsőbaloldali, nemzetidegen többséggel rendelkezett.

Az alkotmányos jogkörökkel nem rendelkező, magát később mégis "Ideiglenes Kormány"-nak nevező testület létrehozása céljából az "Ideiglenes Nemzetgyűlés" 23 tagú Politikai Bizottságot választott, majd még december 22-én megválasztotta az "Ideiglenes Kormány"-t, melynek tagjait a moszkvai bolsevik vezetés jelölte ki. Az "Ideiglenes Nemzetgyűlés" valójában nem is működött, hiszen 1944. december 21-i összehívását követően 1945. szeptemberéig nem is ült össze. Ezért az "Ideiglenes Kormány" felügyeletét a Politikai Bizottság látta el, felhatalmazás nélkül kezébe véve az úgynevezett "Ideiglenes Nemzetgyűlés" jogköreinek jó részét..

Ez az illegitim testület alkotta meg aztán az "1945. évi VIII. törvény a nemzetgyűlési választásokról" elnevezésű, általuk jogszabálynak tekintett, valójában kirekesztő, magyar ellenes, szovjet érdekű szabályrendszert.

A szegényletes párizsi békeszerződés előtt csaknem 2 évvel ugyanis kizárták a választójogból a Trianonban elszakított, de a jó Isten kegyelméből időközben visszatért területeken élő magyar testvéreinket. Megfosztották választójoguktól az erőteljesen jobboldali érzelmű magyarokat, azokat, akik ellen a "Népbíróság" elnevezésű, valójában bosszúszervezetek felléptek, akiket politikai okokból internáltak, vagy akik a keresztény, nemzeti alapokon álló egyesületekben, pártokban, vagy szervezetekben bármilyen tisztséget viseltek.

Közjogi szempontból ezért sem lehet elfogadni törvényesnek mindazt, ami 1944. december 12-től Debrecenben történt, s ennek megfelelően az 1945. évi – alkotmányosnak és demokratikusnak hazudott – nemzetgyűlési választásokat sem. Ugyanis már az ókori Rómában is törvénybe foglalták és az egyetemen ma is tanítják, hogy "A jogtalanság nem szülhet jogot!" Ennek megfelelően közjogilag az 1945. november 4-én létrejött illegitim testület által hozott döntések sem érvényesek, így többek között az államforma megváltoztatására hozott sem. 1946. január 30-án tehát jogalap nélkül küldték vérpadra a Magyar Királyságot, kizárólag azért, hogy az ősi jogok sárba tiprásával kezdetét vehesse a senkiházi uralma.

A magyarság és az antibolsevizmus szempontjából tragikus kimenetelű háborús események következtében 1945 után jobboldali érzelmű magyar hazafiak százezrei kényszerültek elhagyni hazájukat, köztük a Magyar Országgyűlés Képviselő- és Felsőházának tagjai. Az 1939-es törvényhozók közül összesen 106 fő emigrált, akik közül 67 képviselő részvételével 1947. augusztus 20-án – a németországi Altöttingben szervezett Nemzeti Zarándoklat alkalmával – a Guttenburg kastélyban lezajlott a Magyar Országgyűlés Képviselő- és Felsőházának együttes ülése.

Az 1944. évi XI. törvénycikk értelmében ugyanis a magyar parlament Budapesten kívül is tarthatott üléseket (1944. december 7-től 1945. március 16-ig például Sopronban), tehát a törvényes jogcím megadatott más országokban is a parlamenti ülésekre. *A törvényen alapuló házszabályok 128. §-a szerint a Parlament érvényes tanácskozáshoz 40 tag, határozathozatalhoz 50 tag egyidejű jelenléte volt szükséges, így a 67 fő részvételével az érvényesség is biztosított volt.* (Itt jegyzem meg, hogy az első világháború időszakában a szerb országgyűlés Korfu szigetén, a II. világháború alatt a menekült belga országgyűlés pedig Hollandiában tartotta üléseit.)

Az "1848. évi III. törvénycikk a független magyar felelős minisztérium alakításáról" alapján ugyanis a mandátumát 1939-ben elnyert, de 1944-ben törvényesen meghosszabbított Országgyűlés jogosult volt működő magyar kormányt felállítani, valamint a magyar nemzetet továbbra is törvényesen képviselni.

A Magyar Országgyűlés Képviselőházának és Felsőházának együttes ülésén ezért Incze Antal, a Magyar Élet Pártja váci országgyűlési képviselőjének javaslatára az alábbi országos határozatot fogadták el: *"Az Országgyűlés hálás köszönettel fordul vitéz kisbarnaki Farkas Ferenc vezérezredeshez a magyarság érdekében eddig kifejtett munkásságáért és őt teljes bizalmáról biztosítja. Az Országgyűlés, mint a magyar nemzet és az állami szuverenitás képviselője, átértéve történelmi hivatását és a nemzeti érdek szolgálatának szükségességét, vitéz kisbarnaki Farkas Ferenc vezérezredes Magyarországi miniszterelnökévé megválasztja és őt az államfői jogok ideiglenes gyakorlásával – az 1920. évi I. törvénycikk által meghatározott jogkörben – megbízza és egyben felkéri, hogy ebben a közjogi hatáskörben tovább folytassa tárgyalásait a nyugati hatalmakkal, ezenkívül az alkotmányosan hozott törvényekben foglalt miniszteri tárcák szerint és a rendkívüli közfeladatok által indokolt ügykörben szükséghez képest felelős magyar kormányt alakítson az antibolsevista nemzeti erők összefogásával."* A megválasztott vitéz kisbarnaki Farkas Ferenc letette esküjét, majd még aznap Altöttingben folytatta együttes ülését az Országgyűlés Képviselőháza és Felsőháza, ahol Vámos Jenő jegyző ismertette az államfői jogok ideiglenes gyakorlásával megbízott miniszterelnök átiratát a magyar kormány összetételéről. *Közjogi értelem-*

ben tehát ez volt a második világháború előtt utoljára szabadon választott magyar Országgyűlés utolsó ülése.

A magyar ellenkormány létrehozását az amerikai kormány magas rangú tisztségviselői először támogatták, de a nagypolitikai körülmények változásának eredményeként később a német megszállási zóna amerikai tisztségviselői egyértelművé tették, hogy:

1.) "Semmilyen menekült kormány nem tűrhető az amerikai megszállási övezetben, legyen az nyílt, vagy titkos.

2.) Menekült csoportok politikai tevékenysége a katonai kormányzáság rendeleteibe ütközik.

3.) Szervezett menekült csoportok által akármelyik szövetséges nemzet, vagy annak vezetői ellen kifejtett kritika nem tűrhető.

4.) Minden menekült kormány megalakítására vonatkozó kísérlet azonnal megszüntetendő.

A utolsó törvényes, külhoni emigrációban működő alkotmányos magyar kormány így 1949.május 29-én lemondott. Újból bebizonyosodott, hogy az Amerikai Egyesült Államok a jaltai titkos egyezség után ismét elárulta a magyar ügyet.

vitész Pintér Kornél
észak-dunántúli törzskapitány

Magyar Vitézek Bálja, 2010. február 13.

A Történelmi Vitézi Rend báljának történelmi helyszíne immár sokadik alkalommal a Stefánia Palota. „Vitézek, legények, de gyönyörű ez az élet Tinéktek!” – vélekedik a 'Vitézi Csárdás'. (Szövege és zenéje: Farkas Dezső, 1924.) Valóban öröm és sugárzó jókedv hatotta át valamennyi bálózót. Láthattuk gyermekeinket Hampel Katalin pompázatos magyar díszruháiban, melyek nem csak bálunknak, de bármelyik hírneves divatbemutónak egyedüli, megismételhetetlen, minden díjat el- és besöpörő látványa lehetnének! Gratulálhattunk a kitüntetetteknek, gyönyörködtünk a Kormorán-dalokban, üdvözlöttük Kárpát-aljáról, Erdélyből, Belgiumból, Ir-

országból, Németországból érkezett rendtársainkat, családjaikat, hallgattuk, s táncoltunk v. Esze Jenő zenekarának dallamaira, a Csillagszemű Táncsoporttal pedig együtt roptuk a szilaj csárdást. Vitéz Sasvári Sándor előadása magával ragadta a Nagyérdeműt. Percekig tartó vastaps, ismétlés ... és e révén újabb gyönyörű dal kápráztatott bennünket. A gasztronómia különlegességeit a Ház szakácsai biztosították, de rendünk borászai kínáltak hozzá koccintani-valót. Köszönjük a tombola-felajánlásokat, köszönjük a szervezők munkáját – mindazzal a reménnyel, hogy 2011. februárjában találkozzunk újra, ugyanitt.

Fotó: v. Tolnai Eta

A Történelmi Vitézi Rend kitüntetettjei, 2010. február:

1. v. Kőrösi László tkp. (betegsége miatt testvére, v. Kőrösi Kálmán vette át) Arany Érdemkereszt
2. v. Soltész Gyula tkp.főszéktartó – Ezüst Nemzetvédelmi Kereszt
3. Dr. v. Béres József – Ezüst Nemzetvédelmi Kereszt
4. Dr.v.Dengyel Zoltán tkp. – Ezüst Nemzetvédelmi Kereszt
5. v. Szanyó Árpád kp. tkp. – Ezüst Nemzetvédelmi Kereszt
6. v. Szilasi-Horváth Csaba szk. – Ezüst Nemzetvédelmi Kereszt
7. v. Czapp Béla v.hdgy – Bronz Nemzetvédelmi Kereszt
8. Andor Tímea: Bronz Nemzetvédelmi Kereszt
9. v. Takács Dóra – Bronz Nemzetvédelmi Kereszt

Báloztunk... 2010

Hampel Katalin
és vitéz Sasvári Sándor

Katalin díszruhái –
„manökeinjekkel”

Csillagszemű
Táncsoport

Sej, borászok, borászok...
v. Horváth András, v. Szanyó Árpád, dr. v. Béres József,
Tasi Sándor VRNT, Szabó Zoltán

Tánc...

tánc...

tánc

Kormorán:
Géczi Erika
és Tóth Renáta

Könyvgyűjtés – Kárpátaljára

Márciusi körlevelünket megerősítjük az alábbiak szerint:

Szépirodalmi könyveket szándékozunk adományozni kárpátaljai magyar iskoláknak.

Gyűjtés időtartama, helye, ideje:

2010. december 31-ig

1033. Budapest, Csikós ú. 9.

Szanyó Kft. telephelye, munkaidőben

9:00-17:00 óráig. Előzetes telefon-bejelentkezést kérünk

a +36-1-436-7110 telefonszámon. Köszönjük!

DR. V. MOHAI LÁSZLÓ

a biztosítási jog és ingatlanjog területén
komoly tapasztalatokkal rendelkező ügyvéd,
biztosítási szakjogász várja régi és új
ügyfeleit a polgári jog területére tartozó ügyekben,
rendtársaknak kedvezménytel.

1123 Budapest, Alkotás u. 53. MOM Park Irodaház E torony III. emelet

Tel.: 06 (30) 513-8616

dr.mohailaszlo@gmail.com

Ügyfélfogadás előzetes bejelentkezés alapján.

AKIRE BÜSZKÉK VAGYUNK!**Vitéz Detre Gyula László m.kir.főhadnagy**

Az 1917. március 19-én született vitéz Detre Gyula László rendtársunkat 92. születésnapja alkalmából köszöntjük szeretettel!

1918. március 19. Monostorszegen, Bács-Bodrog vm. született. Szülei 1920-ban menekültek Zomborból Baja környékére, mivel sem tanító édesapja, sem édesanyja apja, az ottani főjegyző, nem akarta a hűségüket letenni a megszálló szerbeknek. Vitéz Detre Gyula édesapja az I.vh-ban mint 'rohamista' 36 hónapot, a II.vh-ban 16 hónap frontszolgálatot teljesített. Édesapja Baján 50 évet szolgált tanítóként. Detre Gyula a gimnáziumi érettségijét követően önként bevonult 2 évre katonának, ezt követően a Ludovika Akadémia hallgatója.

Gyula bácsi így vall: „Életem hitvallása, melyet minden körülmények között megtartottam: Mindig jó ügy érdekében harcoltam. A választott útról másfelé le nem tértem. Hitemet megtartottam!”

„1945 óta külföldön; Kanadában 60 éve mint menekült (nem, mint emigráns!) tartózkodom, s folytattam kényszerből elhagyott Hazám érdekében a kommunisták elleni harcomat. S haza fogok térni majd véglegesen is... Megírtam „Történelem közelről” c. könyvemet, melyet négy könyveskedésben árulnak Budapesten. Tudom, várják a személyes találkozót is barátaim, rendtársaim. Néhány évvel ezelőtt jártam Budapesten, s tervezem az újabb látogatást.

93 évesen élvezem a számítógép különböző problémáit – de megkönnyíti a kapcsolattartást, a kommunikációt. Rendünkhöz tartozónak érzem magam, mert Édesapám is vitéz volt az I.világháború haditettei után. Irataimat a Történelmi Vitézi Rend illetékesének postán elküldtem megőrzésre az utókor számára.”

Felidézzük visszaemlékezéséből életútjának egy-egy mérföldkővet:

„1942. dec.6-án, avatásom után a Ludovika Akadémiáról Szabadkára osztottak be a 9/II.zlj.4. szdához szolgálattételre. 1944. júliusában a zlj-at először a M.Kir. Testőrség megerősítésére, majd Főtra rendelték országos karhatalmi feladattal megbízva. Többször orosz és amerikai bombázásoknak, kommunista partizánakcióknak voltunk áldozatai. Október 5-én rendelték zlj-unkat Budapestre. Október 14-ig Kormányzó Úr Testőrségének megerősítésére voltunk beosztva. 1944.okt.15-én a németek által elfoglalt Vár eleste után zlj-unkat kinevezték Testőr zászlóaljnak. A legnehezebb időkben szolgáltam hazámat, a magyar népet, tántoríthatatlan felfogással, hogy a kommunizmussal semmilyen körülmények között kiegyezni nem lehet. Századommal a Vár biztonságának megszervezésével bíztak meg; a parancsot teljesítettem....1945. március 27-én Velem községből, ahova kihelyezték századomat, teljes felszereléssel...Kőszegre kellett bevonulnom. Velem és Kőszeg között Cák községből szovjet páncélgépkocsi-felderítő csoportba ütköztünk, melyet páncéloköllel megsemmisítettünk. 28-án erős orosz tüzéségi tűzben századommal elfoglaltam a szombathelyi műút-Kőszeg – Dél és a Szabó-hegy közötti védőkörletet. ...Felderítő járőröket küldtem ki, akik erős ellenséges előnyomulást jelentettek harcokcsikkal és gyalogsággal. Ezek dél körül elérték védőállásainkat. A bal szárnyon lévő lgvd.tü.osztály több harcokcsikkilövése után a túlerővel szemben megsemmisült, ill. visszavonult; jobb szárnyamon a védőkörletet kiürítették. A

Köszöntjük a 93 éves, örökifjú Gyula bátyánkat!

helyzet kb. tízszeres fölényrel kilátástalannak látszott. Idő közben jelentést kaptam, hogy Király Béla vk.szds, Kőszeg városi és járási katonai közigazgatás pk., Kubicza Kázmér vk.alezr. vezérkari tiszt a védelmi tervekkel megadta magát az oroszoknak. Így egyedül maradván a védőállásban, lassan kezdtem visszavonni a századomat....A visszavonuló német és magyar csapatok, valamint az ökrös szekereken menekülő családtagok, nők, gyermekek, öregek vonulását biztosítottuk: a hátrahagyott lőszer-készleteket felrobbantva azt a benyomást keltette az oroszokban, hogy a hegyekben és az erdőkben nagy harcok dúlnak. Teljes napra feltartóztattuk az előrenyomulásukat. Mielőtt átléptük volna a magyar határt, felszólításomra előléptek azok, akik haza akartak térni, 17 fő. A megfelelő ellátmányt, a tartalékból lovakat bocsátottuk rendelkezésükre – és ahogy hallottam, sok nehézség árán, de hazajutottak. A megbízható emberekkel már könnyebben tudtunk áttörni Borostyánkőnél, Kirchschnaglál és Aspangnál bekerítve. A Semmeringen keresztül elértük Mariazellt. ...A zlj. Szt.Pöltenen keresztül Mattsee-ba, majd Tann-ba lett irányítva és

áthelyezve v. Horkay László szds.zlj.pk.és a Testőrség pk.-a, Mészáros István tő.ezds. felterjesztettek a Magyar Ezüst Érem Hadiszalagon a Kardokkal S.L. kitüntetésre. A Testőr zlj. „Kőszeg védelmében” kifejtett harcairól a Hadak Útja c. újság XXX.évf. 341.sz.1978. nov. „Végso harcok a Magyar Földön” címmel számol be. ...A háború befejezése előtti néhány napban a Testőrség autói felvettük a zlj. hozzátartozóit Eisenstessben (cseh protektorátus), (feleségem, aki első gyermekemmel volt várandós, édesanyám, húgom is köztük volt.) – s igyekeztünk a Tann melletti Eiberg községbé. Érdekességként említem, hogy Sherdingnél a Duna hídjánál Alföldi Géza költőt, újságíró-t vettem fel és Pockingig vittük őt. 1946-tól 4 évi ausztriai (Kellerberg) menekülttábori élet után Salzburgon keresztül Brementhafenből amerikai csapatszallító hajóval Halifaxba, onnan Montrealba, egy átmenő katonai táborba kerültünk 1949. júliusában.” Kanadai életéről csak ki-
ragadva a történések sorrendjében:

1950-től bekapcsolódott a Montreali Magyar egyházak és egyesületek munkájába. 7 évig elnöke is a Nagybizottságnak. 1951-től a Kanadai Magyarok Szövetségének tagja, hosszú ideig alelnöke. 1951-ben a magyar cserkészcsapatok megszervezésében segédkezett.

1956-ban a Szabadságharc után segíti a Montrealba érkező menekülteket: munkakeresésben a Hungarian Relief Committee keretein belül. Segíti beilleszkedésüket.

J.G.Diefenbaker miniszterelnöknek Tollas Tibor barátjával személyesen mondanak köszönetet azért, hogy több ezer magyar menekültet befogadott. A miniszterelnöknek átadták a „Tiszteletbeli Magyar Szabadságharcos” elismerést. 1960-ban Pántis István barátjával (*már Magyarországon él, KÖMA TSZK./ szerk.*) a Montreali Magyar Énekkart szervezték meg, több jelentős bemutatkozáson vettek részt, sőt, nyertek el értékes díjakat. 1960–1972-ig szervezte meg és vezette a MHBK Montreali Zrínyi Vívó Clubot. Sok magyar és más nemzetiségű fiatal tanult, gyakorolt és versenyeken vett részt a kanadai katonai iskolákban is.

1974-ben szervezője Mindszenty József bíboros hercegrímás montreali fogadásának. Hercegrímás úrral közösen koszorút helyezett el a montreali Magyarok Nagyasszonya templom parkjában a MHBK által épített Hősi Emlékműre Tamás István és Pápai Ferenc baj-

társaival együtt. Az ünnepségek alatt Bíboros úr személyes testőre volt.

1976-ban véradással hívta fel a figyelmet: az 1956-os Magyar Szabadságharc emlékére, viszonzásul a Kanadai Vöröskereszt segítségnyújtásáért.

Nyugdíjba vonulása után is aktív, tele energiával. A Duna TV. 2006-ban készített Vele portré-műsort.

v. Detre Gyula minden kapcsolatának az volt a célja, hogy befogadó országa, Kanada népe előtt képviselje a magyarság szellemét, lelkét és érdekeinek szolgálatát; őrizze az ezeréves hagyományokon nevelkedett örök katona-eszményt. Mind a mai napig figyelemmel kíséri az anyaország történetét; munkálkodik a magyar közösségek megmaradásán. 50 éves közéleti tevékenységének hosszú és göröngyös útja volt, de büszkén tekint vissza, mert úgy érzi: fogadott esküje szellemében igyekezett mindig cselekedni. Telefonon búcsúzkodunk: „kényszerből hazát cseréltem, de szívet nem!”

AKIRE BÜSZKÉK VAGYUNK!

Vitéz Vajda Lajos: Horthy kormányzó úr székely testőrségében szolgáltam

Napsütéses, hűvös reggelen utunk a marosszéki Fehéregyházára vezetett. Célunk Vajda Lajos bácsi meglátogatása, aki vitéz Nagybányai Horthy Miklós Kormányzó Úr testőre volt. Családi fogadtatásban volt részünk, meggyőződhattunk a Vajda család felebaráti szeretetéről és becsületes, tisztességes jelleméről, ami az ősi székely-magyar virtust idézte fel előttünk. Nem véletlen, hogy Lajos bácsi az alig felszabadult Székelyföldön a sorozásra váró délceg székely legények közül elsőként volt kiválasztva a Magyar Királyi Testőrségbe. Szembetűnő volt a sok mindent megélt ember frissessége és korát meghazudtoló emlékezete. Miközben az akkori testőri toborozásról beszélgettünk, feltűnt az a büszkeség, hogy Horthy kormányzó úr katonájává válhatott, de elmondása szerint érezte, tudta a vállalt feladat súlyát. Az egykori testőr kitűnően emlékezett néhai bajtársaira, akiket szintén Székelyudvarhelyről avattak testőrré. Látható volt Lajos bácsi elérzékenyült tekintete, ahogy a régi képekről idézett számunkra.

Ahogy sorba jöttek elő a történetek, az idős emberre úgy tekinthettünk, mint a letűnt idők beszédes tanújára. Elmondása alapján a testőri viselet a székely szakasznál különb volt, ezért hívták őket „vitéz testőröknek.” Nem csoda, hiszen a Kormányzó Úr emlékirataiban így emlékezik a székely palotaőrség kiválóságáról: Ferencz József a Monarchia uralkodója ekként jegyezte meg akkori szárnysegédének, a későbbi Kormányzó Urunknak: „Ő Felsége különös érdeklődéssel fordult a palotaőrség felé, és feltűnően szíves mozdulattal köszönte meg tiszteletét.” A legfelsőbb elismerés a székelyudvarhelyi cs. és kir. 82. gyalogezrednek szólt. Ferenc József császár és magyar király testőrei voltak a kiképzői a székely testőröknek is, bizony „nem lehetett egy napra emlegetni azt, hogy mi milyen kiképzést kaptunk, s ők milyen katonák voltak!” – hallottuk a megállapítást.

„Belső szolgálatot teljesítettünk a királyi palotában, a lakosztályoknál, az ezüstkamránál s ahol kellett.” – emlékezett vissza az egykori székely testőr. Aztán így folytatta: „Horthy kormányzó szárnya alá vette a zsidókat, akiket estére hazaengedtek és nappal őriztünk a várkertben.” Tehát cáfolatot hallhatunk a mai általános megítélés el-

len. „Azt hiszem, ha Szálasi közbe nem lép, Erdély úgy maradt volna, ahogy volt. Talán akkor nem szakadt volna meg a testőri élet sem. – vélekedett Lajos bácsi.

Egyik alkalommal szolgálata teljesítésekor a Deák csarnokban éppen a német hadvezetés tett látogatást Hitler vezérletével. Kérdésünkre, hogy a Führer milyen ember volt, fejszóvalva és kis mosolygással kaptuk a választ: „Mogorva volt, nem tűnt annyira úriembernek.”

Így terelődött a szó a valós tényre, hogy vitéz nagybányai Horthy Miklós negyedévszázados kormányzósága sem volt mentes a viszályoktól, egyre erősödött a nyilas és kommunista mozgalom. Ezeknek maga az erős kezű, viszont az egyre idősödő és kimerülő kormányzó sem tudott gátat szabni.

Az 1944-es összeomlás koronatanújaként székely testőrség tagjának alkalma volt látni az akkori körülmények hatására megtört és elkeseredett államférfit, aki később még portugáliai száműzetésében is erősen hitt a Szent Korona Országainak felszabadításában.

A jövő alakulása kapcsán Vajda Lajos bácsi mondta: „A szolgálat kezdésekor és befejezésekor a Magyar Hírszekegyet elmondtuk és ennek szellemében éltünk.”

Feladatunknak kell tekintsük ennek a szellemiségnek az átmentését mindennapjainkra, ami egy Szebb Jövőhöz fog vezetni a Jó Isten segédelmével.

vitéz Joó Lóránd, Székelyudvarhely

AKIRE BÜSZKÉK VAGYUNK!

Horthy Miklós Kormányzó úr testőrségének tagja voltam – György Domokos visszaemlékezése

Az erdélyi Mezőbándról 1941 október 13-án vonultam be Marosvásárhelyre és ott tisztes iskolán kaptam kiképzést. 1943 április vége felé a Testőr Lövészszázadhoz kerültem, amely akkor alakult meg Gödöllőn. Nyolcan jelentkezünk a testőrséghez. Február elsején léptettek elő őrzetőnek, április elején tizedesnek. Vitéz Korponay Pál csendőr hadnagy volt a szakasziparancsnokunk. Két főhadnagyként voltunk, akikre szívesen emlékszem vissza: vitéz lófő léczfalvy Gyárfás Győző és Zólyomi László. Gödöllőről november végén, 28-29-én kerültünk be a Radeczky laktanyába, Budapestre. Az egységemben volt még két falumbeli: Bartha Pál és Balázs Péter, akik jelentkeztek a gyalogos testőrséghez, engem is felírtak. Sajnos Pali ott maradt a Testőr Lövészszázadnál, nem sorozták be a gyalogos testőrségbe, mert hiányzott 1cm a testmagasságából. Egészen 1944 október 16-ig szolgáltam ott, a nyilas hatalomátvételig.

Mi a királyi palota külső védelmét biztosítottuk. A szolgálat alatt vigyázz-állásban kellett két órán keresztül állnunk mozdulatlanul. A térdeken is csak láthatatlanul lehetett súlyt váltani. Két óra szolgálat után két óra pihenő és két óra készenlét következett, azután ismét szolgálat. Több, más őrhely is, járőrszolgálat is volt. A járőröknek 365 lépcső fel, majd le: meghatározott járőrútvonalunk volt. Ellátmányunk jó volt, étkezdeben, asztalnál étkeztünk, nem úgy, mint eddig, az övünkön lógó sakkból. A palota belső őrségétől és a koronaőröktől külön volt a szállásunk és az ellátásunk, velük csak felületes kapcsolatunk volt.

A kertbe vezető kapunál teljesítettem szolgálatot, amikor közeledett a kormányzó úr, megkérdezte, unokája ott van-e a kertben, nyitottam az ajtót és feleltem. A következő ajtót, ami néhány lépésre volt már csak, akkor értem el, amikor a kormányzó úr rátette a kezét a kilincsre így ketten nyitottuk a kertkaput, amit derűsen fogadott.

Az őrszolgálati eseményeket, mint például ezt is jeleníteni kellett kihallgatáson.

1944. október 16-ig, a német megszállás és a nyilas hatalomátvétel időpontjában éppen fenn voltam a Juszticia szobornál a Várban, a lakosztállyal szemben teljesítettem szolgálatot. Utoljára kerültem le, a többi külső őrt már korábban elfogták, lefegyverezték. Azt akarták mindenáron megtudni, kik voltak a siklonál szolgálatban, mert a testőrség a parancshoz és az esküjéhez híven védte a németek ellenében is a várat. Az alagúton keresztül tudtam az utat, ki tudunk szökni a városba. Akkor készült a katonaruhás fényképem. Eljutottunk a Teleki-térre, Magyar István ismerősömhöz, aki azt tanácsolta, menjünk vissza, mert ha elfognak, azonnal kivégeznek. Így visszamentünk az egységünkhöz.

Az egész testőrséget és a lövészszázadot a Hunyadi páncélosokhoz és a Szent László gránátos ezredhez osztották be, én a Szent László gránátos ezredhez kerültem. El kellett válnom a földijeimtől. Elsőnek 1944 karácsony szombatján vettek be minket az oroszok ellen. Vonultunk visszafelé. Bajtánál felvettük a harcot, lőttük az orosz. Én úgy maradtam meg, hogy egy vastag fa mögött letérdeltem. A lábam körül verte a faleveleket a golyószóró, fejem felett a fát hasították a

golyók, ha állok gyomorba, ha fekszem fejbe lőttek volna. Isten segített, megmenekültem. Kovácspatak pusztáig jutottunk, ott összetalálkoztam isteni véletlen folytán Bartha Pali barátommal, ő nehézpuskás volt, én gránátvetős kiképzést kaptam még Marosvásárhelyen. Pali barátomnak volt bora, amivel megkínált, s megtöltötte a sakámat, töltöttem a kulacsomba a fiúknak is. Hát, én úgy berúgtam, mert már két napja nem ettem semmit. Itt találkoztam utoljára Bartha Palival. Ő soha nem tért haza.

Az első bevetésből az első rajból négyen, a második rajból hárman maradtunk. Helemba északi kijáratánál, a temetőnél páncél-védelembe kellett beásnunk magunkat a fagyos földbe. Ástam egy kis gödört, amibe alig-alig fértem a térdem és a hátam is érte a fagyos földet, fáztunk, vártuk a támadást. Ez karácsony másnapján történt. Az oroszok a Duna és a vasút között a hátunkba kerültek, hét fős rajukat majdnem bekerítették. Puskaropogás, 'Segítség meglőttek! Segítség, segítség!' – ezt lehetett hallani. Aki halálos sebet kapott, az már nem szólt, nem nyögött, elcsendesedett. Bakrak Dezső felvidéki póttartalékos hozta a zászlós úrtól parancsot: visszavonulás! Géppisztollyal, teljes menetfelszereléssel elkezdtem futni. Biztatam a parancshozót is, tartson lépést velünk Árkosfalvi Kovács István honvéddal

hárman indultunk, de elvesztettük egymást a golyózáporban. Sajnos Kovács István soha nem került haza. Megkerültem az oroszokat az erdőben, megállok, világosságot látok, húzódok odébb, hogy elkerüljem a világosságot, harmadszor húzódk tovább, mire rájöttem, hogy az esthajnal csillag világít. A szívem úgy dobogott hogy minden hangot elnyomott, csak a ziháló dobogást hallottam. Marosvásárhelyen, amikor kimentünk a kaszárnya kapuján, mindig futást vezényelt a szakasziparancsnokunk Futva közlekedtünk. Akkor kínna éreztük, most az edzettség jó szolgálatot tett. Lehet, hogy az életemet köszönhetem a jó kondíciónak.

Egy szőlősen át lehúzódtam a völgybe, egy kerek kút mellett két alakot láttam. A géppisztolyt rájuk fogtam, nem tudtam, mi lesz a következő pillanatban. Rám kiált az egyik: 'Állj, ki vagy!' –Én vagyok Domi, hadapród úr! –megismertem a hangját. Igen megörültünk egymásnak. Mi hárman maradtunk meg... Visszavonulás... Kovácspatak pusztája és Garamkövesd melletti erdőn átvezető úton találkoztunk egy század katonával, akik azt mondták, mennünk kell velük. Én félre léptem és elkezdtem vetkőzni, mintha a szükségemet kellene elvégezni. Miután elment az utolsó katona is, visszaöltöztem és behúzódtam az erdőbe. A hadapródőrmester és a tizedes hozzátársult a főhadnagyhöz és századához. Soha többé nem láttam őket.

Bementem Garamkövesdre, elmegyek a szélső házhoz, hogy feküdjek le a pajtában pihenni. Egyik pokrócomat odaadtam a házigazdának. Amint lefekszem, az oroszok a kertkapuban hangoskodnak. Kirohantam a pajtából, átugrottam a magas kerítést és rohantam be az erdőbe a kistermetű orosz nem tudott a kerítésen átugrani nem lőtt utánam, ma sem tudom miért. Ha lő, ma nem vagyok itt, nem mesélek nektek.

Kigondoltam, ha megállítanak, azt mondom, hogy sie-tek, mert időre a parancsnokságon kell lennem. A magyar és német őrsegen is átmentem, mert nálam volt minden felszerelésem, géppisztolyom stb. Ha megállítottak, mindjárt mondtam, hogy időre a parancsnokságon kell lennem, mennem kell. Mire észbe kaptak és a nyílt parancsot kérték volna már tovább is álltam. Így eljutottam Komáromig. A pótkerethez, az egységemhez Pápára szerettem volna visszajutni. Komáromban szállást kaptam egy magyar százados lakásában, a feleségét másnap az egységéhez Győr közeli hegyekbe vitette. Mondták, engem is elvisznek. El is vittek Győrig ők fölmentek a hegyekbe engem letettek a város határában. Felültem egy lovas szekérre, ami majdnem olyan gyorsan haladt, mintha gyalog mentem volna. Jött egy német teherautó leintettem és mutogattam, hogy a parancsnokságra kell eljutnom. Pápa „komandament” mondtam. Elvittek, intettek, hogy üljek fel. Nagy meglepetésemre a teherautón egy szakasz csendőr utazott, akik a katonaszökevényekre vadásztak. Nem voltak papírjaim, engem is letartóztathattak volna, de minden szerelvényem megvolt, így nem feszegették, honnan és hova tartok. Túléltem – és megtaláltam az elveszett egységemet. A menekülésben tüdőgyulladást kaptam, bekerültem a pápai kórházba. Egy hetet töltöttem ott, majd félig gyógyultan a levették kiképzésében vettem részt, A levettékkal Hévízen felül ismételtlen a frontra kerültem. Zalaalmáson nagypénteken kerültem orosz fogságba. Az első orosz lehurta a csizmámat. Kaptam helyette egy rossz, kitaposott bakancsot, a második orosz a nadrágomat vette el. Így álltam télvíz idején csizma és nadrág nélkül. Összegyűjtöttek minket és tereltek tovább. Estére elszállásoltak egy faluvégi ház udvarán, ahol egy baglya sarjú volt, amit magunkra terítettünk. Hát, így dícsértem a Fennvalót köpenyben-gatyában. Elkezdett esni a hideg decemberi havaseső. Másnap tudtam szerezni egy csizma-nadrágot. Hajnalban indítottak minket hosszú menetoszlopban – lehetett vagy 15-20 km hosszú – gyalog Székesfehérvárra. Nem voltunk összeírva, megszámolva. Gyepüka-

ján településen sikerült megszöknöm. Az erdélyi, román területre tartozókat Székesfehérváron bevagonírozták és Földvára vitték ahonnan Oroszországba vitték ki a hazatérő katonákat. Mezőbándról is sokakat Földvára majd orosz területre vittek. Balázs Péter barátom is orosz fogságból került haza 1949-ben.

Sikerült hamis papírokat csináltatnom: Gönczi Domo-kos voltam papíron. Gönczi János ismerősöm fiának vett engemet, így kaphattam papírokat. Szekérrel indultam május 4-én haza Erdélybe. Désre mentem, meg akartam keresni a rokonokat, ismerősöket, élnek –e. Ahogy beértem a faluba, későn vettem észre: egy román banda „működött”, az egyik tagja felismert, jól megvertek. Megvándoltak hazaárulással, katonaszökevényként kezeltek, de nem végeztek ki... Sajószentandrásztól Besztercéig gyalog vittek a román csendőrök, itt lehúztam két hónapot, majd átvittek Kolozsvárra a börtönbe, itt szintén két hónapot töltöttem.

A szülőfalumból is bevádoltak, „hogy én nagy magyar vagyok” – ami akkor főbenjáró bűn volt. Ismerem a vádlóimat, már megbocsátottam nekik. Még tovább vittek: Nagyváradra. Itt is letöltöttem két hónapot. Útéptésen dolgoztattak. Hat hónap vizsgálati fogság után Nagyváradról elengedtek, ismételtlen hazaindultam, gyalog és tehervonattal utaztam Marosvásárhelyig, innen gyalog indultam haza, Mezőbándra. 1945 késő ősszel értem végre haza a falumba.

Túléltem. Min múltott, nem tudom. Talán, hogy soha nem adtam fel, nem estem kétségbe, bíztam a Jóistenben, bíztam magamban. Ma már 88 éves vagyok. Ámbár az nagyon bánt, hogy a magyar katonák szenvedése, áldozata még a mai napig sem kapta meg a megillető elismerést. Több, mint négy évig voltam katona a katonakönyvem szerint, a nyugdíjnál a magyar honvédség csak három évet igazolt. Elfogadtam, mert mit tehetek. Amennyit adnak, annyit adnak. Nekem annyi kell, amennyi van. Egészséges vagyok, s örülök, hogy veletek beszélgetek.

Lejegyezték: Bartha László, Mezőbánd, Szabó Zoltán, Mány.

HÍREK, ESEMÉNYEK, ÉVFORDULÓK

A Szent Korona mentésének 65. évfordulója Mattsee Salzburg tartomány, Ausztria, 2010. július 2-3-4.

„Lépiünk, ahol ők jártak, látjuk, amit ők láttak...” v. Woth Imre

Szeretettel várunk minden rendtársunkat, hozzátartozóikat, barátainkat, érdeklődőket a Szent Korona és a koronázási jelvények 65 év előtti megmentésének helyszínére.

Programok:

Július 2. péntek: Magyar est, 18:00-tól 22:00 óráig

(Kiállítás, gyepűvédők, baranta harci bemutató)

Helyszín: Kiállítás a kastélyban, bemutatók a tó partja menti kelta skanzen és park területén

Július 3. szombat: Magyar délelőtt, 10:00-13:00 óráig

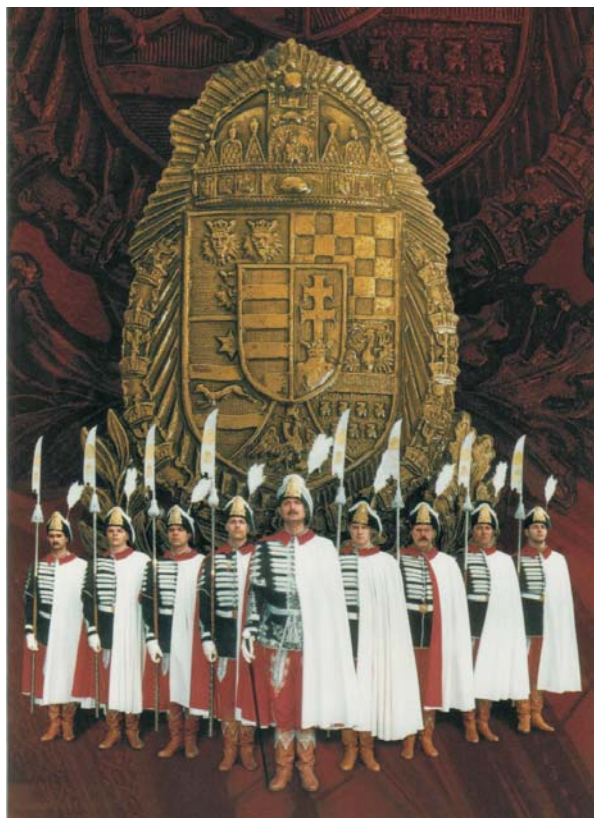
Helyszín: ugyanott, ill. a tavon lévő színpad. (Napvágás zenekar, harci bemutatók)

Július 4. vasárnap: 10:00-

Koszorúzás, katolikus szentmise, a Szent Korona Magyar Emlékmű és az erdélyi két kopjafa ökumenikus megáldása.

Ebéd: Magyar gulyásleves.

Történelmi Vitézi Rend, Magyar Koronaőrök Egyesülete

AKIRE BÜSZKÉK VAGYUNK

Kissé másként emlékezünk. A háború okozta tragédia mind a mai napig él a hozzátartozókban, s a barátokban, akik, bár az idő tovaszállt, szívükben kitörölhetetlenül hor-

dozzák a veszteség fájdalmát. S vajon hány- és hány ilyen örök tragédia súlyát hordozzuk mind a mai napig?

Vitéz Molnár Sándor főhadnagy

Az első képen egy hat éves kislány néz rajongó szeretettel az édesapjára, akit 1940-ben Erdély visszafoglalásakor, mint tartalékos hadnagyot hívtak be a haza szolgálatára. Ez a kislány én voltam, és akkor még nem sejtettem, nem tudhattam, hogy két év sem telik el, és a II. világháború szörnyű doni viharában egy aknagránát elveszi tőlem azt a lehetőséget, hogy még egyszer láthassam szeretett édesapámat.

Sok-sok éven át kutattam, kerestem a nyomát, valami emléket róla, valami bizonyosságot, egy hivatalos iratot, egy naplórészletet valamelyik hazatért bajtársától, amelyben egy mondat talán megemlíti, egy fényképet a szerencsésebben hazatérttől, de csak néhány zöld tábori levelezőlap és évekkel később a Hadtörténeti Intézet levéltárában megmaradt Honvédségi Közlöny lapja került hozzám, amelyből a kitüntetettek között az ő neve is szerepelt. Sokszor olvastam végig ezt a névsort, amely akkor nem üzent nekem semmit. Aztán néhány éve Pápán találkoztam vitéz Galántay Mártával, akit rendünk alhadnagyként agilis szervező, jó pedagógus és vitézhez méltó, segítőkész embernek ismertem meg.

Így történhetett, hogy amikor egyszer megint a kezembe vettem azt a bizonyos „Honvédségi Közlönyt”, megakadt a szemem egy néven: Hannauer István (Pápa), aki a Donnál szolgált. Akkor tudtam, hogy Mártához kell fordulnom segítségért, aki az első telefonbeszélgetéskor elmondta, hogy természetesen ismerte az illető urat, sőt a lányával is jó barátságban volt és meg fogja keresni a kéréssel.

Hónapok teltek el, de az alhadnagy nő fáradhatatlanul intézkedett, megtalálta az időközben Győrbe költözött Hannauer Sárkát, aki édesapja hagyatékában megtalált néhány fronton készült fényképet, amelyen katonák vannak, igen szegényes orosz körülményeket mutató helyeken.

Kérdés, hogy ezeken rajta van-e az én édesapám? Levélben elküldtem egy kis képet a beazonosításra, és a születésnapom előtt megérkezett a postán néhány fénykép... Ezek egyikén, minden kétséget kizáróan, ott áll középen Molnár Sándor tart. hadnagy is, 42 évesen, kicsit megfogyva, a bajtársai körében, egy szegényes szállás előtt!

Ez az utolsó fényképem most már róla! 75. születésnapomra, a sok szép és szeretettel adott ajándék közül ez a legértékesebb! Érdemes volt kitartóan keresni apám emléket, mert talán ott fent, ahol számon tartják a Hadak Útjára térteket, egy angyal megsajnálta azt a kis hadiárvát, aki kitartóan kereste és keresi ma is vitéz édesapja emlékét.

Dr. Juhasosné v. Molnár Piroska szkp.

Helyesbítés

Tisztelt Szerkesztő! A Vitézi Tájékoztató 2009./3-4. számában, Gérecz Attiláról szóló írásukhoz szeretnék hozzászólni. Neve után nyá. százados rendfokozat szerepel. A jelző akkor helyes, ha olyan személyről van szó, aki nyugállományban van. Gérecz Attila halála után, 1994-ben kapta meg a századosi rendfokozatot, így a posztumusz százados a helyes.

Üdvözlettel: Pap Attila

Köszönjük! Honlapunkon javítjuk, s a jövőben figyelembe vesszük kedves Olvasónk észrevételét.

Szerkesztőség

ÁRPÁD-HÁZ ALAPÍTVÁNY

1025 Budapest, Csalán u. 34. Telefon: 200-1973

Bankszámlaszám: 10700378-27035304-51100005

Adószám: 18109386-1-41

Nyilvántartási szám: 8738

Kérjük Rendtársainkat, a Vitézi Tájékoztató kiadásához – anyagi lehetőségeikhez mérten – szíveskedjenek hozzájárulni. Szívesen vesszük hirdetések elhelyezésének kérését.

A Magyar Koronaőrök Egyesülete örömmel értesíti a Nemzetes Hölgyeket és Urakat:

Megjelent 'A Magyar Koronaőrök története' c. kiadványunk magyar, angol és német nyelven.

A kiadvány megvásárlásával az Egyesület működését támogatják a tisztelt érdeklődők.

Előkészületben:

A Magyar Koronaőrök története horvát és olasz nyelven

A Szent Korona viszontagságai 1944-1945-ben magyar, angol, német és olasz nyelven

A Szent Jobb országlása magyar, angol, német és olasz nyelven

A Magyarok Szent Koronája magyar, angol, német és olasz nyelven

Érdeklődni: a koronaorseg@koronaorseg.hu vagy a +36/20- 385-8453-as telefonszámon.

Magyar Koronaőrök Egyesülete

ERDÉLY TÖRZSSZÉK – VITÉZAVATÁS

Csíkszereda, 2010. május 8., Millenniumi templom

A Történelmi Vitézi Rend Erdély Törzsszéke 46 fő vitézt avatott e napon, közülük 4 főt posztumusz. Az ünnepi szentmisét vitéz Darvas Korma József esperes, szkp. úr celebrálta.

Meghívott díszvendégként jelen volt vitéz Patrubby Miklós a Magyarok Világszövetsége elnöke, rendtársunk is. A vitézavatás ceremóniáját bajtársi ebéd követte, me-

lyet családias légkörben, Rendünk vitézei: előjárók, tisztviselők, régi- és az újonnan avatottak, családtagjaik, barátai, mintegy 230 fő, a Sapientia Egyetem ebédlőjében költöztek el. Üdvözljük új rendtársainkat! Köszönjük mindazok munkáját, akik együttes akarattal, az ügy iránti alázattal segítették a rendezvény megszervezését.

Fotó: Koczás Erzsébet

Említsük vitéz Lázár Elemér Erdély országos törzskapitányának nemes célkitűzését: emléktáblát állíttat a T.V.R. Erdély TSZK nevében az erdélyi hazafiaknak, Kormányzó Úr törzstisztjeinek, tisztjeinek, akik helytálltak hazánkért, nemzetünkért, s akiket méltatlanul ítéltek feledésre az eddig íródott történelem: **2008. v.** Lázár Domokos tábornok (I.vh.), v. Lázár Ferenc altábornagy, testőrség főparancsnoka, v. Lázár Károly huszárszázados, fiai: István főhdgy és Ferenc hdgy. (II.vh.hósi halottai) valamint Károly fia, Béla (Recsk).

2009. v. Lakatos Géza vezérezredes miniszterelnök. **2010. május 8:** v. felsőtornjai primor Kozma István altábornagy (1896-1951), a Segítő Mária Líceum (most Márton áron Líceum) egykori diákja. Felszentelte az emléktáblát v. Darvas Korma József esperes úr, szkp., v. Nagy Zoltán v.hdgy történész méltatta altábornagy úr életét.

Valamennyi emléktábla egységesen 60 × 80 cm-es vörös márvány, aranyozott betűkkel.

V.T.

Batsányi János (1763-1845) Bíztatás

A hazáért élni, szenvedni s jót tenni,
Ügye mellett önként s bátran bajra menni,
Kárt, veszélyt, rabságot érte fel sem venni,
S minden áldozatra mindenha kész lenni –

Barátom! Oly dolgok, melyek az embernek
Dicsőség mezején oszlopot emelnek,
S mellyekért (bár, míg élsz, sokan nem kedvelnek)
A jók sírodban is áldanak, tisztelnek. (1783)

Vitéz Horthy István Kormányzó-helyettes – MINDIG KÖZÖTTÜNK MARAD!

A honvéd nem fél a haláltól, nem retten vissza semmitől. Egy bajtárs elesett? A szív hangosabban dobog, és még keményebbre feszülnek az ajkak. A honvéd most csak az otthon maradtakra gondol. Az apára, anyára, feleségre és gyermekeire.

Reggel fél 5 lehetett. Felhőkől volt terhes az ég alja, s a nap csak nehezen, ritkán búj át rajta.

Szent István napja volt, amikor egy tizedes futva jön, és jelenti: Egy magyar vadászgép zuhant le a közelben. A Kormányzó-helyettes úr gépe... Ismerik a gépét HÉJA V- 421. Füstölgő roncsok az út mentén. Homokot lapátolnak a romokra. Törzsét már betemette a homok, jobb szárnyán ott a felírás: V- 421. A honvédsapokák lekerülnek, fészes vigyázba mered mindenki. A romok előtt állnak: vitéz Jány Gusztáv, vezérezredes hadseregparancsnok és nemes Rakovszky György vezérőrnagy. Egy pilótafőhadnagy jelenti: „A Kormányzó-helyettes úr, vitéz nagybányai Horthy István, ma reggel 5 óra 10 perckor hősi halált halt...” Erre nincs felelet. Az Úr kifürkészhetetlen akarata.

Hogyan történt? Hisz egyedül állt a gyepen! A pilóta bajtárs jelenti: 25. bevetése lett volna a főhadnagy Úrnak. Közel-felderítő gépet kellett volna biztosítania. Kis magasságban végrehajtandó feladat... A közel-felderítő gép mögé akart besorolni a Főméltóságú Úr. Gépe az erősen bedöntött balfordulóban átbillent, és dugóházba esett. Kettőt pörgött a gép a dugóhúzóban, amiből sikerült még kivennie a gépet, de a kis magasság miatt – 350m lehetett – az orrára állt gépet nem lehetett magasba hozni...

Deszkából ácsolt bódé, kátránypapír tetővel. Bal oldalt összecukukható tábori ág, rajta egy pár csizma. Az ág mellett egy egyszerű karosszék, tábori ing van rajta, szépen összehajtván. Az ág fejenél rádió. Itt hallgatta a főhadnagy úr a kormányzó úr üzenetét. A tisztizolga Farkas György honvéd, kisírt szemmel meséli, a főhadnagy úr tegnap este még bajtársaival bridzsezett és mutatja az eredményt: 2 pengő 40 fillér a nyeresége. A falon térkép mellett tornaszer, Távolabb a szoba sarkában egy alumínium lavór, négy lábon.

Éppen 1942. augusztus 20.-án lett jelölve szabadságra. Ő nem fogadta el. A sátoron kívül van egy körtefa. Itt olvasgatott szabadidejében, utoljára augusztus 19-én délután. Aztán egy hősi halált halt hadapród temetésén vett részt, akit egyszerű koporsójában egy tábori lelkész búcsúztatott el bajtársaitól. Este együtt vacsoráztak a honvédekkel. Vacsorára nem fogadott el semmi többletet. Felajánlottak neki tejet és vaját, de lencselevest és komiszkenyeret vacsorázott. Ő ilyen bajtárs volt! Aztán jött a fent említett kártyaparti és utána elbúcsúzott. „Holnap jubilálok, ez lesz a 25. ellenség feletti repülésem.” – mondta búcsúzóul. Július elsején indult el Szolnokról és 5-én már Kurkszban volt. Aztán jöttek a bevetések, amelyeket példásan elvégzett. Egy szép nyári este Magyarországról a front mögött egy zenész cigánybanda eljátszotta neki kedvenc dalát meglepetésként. 'Lehullott a rezgő nyárfa levele'... még eldúdolta velük a 'Nincs cserepes tanyám' című nótát, aztán borraival adott a bandának, megköszönvén figyelmességüket.

Minden pilóta, amikor bevetésre indult, külön élelmiszercsomagot kapott: csokoládét, mandulát, gyümölcsöt, kekszet. Vitéz Horthy István főhadnagy úr, akinek a száznál a legtöbb bevetése volt,

nem fogadta el e pilóta-adagot. Csak azután élt e lehetőséggel, miután a bevetésen első légi győzelmét aratta. Itt a harctéren izzig-vérig katona volt. Nem fogadott el semmiféle kivételezést a munkában, de kivette részét a bajtársai szórakozásaiban és örömeiben egyaránt. Aggódott, mint minden harctéri honvéd minden harci bevetése előtt, és nagy szeretettel gondolt szeretteire.

Augusztus 13-án üzenték meg neki, hogy felesége, Ilona asszony a 151-es számú kórházi vonattal a harctérre érkezik, ahol az egyik tábori kórházban ápolónői szolgálatot fog teljesíteni. Vitéz nagybányai Horthy István főhadnagy úr nagyon megörült e hírnek és parancsnokától szabályos háromnapos szabadságot kért, hogy meglátogassa feleségét. Az együtt töltött szép napok után augusztus 18-án érkezett vissza a vadászpilótákra. Első dolga volt megtudakolni, milyen és hány bevetésen vettek részt bajtársai. Augusztus 19-én Péterfy Andor hadapród mester, repülőbajtárs temetése előtt meglátogatta vitéz Szabó László vezérőrnagy hadosztályát és szívében készülődött az augusztus 20-i Szent István napi ünnepségre.

Sajnos, ez az ünnepi nap gyásznappá vált. A hajnali órában a főhadnagy úr, aki bevetésen vett részt, vadászgépével lezuhant. Megtalálták a zsebóráját is, amely 5 óra 7 percet mutatott. Egyszerű, dísztelen katonakoporsóba helyezték drága holttestét. Sebesültszállító autó vitte vissza a táborba. Koporsóját hat tiszt vette vállára a tábor bejáratánál. Vitéz Jány Gusztáv ment a koporsó után. Az árván maradt tiszt sátor előtt kis asztalkára helyezték a tölgyfa koporsót, mezei virágokból font koszorúkkal fedték be. Tetejére az összegörbült légcsavart helyezték. Bátorszegi Kiss Sándor református esperes tábori lelkész mondott imát.

A ház előtti térségben letaposott fű, de azon a helyen, ahol a Kormányzó-helyettes úr tekintete megpihenhetett a pázsiton, művészien kirakott fűből, kavicsokból aprólékos gondnal elkészített címer fekszik. Alatta a felirat, amely tragikus valósággá vált.

“Mindent a Hazáért!” – Sír a szél...Sejtelmesen susognak a fák. Vajon miről mesélnek? – Csak azt susoghatják, amit mi mindnyájan tudunk: Itt élt és a hősi harcok után itt pihent meg egy igaz magyar férfi, magyar honvéd, magyar katona, aki azért tudott igazi hős lenni, mert igazi ember volt.

Vitéz nagybányai Horthy István

1904. dec. 9 – 1942. augusztus 20.

Gépészmérnök, repülővezető, tervező mérnök. 1930-1940 MÁVAG főmérnöke, majd igazgatója. MÁV főnöke, majd államtitkár 1942. február 19-től kormányzó-helyettes. 1940. április 27.-én házasságot köt gróf Edelsheim Gyulai Ilonával, fia, ifjú Horthy István született 1941. január 17.-én. Általa beszélt nyelvek: magyar, német, francia, angol. Katonaszolgálat 1942. május 1 Szolnoki 1. vadászpilóta osztag. 1942. július 2 vadászpilóta a szovjet fronton. 25 bevetésen vett részt. 1942. augusztus 20. a haza védelmében önmagát feláldozó magyar katonahős.

Koltunovka, 1942. augusztus 20.

Rátonyi János haditudósító jelentése alapján írta:

vitéz Nagy Árpád
Hajdúsági Székkapitányság, Nagyszalonta

Vitéz nagybányai Horthy István repülő főhadnagy parancsot ad rajának az indulása

A gépben...

A kormányzóhelyettes úr útnak indul

Egy szomorú Szent István-nap emléke, ahol vitéz Horthy István gépe lezuhant...

Érdekesség... Egy repülőút története és tanulságai

1939. június 18-án, kora reggel egy kis kétüléses, 100 lóerős Arado-79 típusú, német gyártmányú sportrepülőgéppel szállt fel a budaörsi repülőtérrel és fordult DK-i irányba. Vezetője Horthy István, a MÁVAG akkori vezérigazgató-helyettese volt, aki Indiába, Bombay-be (ma Mumbay) vezette többszöri leszállással a gépet. Vállalkozásának az volt a konkrét célja, hogy megszerezzen a gyár számára 100 db, az akkori időben igen korszerűnek számító 424-es gőzmozdony gyártását célzó versenytárgyalást. Útja minden szempontból sikeres és eredményes volt, a mintegy 10.000 km-es utat oda-vissza hét és fél nap alatt teljesítette rádióirányítás nélkül, térkép alapján, navigátor segítsége nélkül repülve.

Repülőútja itthon és külföldön nagy visszhangot keltett, a hazai repüléstörténet egyik legjelentősebb vállalkozásának számított. Az agilis, 6 nyelvet beszélő, rendkívüli műszaki érdeklődésű és képességű Horthy István már 1927-ben repülővezetői engedélyt szerzett, és sokat tett a

hazai repülésügy érdekében. 1929-30 között 1 évig dolgozott a Ford Művek deabourni gyárában, majd tervezőmérnökként a Ford detroiti gyárában. 1939-es repülőútjára nem önmaga-mutogatás miatt került sor, hanem, mert a konkurensnek számító, részben német tulajdonú Ganz-gyár képviselői minden helyet lefoglaltak a hetente közlekedő bombay-i járaton. A háború közbeszólt, a mozdonnyok legyártására nem kerülhetett sor később sem. Megszállás alá került az ország. Feledtetni akarták a békeidők teljesítményeit, köztük Horthy István repülőútját is. Jelenünk közállapotai mellett, az ország gazdasági és morális válságának időszakában bátrabban és nyíltabban kellene olyan egyéniségek példái felé fordulni, melyekből múltunk jobb megismerését remélhetjük; az elhallgatás több, mint 70 évét ideje volna meghaladni, s a MÁVAG egykori főmérnökéről, a vakmerő és tapasztalt pilótáról érdeme szerint emlékezni.

Dr. Vincze Károly

Az Erdélyi Törzsszék 2009. évi évváró állománygyűlése

A Horthy Miklós által alapított Történelmi Vitézi Rend Erdélyi Törzsszéke Csíkszeredában tartotta évváró ülését. Ez alkalommal jelen voltak a T.V.R. főkapitánya, v. Hunyadi László, v. Lázár Elemér Erdély országos törzskapitánya, v. Kocsis László Észak-Erdély törzskapitánya, v. Soltész Gyula főszéktartó, valamint az Erdélyi Székek elöljárói.

Az ülést ünnepélyes keretek között nyitotta meg v. Lázár Elemér országos törzskapitány, beszámolva az 2009-es évi eseményekről, tevékenységekről és az adódott nehézségekről. Tájékoztatta a Rend elöljáróit a 2010-es évi tervekről: A már rendszeres ünneppé vált Vitézi Bált 2010. februárjában szervezzük meg Csíkszeredában, májusban a Millennium templomban kerülnek felavatásra a várományos, és a Nemzetvédelmi Tagozatra ajánlott leendő rendtagok.

Júliusban Mattsee városában szentelik fel a köszönetnyilvánítás és hála jelképekül felállított két kopjafát a Magyar Emlékműnél, annak újraszentelésével egyidejűleg. Augusztusban történik a Bilibók-tetői megemlékezés, szeptemberben a kenderesi találkozók.

A Rend elöljárója különös figyelemmel és szigorral kezeli a székkapitányok és hadnagyok tiszta múltját igazoló okiratokat. Felhívta a figyelmet a leendő vitézek alapos tájékoztatásának fontosságára, valamint a nemzetért, székelységért felvállalt küldetés betöltésére.

Hitvallása szerint a T.V.R. a magyarság felemelkedését, hagyományainak megőrzését, és a romlandó erkölcsi tudat helyreállítását kell szolgálja. „Mi példát kell mutatnunk, pozitív jövőképet kell állítsunk.”-mondta v. Lázár Elemér Erdély országos törzskapitánya. A beszámolót Sepsiszek, Szováta-Sóvidék, Kézdiszek, Udvarhelyszék, Gyergyószék, Csíkszek, Marossszek és Bardoc- Miklósvárszek elöljáróinak éves eseményfeldolgozása követte. Minden székkapitány elmondta jövőbeli elképzeléseit, terveit. V. Benkő Emőke Bardocz-Miklósvárszek székkapitánya Kerekes Izsák balladahős emlékére állítandó kopjafa elkészítését, felavatását szorgalmazta. V. Kádár Edit hadnagy bemutatta Bardocz-Miklósvárszek vitézi zászlaját.

Az ülés további részében v. Hunyadi László főkapitány szólt a jelenlévőkhöz: A már megtapasztalt hibákból okulva tanítsuk a fiatal nemzedéket. „Szülő a gyermekeinek mit adhat? Segítséget tud nyújtani: egyfajta örökölt tisztességet, tanári szigort. A jövőben csak így tudunk tiszta szemmel, emelt fővel az utókorra nézni. Aggódó, féltő szemmel kezelem Erdélyországot, mert ez még romlatlan emberi és természeti kincs. A továbbiakban is az erdélyi nép önbecsülésének erősítését vállalom. Szeretném, ha méltóképpen kerülnénk a 2010-es esztendő 90 éves albumjába.”

Ez alkalommal bronz nemzetvédelmi kereszttel tüntették ki Dr. v. Oláh Bányay Irma nemzetes úrnőt a magyarságnak tett szolgálatáért.

V. Soltész Gyula főszéktartó beszámolójában elmondta, hogy a 2007-es évi felmérés szerint tíz törzsszékekben 2.610 fős állományunk volt. Ebből 1600 személy élő kapocs, aktív részese a vitézi tevékenységeknek. Az elöljárók figyelmét a kitartó rendi munkára, rendi kötelességre hívta fel. Szorgalmazta a Rendbe való előfelvételi periódust.

V. Kocsis László, Észak-Erdély törzskapitánya felszólalásában hangsúlyozta: döntő év lesz az elkövetkező esztendő a Rend életében, hiszen a tiszta magyar szellem megóvását veszik célba. Úgy a Rend, mint a nemzet lelki, morális változáson kell átmenjen. Más értelmet kell adni a pénznek, a munka értelmének. É.-Erdély tkp.-ja beszámolt a Kenderesre állítandó székelykapu tervéről. E szerint Erdővidéken székelykaput faragnak a székely faragók, Horthy Miklós kormányzó úr iránti tiszteletből, az eredeti, 1940-ben készült, Kenderesen, a Horthy-birtokon felállított, de az orosz megszálló csapatok által elpusztított helyébe. A székelykapu állításának fő védnöke a T.V.R. Ezt a megmozdulást támogatja a Horthy Miklós Társaság, a Magyar Tengerészek Szövetsége és a Kenderesi Önkormányzat.

Az állománygyűlést v. Szilágyi Árpád szavalata, valamint a Székely- és a Magyar himnusz elénekélése zárta.

**v. Benkő Emőke székkapitány
v. Kádár Edit hadnagy**

Kerekes Izsák-emléknap Nagymohán

v. Benkő Emőke magyar szakos tanárnő, a Bardoc-Miklósvárszéki Történelmi Vitézi Rend székkapitánya szervezésével december 11-én, Nagymohán kopjafát állítottak Kerekes Izsák balladahős emlékére. A kopjafát faragta Bardocz István, erdővidéki faragó. A kopjafa anyagi támogatását a Történelmi Vitézi Rend biztosította.

A megemlékezés ünnepi istentisztelettel kezdődött a Nagymohai Református Templomban. Szegedi László a Brassó megyei Református Egyházmegye esperese beszédében kihangsúlyozta Kerekes Izsák nagymohai magyar vitéz életének, hősie életvitelének fontosságát egyetemes magyarságunkra nézve. „Ha azt akarod, hogy emlékezzen rád, tégy valami olyat, hogy érdemes legyen az utókorak veled példálózni. Kerekes Izsák olyat tett, amiről érdemes írni, emlékezni.”- mondta beszédében az esperes úr. Nagy Veres Hajnalka a Brassó megyei Református Egyházmegye segédlelkésze röviden bemutatta a mai Nagymohát: „Elszigetelt falu, kétszeresen is, nehezen megközelíthető és a környéken egyedüli magyar falu. Aki itt született, annak a legszebb falu. Csönd van és nyugalom, nincs telefon, gyógyszertár, menetrendszerinti járat, sem internet. Isten itt mégis olyan kincseket helyezett el, amelyek kárpótolják ezt a hiányosságát a helységnek. A XVII. században épült örökdő templom a falu legnagyobb kincse, megtartó erő az Istenbe vetett hitnek. A falu ősei székelyek voltak. Ami őket jellemzi: szeretet, összetartás, székely ősöktől örökölt dacos élni akarás. Kincsük az anyanyelvük, az érdekes megkülönböztető neveik, egyedi táncuk, népdalaik és nem utolsósorban a Kerekes Izsák ballada. Krizbai Imre baróti reformtus lelkész röviden elmondta Nagymoha múltjáról szóló ismereteit. Mély átééléssel említi: „annyi élményt kaptam ebben a templomban, nem is tudom hogy sűrítsem össze mondanivalómat. Az biztos, hogy szívem egy része itt marad Nagymohán. Nagy öröm számomra, hogy Benkő Emőke felismerte azt a feladatot, hogy térjünk vissza Kerekes Izsákhoz. Kerekes Izsák példája megtanít arra, hogy szabadon beszéljünk

magyarságunkról, tiszta erkölcsünkről, megőrizve a tiszta magyar szót.”

Aros Erzsébet nagymohai magyar szakos tanárnő gyermekkori emlékeit idézte fel a balladahős körül kialakult elméletekkel kapcsolatosan. Az ő tudomása szerint, feltételeztem Kerekes Izsák tetemét a szószerék alatt helyezték örök nyugalomra.

Ambrus Attila, a Brassai Lapok főszerkesztője üzent minden magyarnak, előjárónak: az alvó hősök ébredjenek és tegyenek a hazáért, népért. Az ünnepi beszédekben helyet kaptak a Nagymoháról elszármazottak is, akik sóvárogva figyelik eldugott csöndes kisfalujukat, még ma is harminc- negyven év távlatából.

Az ünnepi istentiszteletet a Kerekes Izsák emlékére állított kopjafa ünnepélyes leleplezése és a koszorúk elhelyezése követte. Díszőrséget álltak a baróti cserkészek és a Történelmi Vitézi Rend.

Az esti órákban 'A magyarság ősi jelképei' című kiállítás megtekintése következett a helyi művelődési otthonban, majd a Kőhalmi Általános Iskola, a Kőhalmi Református Szórvány Diákkotthon tanulóiak tartalmas és hagyományörző előadását mutatták be. Ünnepi műsorszámként adták elő Kerekes Izsák balladáját. Reggelig táncmulatság szórakoztatta a Nagymohára látogató magyar embereket.

v. Benkő Emőke szkp., v. Kádár Edit v. hdgy.

A doni tragédia áldozataira emlékeztek Sepsiszentgyörgyön

2010. január 12-én a T. V. R. Sepsiszéki rendtársai és az Erdélyi Magyar Ifjak (EMI) civil szervezet együtt emlékeztek arra a 67 évvel ezelőtti történet tragédiára, ami több, mint 130 000 magyar honvéd életébe került. A fáklyás megemlékezést a sepsiszentgyörgyi közös temető katonai sírkertjében rendezték, ahol a szervezők mellett az Romániai Magyar Demokrata Szövetség (RMDSZ), a Magyar Polgári Párt (MPP) és más megemlékezni kívánó személyek rótták le kegyeletüket az elesett hősök emléke előtt.

A fáklyás megemlékezésen beszédet mondott v. Bordás Attila vitézi hadnagy, Nemes Előd az EMI háromszéki elnöke. A történelmi egyházak részéről Szabó Lajos kano-nok és Incze Zsolt református lelképásztor mondtak imát.

Az eseményről egy rövid összeállítás megtekinthető a következő linken:

www.youtube.com/watch?v=BDvj-cs9MeU

v. Erdélyi Béla szkp.; v. Nagy Zoltán v. hdgy

Megújult Sinka István szülőháza

A 2009-es évben célkitűzésünk volt Sinka István szülőháza felújítása. A „FEKETE BOJTÁR” városunk szülőtte (Nagyszalonta 1897 – Budapest 1969). Már 1990 januárjában az utca kivétel nélkül minden lakója, első közt kérte az utca új elnevezését, s 1990 márciusától a nagy költő szülőházától a Kölesérig húzódó utca az Ő nevét viseli.

A felújítást követően emléktáblát helyeztünk el a szülőházra, az utcára és az udvarra egyaránt. Most 2009-ben, sokat mellőzött költőnk egykori házában mintegy 2 ezer dollár értékben főjavításokat végeztünk el az ingatlan külső részein, mely immár felújítva, egyenlőre állja az idő viszontagságait.

Ezúton is köszönjük minden támogató áldozatos segítségét.

vitéz Bondár Imre szkp.
vitéz Nagy Árpád kincstárnok

Sepsiszentgyörgy 1848

2010. március 15. a sepsiszentgyörgyiek emlékezetében úgy fog megmaradni, mint amikor végre hazaérkezett Gábor Áron egyetlen megmaradt rézágyúja. Bennfentes információ ugyan, de azt hiszem, elárulhatom, hogy amikor kihozták a bukaresti kényszerlakhelyéről, az ottani munkatárs úgy búcsúzott tőle, hogy „Na végre, ettől is megszabadultunk, legalább nem lepi tovább a por!”

Sepsiszentgyörgyön nem ilyen fogadtatásban volt része, sőt az ágyú ideiglenes helyére való becipelésében a Történelmi Vitézi Rend is kivette részét oly formán, hogy egyik Sepsi-széki hadnagya maga is a cipelők közt volt és vitte be a több mint fél tonnás „édes terhet”.

A Történelmi Vitézi Rend Sepsi-széki állománya március 13-án, szombat este a Nyugdíjasok „Sugás” Érdekvédelmi Szövetségével közösen ünnepelte Nemzeti Ünneppünket Sepsiszentgyörgyön, a Bod Péter Megyei Könyvtár, Gábor Áron Termében. A helyszín megválasztása sem volt véletlen, hisz ebben a teremben jelentette ki 162 évvel ez előtt Gábor Áron, hogy „léssen ágyú”.

Az előadást a szervezők hiánypótlónak is szánták, mert úgy gondolták, az elmúlt 20 év ünnepségei annyira az aktuálpolitika eszközeivé váltak, hogy már-már elfelejtjük, hogy mit, kiket és miért ünnepelünk március 15-én. 20 éve a „*politikusok párhuzamot vonnak a 162 évvel ezelőtti eseményekkel és úgy használják, mint a lelkipásztorok a Bibliát, amiben mindenre van egy jó példázat*” mondta nyitó beszédében v. Nagy Zoltán hadnagy, majd történelmi előadásában v. Bordás Attila hadnagy fellelevenítette a 162 évvel ez előtti eseményeket, hogy értsük is, miért volt Gábor Áron rézágyúja felvirágozva, vagy miért született a nóta, hogy 'Kossuth Lajos azt üzenté...'

politikusok párhuzamot vonnak a 162 évvel ezelőtti eseményekkel és úgy használják, mint a lelkipásztorok a Bibliát, amiben mindenre van egy jó példázat” mondta nyitó beszédében v. Nagy Zoltán hadnagy, majd történelmi előadásában v. Bordás Attila hadnagy fellelevenítette a 162 évvel ez előtti eseményeket, hogy értsük is, miért volt Gábor Áron rézágyúja felvirágozva, vagy miért született a nóta, hogy 'Kossuth Lajos azt üzenté...'

Antal Árpád, Sepsiszentgyörgy polgármestere, balról v. Szabó Zoltán Ferenc a Nyugdíjasok „Sugás” Érdekvédelmi Szövetség elnöke, jobbra v. Bordás Attila v. hadnagy

A történelmi előadást követően szavalatot mondott Kisgyörgy Ferenc. Máté Lóránd, az Erdélyi Magyar Ifjak (EMI) képviselője beszédében hangsúlyozta, mennyire fontos a XXI. század fiatalsága számára is átmenteni hagyományainkat, ünnepeinket. Köszönetét fejezte ki a jelen levő szülőknek és nagyszülőknek, hogy megőrizték március 15-e szellemét és átadtak/átadják ezt a fiatalabb generációknak is. Antal Árpád Sepsiszentgyörgy polgármestere rögtönzött beszédében hangsúlyozta eszmei és politikai jelentőségét az ágyú hazahozásának.

Az estét a sepsiszentgyörgyi Tamási Áron Színház színművészei, illetve az Ószirózsa Dalkör tette hangulatosabbá.

v. Nagy Zoltán v. hdgy történész

Szováta

Március 15. A Történelmi Vitézi Rend Szováta-Sóvidék-széki tagjai részt vettek délelőtt 10 órától a szováti Polgármesteri hivatal dísztermében, a székely nemzeti zászló elhelyezési ünnepségén, ezt követően ünnepi szentmisén a szováti római katolikus templomban.

v. Bocskai István szkp; v. László János

Csikszereda – Győzzük le kishitűségünket!

Március 15. A Hargita Megyei Önkormányzat épületére felhúzták a kék-arany színű székely lobogót. A megyeszékhelyen az emlékezők százainak zászlós tömegével ünnepeltek a Történelmi Vitézi Rend tagjai az intézményvezetőkkel együtt, s helyezték el a Gál Sándor szobornál az emlékezés koszorúit. A tömeg a Vár térre vonult a Csíkszéki Mátyás Huszáregylet lovasai vezetésével. Az események Petőfi Sándor verseinek szavalatával kezdődtek, majd Kelemen Hunor kulturális miniszter mondott beszédet. A felszólalás központi motívuma Gábor Áron ágyújával volt kapcsolatos, melyet nemrég Bukarestből Székelyföldre hoztak haza. „Talán nem szentségtörés azt mondani, hogy ennek a megmaradt ágyúnak lelke is van. Mert a harangoknak is lelkük van. Gábor Áron ágyúi pedig székely harangokból készültek. Ez az ágyú magában hordja a szabadságharcosok hitét és Gábor Áron üzenetét: **Győzzük le kishitűségünket, és tegyük a dolgunkat, végezzük a munkánkat. Mérgesek, bosszúsak, szomorúak, türelmetlenek lehetünk – de kishitűek nem!**” – hangsúlyozta.

A Csíkszeredai megemlékezést ünnepélyesebbé tették a Nagy István Művészeti Iskola diák kórusa, a Hargita Nemzeti Székely Népi Együttes, a Csíkszéki Mátyás Huszáregyesület.

Írás és foto:

dr. Huszti Orban Sarolta, v. hdgy.

Szent László Király napjai, 2010. június 24-27.

Magyar-székely nemzeti kulturális ünnep Csíkrákoson

Fővédnök: Bőjte Csaba OFM A rendezvény eszmeisége:

Sok évszázados vagy akár évezredes székely hagyomány megjelenítése történik a kijelölt napokon, minden program a helyi és környékbeli szellemi forrásokból táplálkozik. Identitásbeli megerősítés mellett az alapeszme természetesen magába foglalja azt is, hogy helye van a derűnek és vigasságnak! Miért Csíkrákoson lesz a rendezvény?

Mert Szent Lászlót a Boldogságos Szűz „választott vitézének” nevezik a középkori templomi himnuszban. *Csíkrákos és Gö-*

röcsfalva Kisboldogasszony népe és az Ő patronáltjaként élünk évszázadok óta. Ebben is egyek vagyunk Szent Lászlóval.

Idegenforgalmi szempontból is szerencsés a június végi időpont, mert általában **ezt követő héten tartják az**

Ezer Székely Leány Napját Csíksomlyón.

Főszervező: Cserekert Fogadó, Csíkrákos – Kovács Anna-Mária házigazda. **Szervezők: Csíkrákosi Polgármesteri Hivatal, Cserei Mihály Általános Iskola tanárai és diákjai, Csíkrákosi Pacsirta Dalegylet, valamint a helyi Székely Lovasegylet**

Szent Ágoston-templom, 2009. aug. 29.

Csikszereda a történelmi Magyarország egyik legkeletibb városa. A XIV. században emelték városi rangra, azóta Csík-, Gyergyó- és Kászsónszék központja. A pártállami időszakban a szisztematizálásnak nevezett településrombolás következtében eltűnt az óváros nagy része, és helyükre hatalmas lakótömböket építettek. Ez természetesen kihatott az egyházi életre is. A városnak a XVIII. Században épült 200-300 személy befogadására alkalmas temploma egyre szűkebbnek bizonyult. E gond orvoslásával már Jakab Antal püspök idejében is próbálkoztak, kevés sikerrel, míg a megoldás Jakubinyi György érsekre hárult. 1995-ben létrehozta a Szent Ágoston-plébániát, Pénzes Józsefet pedig kinevezte címzetes esperesnek.

Szent Ágoston 354-430-ig élt, s a kereszténység egyik legbefolyásosabb filozófusa volt. 32 éves korában tért meg és keresztkedett meg. Ágoston így írt édesanyjáról: „Anyámnak köszönhetek mindent, ami vagyok. Ő kétszer szült engem: először erre a világra, másodszor az Isten országába.”

Mindenki segített, ahol tudott. Az Orbán kormány idején nagy lendületet kapott az építkezés, de utána lelassult, s 7 évvel kellett várni, míg 2009. augusztus 29-én sor került a templom szentelésére. A hatalmas templom szinte „betakarja” az alatta levő várost. Hasznos területe 3720nm, 1200 személy (700 ülőhely) befogadására alkalmas. Templom és kápolna, szolgálati lakások, irodák és ifjúsági központ kap helyet az impozáns épület-együttesben, amelynek két, egyenként 43 méteres tornyában négy harangot helyeztek el.

Ezen a napon a Duna TV egyenes közvetítése mellett a plébánia nyilvántartásában szereplő 10.000 hívő lélek közül szinte mindenki megjelent.

Felemelő érzés volt e sorok szerzőjének is, aki noha református vallású, de egy ilyen alkalommal könnybe lábadt szemekkel vett részt az Isten háza felszentelésén.

v. Horváth András kp.tkp.

Fotó: v. Horváth András

KÖZLEMÉNY: Barabási László 2009. május 2-án történt felavatását a Vitézi Szék érvénytelennek tekinti, mivel kérelmében felvételét kizáró adatot hallgatott el. Ezért a Rendi Kódex 42. par. 1. bek. a) pontjának rendelkezése szerint esküje érvénytelen. Fent nevezett nem tagja a Történelmi Vitézi Rendnek, vitézi címét és jelvényét nem használhatja, a nevére kiállított okmányok érvényüket veszítették.

BUDA TÖRZSSZÉK

Eseménykrónika

November 10. A Vitézi Klub vendége Kiss Róbert, az Új Magyar Gárda főkapitánya és Moldován Péter, a Gárdán belül megalakult csendőrség parancsnoka. Helyszín: IV. ker. Árpád út 66.

November 21. Hazatérés Templomának Színházterme. Buda Törzsszék őszi állománygyűlése.

Buda Tszk. új zászlaja

December 5. Belvárosi Plébánia templom. Megemlékező szentmise a dicstelen kettős állampolgársági szavazás 5. évfordulóján; Simicskó István tartott emlékeztető beszédet. A szentmisén a Történelmi Vitézi Rend díszegysége és több törzsszék küldöttsége is részt vett.

December 5. Farkasréti temető, v. nagybankói Pajtás Ernő egykori koronaőr-parancsnok sírján helyeztük el a kegyelet és megemlékezés mécseseit, virágait. „Azért jöttünk össze, hogy megemlékezzünk és tisztelettel fejet hajtsunk egy nagyszerű ember, v. Pajtás Ernő vezérőrnagy, a koronaőrök utolsó parancsnoka előtt, akinek irányításával, hősies helytállással és leleményes furfanggal a koronaőrök kimenekítették és megmentették legszentebb nemzeti ereikéinket, a Magyar Szent Koronát, a Szent Jobbot és a koronázási jelvényeket. Nem engedjük, hogy nevét az utókor elfeledje és tettének nagysága a feledés homályába merüljön. Ígérjük, hogy emlékét hálás szívvel megőrizzük és ápoljuk. Kérjük a Jóistent, adja meg neki az örök élet jutalmát.”

Évfordulós emlékünnepe: 2010. december 5-én v. Pajtás Ernő halálának 60. évfordulója lesz, melyet megfelelő előkészületek után, kellő ünnepélyességgel rendezünk meg, s melyre mindenkit szeretettel várunk.

v. Madaras Ágnes v. hdgy.

Január 12. Mátyás Templom. A Doni hősekre emlékeztünk szentmise keretében, utána a Hadtörténelmi Intézet udvarán folytatódott a megemlékezés.

Január 12. IV. ker. Árpád út 66. Pest Törzsszékének januári klubnapja. A doni tragédiára emlékeztünk.

Január 13. A Hegyvidéki Trianon Társaság szervezésében előadás-trilógia: Koltay Gábor: „A Szabadság ára”; Dr. Barlay Ö.Szabolcs: „Miért kérte fel Horthy kormányzó úr Prohászka püspököt miniszterelnökké?”; Varga Domokos György: „Trianon és az egyetlen történet”. Rendünk jelentős létszámmal képviseltette magát.

Február 6. Belvárosi Plébánia Templom. 2010. évi Horthy-mise a Kormányzó úr halálának évfordulóján.

Február 6. Mátyás, Kitérés-megemlékezés; központi rendi esemény.

Február 12. XII. kerület, Turul-tér (Nagyenyed u. – Isstenhegyi út – Böszörményi út sarok). Megemlékezés a Kítörés áldozataira. Az esemény fő szervezője a KDNP XII. kerületi szervezete és a Hegyvidéki Trianon Társaság.

Február 13. Hagyományosan elvonultunk a Normafától nem messze eső három ismeretlen honvéd sírjához, akik a kítörésben veszítették életüket. Sírjukat minden évben megkoszorúzzuk haláluk évfordulóján. Találkozó a síháznál, mint mindig.

Február 13. szombat 19 óra, Stefánia Palota. Magyar Vitézek Bálja. A T.V.R. központi ünnepi programja, melynek előkészítésében, lebonyolításában törzsszékünk

jelentős részt vállalt. E történelmi helyszín a bál hangulatát nagyban meghatározza. Törzsszékünk nagy létszámmal vett részt az évköszöntő rendi mulatságon. Kiemeljük a fiatalok örömdetesen aktív részvételét, a műsor színvonalát és sokrétűségét, s bálunkon évek óta a zenét szolgáltató együttes munkáját. Jövőre is várunk mindenkit, rendtársainkat, barátainkat!

Február 24. szerda Pilinszky Kávéház. A kommunizmus Áldozatai Emlékapjának előestéje.

A Pesti Srác Alapítvány, a Corvin-közi Bajtársi Község és az 56-os Magyarok Világszövetsége rendezésében, törzsszékünk tagjainak szépszámu részvételével, v. Hajdú Szabolcs kp.tkp. úr előadásával. Emlékeztünk 56. mártírjaira, a kommunizmus embertelenségére békeidőben: a megtorlásokra, emberkínzásokra, s nem utolsósorban a 2006-os eseményekre.

Február 26. Gödöllő. Pozsonyi Csata-emlékműállítás folyamatának indulása. Szent Norbert Premontrei Gimnázium. A programot főkapitány úr körlevélben is a Rend kiemelkedő eseményei közé sorolta. Vitéz Friedrich Klára és vitéz Szakács Sándor előadása a bosnyák piramisok magyar vonatkozásáról önmagában is rendkívüli, s feltétlen ajánljuk ezek megismerését. Az est bevételével a 907-es Pozsonyi Csata emlékére felállításra kerülő 4 m-es kopjafát és az ehhez tartozó védőemlékvényt támogatjuk a „támogatói” jegyekkel.

Március 14. vasárnap 14 óra, Magyar Színház (Hevesi Sándor tér a volt Nemzeti Színház). Pest és Buda törzsszékek közös március 15-i megemlékezése immár 3. alkalommal. Az előző évekkal ellentétben idén a színház nagyszínpadát béreltük ki a Cserkész Szövetséggel. Törzsszékeink tagjai zsúfolásig megtöltötték az ünnepi előadásra a színházat. Himnusz, szavaltat, ünnepi beszéd, Szózat után: Ta-

mási Áron: Ábel c. zenés játéka került bemutatásra. Az óriási siker feltételezi, hogy Tamási Áron írásaira újra ráirányítottuk a figyelmet.

Március 15. Gábor Áron emlékmű (Szilágyi Erzsébet Fásor – Gábor Áron út sarok). Buda Törzsszék központi megemlékezése a II. kerületi Önkormányzat rendezvényén. Tavalyi évben rendtársaink a díszegység tagjaiként vonultak fel, s idén egy hónappal az esemény előtt ismét megkaptuk ezt a megtisztelő felkérést.

Március 21. vasárnap, Szent Imre Templom (Villányi út) Jótékonysági koncert a székelyderzsi erődtplomért: A Budakörnyéki Székely Kör szervezéséhez csatlakozva a TVR és a Horthy Miklós Társaság segítségével 2010. márc. 21-én a budapesti Szent Imre templomban jótékonysági koncertet szervezett az UNESCO Világörökségét képező székelyderzsi erődtplom Szent László freskóinak felújítására. A székelyderzsi unitárius lelkész megnyitó beszédét követően Bege Attila a Budakörnyéki Székely Kör elnöke is felhívta a figyelmet erre a megmentésre szoruló páratlan nemzeti kincsre. A műsor egy budai székely kislány szavaltatával kezdődött. v. Pitti Katalin operaénekesnőtől egyházi imákat, énekeket, verseket hallhattunk. Hegedűs Valér zongoraművész nemcsak Pitti Katalin és Mága Zoltán kíséreljéeként, hanem szólístaként is hozzájárult a szép zenei élményhez. A koncert végén a szervezők átadták az esemény kapcsán „összejött” több, mint 400 000 Ft adományt a lelkész úrnak. Köszönjük minden résztvevőnek, minden rendtársunknak a nemes adományozást! v. Madaras Ágnes v.hdy.

Március 28. Hősök tere. Közös Ima Magyarorszáért. Jelentős létszámmal képviseltük Rendünket.

Március 31. Bálint Márta marosvásárhelyi színésznő adta elő vitéz Jókai Anna „Szegény Sudár Anna” c. darabját a Magyar Színházban.

Február 13 – április 16-ig vitéz Dékány Ágoston otkp. úr, grafikusművész kiállítása megtekinthető volt az Erdei Éva Galériában.

Április 10. Apor Vilmos tér. Boldog vitéz Apor Vilmos püspök úrra emlékeztünk. Ez a megemlékezés a Történelmi Vitézi Rend állandó programjai közé tartozik.

Április 24. Buda Törzsszék tavaszi állománygyűlése a Budavári Múvelődési Ház Színháztermében. Anyagi okok miatt helyszínt kellett váltanunk. Az I. ker.-i Polgármesteri Hivatal nagyon kedvező feltételekkel bocsátotta rendelkezésünkre az új helyszínt, melyet ezúton is köszönünk. A főkapitányi beszámolót követően a 2009. év pénzügyi beszámoló, ill. évvértékelésem következett. Tájékoztattam a Törzsszék tagjait a tisztségviselő-

kön keresztül elkezdődött aktivitási felmérésről is. Ez a munka azért fontos, mert tisztában kell lennünk azzal, hogy Törzsszékünknek általában miért csak kb. a negyede vesz részt az állománygyűléseken, vagy egyéb rendezvényeken. A nem aktív állományt emlékeztetnünk kell a kódex előírásaira, ill. Vitézi Esküjére. A cél nem az értesítési listákból való törlés, hanem a Törzsszék tagjainak a Renden belüli aktivitás növelése. Hasznos és kellemes program: hagyományosan a vetített fotókon keresztül mutattuk be rendtársainknak a 2009. év törzsszéki történéseit.

A Történelmi Vitézi Rend könyvgyűjtésbe kezdett a határon túli szórvány magyar iskolák részére. Kérjük, érezték magatokénak is ezt a nemes feladatot. Segítséggel sok magyar kisgyermekhez juttathatjuk el a magyar irodalom remekműveit. *(Könyvgyűjtésre vonatkozó további adatok az újság 12. oldalán. szerk.)*

vitéz Béres Ferenc
Buda törzskapitánya

Boldog vitéz báró Apor Vilmos, a vértanú püspök (2005-ben egyházi engedéllyel posztumusz vitézzé avatva)

Magyarországon már befejeződtek a harcok 1945. tavaszán, de a megszálló Vörös Hadsereg katonái rémuralmat teremtettek az országban. Azon kívül, hogy az utcáról civil férfiakat fogdostak össze és vittek hadifogságba, asszonyaink, lányaink a legteljesebb félelemben éltek, mert bármikor gyalázatot követhettek el ellenük. Ilyen rettegés közepette menekültek hölgyeink Győrött a székesegyházba azzal a reménnyel, hogy talán a templom megvédi őket. Báró Apor Vilmos volt abban az időben a győri püspök, aki átérzve az üldözendők rettegését, nagyon sok hölgyet fogadott be a templomba abban a hitben, hogy talán sikerül megvédeni mindannyiukat az erőszaktól. Húsvét előtt történt, hogy egy csoport szovjet katona nőket akart elvinni ebből a menekült-tömegből. A püspök ellenállt, sikerült meggyőztetnie aljas szándékukat és a katonák elmentek. Majd ugyanezen csapat beszerezte állapotban ismét visszatért és most már részegen kezdett követelőzni. A kezükben géppisztoly volt, de a püspök odaállt eléjük.

Budán, az Apor Vilmos téren látható a püspök szobra. Üres kézzel, nyitott tenyérrel áll és sugárzik belőle a kemény elszántság és akarat, mely megállásra kényszerítette a brigantikát.

A részegség azonban minden gáztettre aljasítja az arra hajlamosakat és a püspököt négy lövéssel eltalálva leterítették. Talán felébredt ezekben a gonosztevőkben mégis valami emberi érzés, mert a püspök megsebesítése után elmentek és a templomban reszkető nőknek nem lett bántódásuk. A püspököt kórházba vitték. Menthetetlen volt. Utolsó szavai voltak: „Köszönöm uram, hogy én is nagypénteken halhatok meg. ...Felajánlom szenvedéseimet az édes magyar hazáért és az egész világért. Szent István, könyörögj szegény magyarokért!”

Úgy érzem, a püspököt ért lövéssel megindult Magyarország legyilkolása is. Mert a püspök halála utáni második napot, április 4-ét, az országunkat kiárúsító szolganépség a felszabadulás napjának nevezte el. Most gyűlölet beszédet idézek: Igenis felszabadítás volt, mert felszabadították az országunkban a gyilkosokat, a gonosztevőket, a jellem-

telen, hazátlan gazembereket, akiknek Magyarország nem haza, hanem csak egy lakóhely, amelyet ki lehet rabolni. De ez a rablás reményeink szerint – amikor Apor Vilmos vértanú püspök szobra előtt fejet hajtottunk és koszorúztunk – már csak egy napig tart.

Báró Apor Vilmosnak csak az előrenyújtott keze volt és ezzel meg tudta állítani a fegyveres ellenséget és megmenette tőlük az oltalmat kérő asszonyokat, lányokat. A Történelmi Vitézi Rend csak csekély jelét tudta adni annak a nagyrabecsülésnek, amelyet a vértanú püspök megérdemelt azzal, hogy egyházi engedéllyel posztumusz vitézzé avattuk. A Katolikus Egyház a püspök vértanúságát boldoggá avatással ismerte el.

Boldog vitéz báró Apor Vilmos vértanú püspök, könyörögve kérünk, hogy ahogyan megmentetted az oltalmadat kérő asszonyokat, leányokat, úgy vigyázz hazánkra is, hogy végleg szűnjön meg szenvedésünk, amely a szovjet puska-golyók eldördülésével kezdődött és amely azóta is megke-szerítette életünket.

2010. április 10.

vitéz Cseresnyés Pál
tb. törzskapitány

ÉSZAK-DUNÁNTÚLI TÖRZSSZÉK

A Veszprém vármegyei alcsoporthírei

2010. január 23. Devecserben a Római Katolikus Családok Háza adott otthont a „Magyarnak lenni büszke gyönyörűség” című magyarságismereti előadássorozat harmadik rendezvényének, melynek témája „A Szent Korona és a Szent Korona-tan” volt. A felkért előadók: **vitéz Kiss Imre**, a Szent Korona Szövetség elnöke, **vitéz Pintér Kornél**, a Történelmi Vitézi Rend észak-dunántúli törzskapitánya és **Mayer Ferenc VRNT.** történész, a Szent Korona Szövetség Veszprém megyei elnöke voltak.

2010. február 5. a Történelmi Vitézi Rend Veszprém megyei alcsoporthírei, a Magyar Vidék Országos 56-os Szövetség Veszprém megyei szervezete és „Az 1956-os Forradalom és Szabadságharc emlékéért” Alapítvány szervezésében **Jeszenszky Iván** egykori hortobágyi kitelepített, az ALTERRA Svájci-Magyar Kiadó Kft. igazgatója mutatta be Veszprémbe „Kitelepítettek” című megrendítő dokumentumregényét. A szerző kis gyermekként ott vesztette el 27 esztendőes édesanyját, aki ma is jeltelen sírban nyugszik. Ma sem tudja, hogy a szántóföld hol rejtje a testét, hiszen titokban, a család nélkül hantolták el. Az ő emlékének is adózva hozta létre az Ebesi Múzeum állandó kiállítását a hortobágyi zárt kényszermunka táborok történetéről, több tízezernyi sorstársa tragédiájáról.

2010. február 25. Veszprém vármegye számos településén megemlékeztek a Kommunista Diktatúra Áldozatainak Emléknapijéről, mely rendezvényeken az alcsoporthírei számos tisztségviselője és tagja is megjelent, így **vitéz Galántai Márta Edit** tb.vitézi alhadnagy, **Kincses László VRNT.** vitézi alhadnagy, **vitéz Török Károly** vitézi hadnagy, **Kun László VRNT.** közép-dunántúli székkapitány és **vitéz Pintér Kornél** törzskapitány is.

Balatonfüreden ezen a napon a Városi Önkormányzat szervezésében a vitéz Bata Ferenc nevét viselő Emlékligetben, az arácsi temetőben vitéz Bata Ferenc kopjafájánál és Vaszary Gábor emléktáblájánál koszorúztak, majd ökumenikus megemlékezésre került sor a Bajcsy-Zsilinszky úti temetőben Kósa Pál emléktáblájánál. Ökumenikus imát mondott Főtisztelendő **Gyűrű Géza** pápai prelátus és Nagytiszteletű **Riczinger József** evangélikus lelkész. A megemlékezés sorozat előestéjén az Anna Grand Hotel disztermében **Gereben Ágnes** történész emlékezett a kommunista diktatúra 100 millió áldozatára. A Történelmi Vitézi Rend alcsoporthíreit a megemlékezéseken **Eckert Emil VRNT.** vitézi alhadnagy és **vitéz Springmann Mihály** képviselte.

2010. február 25. Rendtársunk, **vitéz Sántha Csaba nemzeti úr** szervezésében Pápán, a tulajdonában álló csodálatos **Edvy Malom Fogadóban Dr. Varga Tibor jogtörténész** tartott nagy sikerű előadást „Vízkeresztől Húsvétig” címmel.

2010. március 15. Veszprém vármegye számos településén képviseltette magát a Történelmi Vitézi Rend az 1848/49-es Forradalom és Szabadságharc 162. évfordulójának tiszteletére rendezett ünnepi megemlékezéseken.

A Történelmi Vitézi Rend képviselőiben e napon többek között Lovason **vitéz Pintér Kornél** törzskapitány, Várpalotán **Kun László VRNT.** közép-dunántúli székkapitány és **Csiszár Ernő Rezső VRNT.** Bádon **Csordás Endre Levente VRNT.** és **Csordás Hedvig Katalin VRNT.**, Balatonfüre-

den **Eckert Emil VRNT.** vitézi alhadnagy és **vitéz Springmann Mihály**, Veszprémbe **vitéz Török Károly** vitézi hadnagy, **Szegedi Mária László VRNT.** és **vitéz Radnai József**, Pápán pedig **Kincses László VRNT.** vitézi alhadnagy vezetésével koszorúztak.

2010. március 27. Veszprémbe tartotta első félévi állományülését a Történelmi Vitézi Rend Veszprém megyei alcsoporthírei. A 2010.február 2-án Hadak Útjára lépett **Zalai Károly VRNT.** vitézi alhadnagyról történt megemlékezés után **vitéz Hunyadi László** Főkapitány köszöntötte a megjelent állományt és tájékoztatót adott az elmúlt időszak tevékenységéről. Ezt követően **vitéz Pintér Kornél** törzskapitány tartott beszámolót, majd **Kun László VRNT.** közép-dunántúli székkapitány ismertette és értékelte az alcsoporthírei tevékenységét. Az állományülés végén **vitéz Pintér Kornél** törzskapitány köszönetet mondott **vitéz Galántai Márta Edit** tb.vitézi alhadnagynak a **Zalai Károly VRNT.** vitézi alhadnagy, népi iparművész családjának megsegítésére indított jótékonyági gyűjtés lebonyolításáért, melyre Főkapitány úrtól kapott felkérést.

2010. április 2. A Történelmi Vitézi Rend Veszprém megyei alcsoporthírei, a Magyar Vidék Országos 56-os Szövetség Veszprém megyei szervezete és „Az 1956-os Forradalom és Szabadságharc emlékéért” Alapítvány meghívására **Hartyányi Jaroslava**, az Ukrán Országos Önkormányzat elnöke mutatta be Veszprémbe a szovjet rezsim által előre kitervelt, 7 millió áldozatot követelő 1932-33-as nagy ukrain éhínségről szóló „Az elrejtett igazság” című könyvét. A hallgatóság megdöbbenéssel értesült az ukrán nép elleni legnagyobb kommunista rémtett, a „Holodo-

mor” részleteiről. A könyvbemutató végén **Hartyányi Jaroslava** átadta **vitéz Pintér Kornél** törzskapitánynak a **Petőfi Sándor** verseit ukránul, illetve **Tarasz Sevcenko** ukrán költő verseit magyarul tartalmazó közös emlékkötetet.

vitéz Pintér Kornél
észak-dunántúli törzskapitány

Vállalok levéltári kutatásokat megbízás alapján.
Katonai, '56-os, illetve megfigyelési ügyekben.
A Történelmi Vitézi Rendbe való felvétellel;
'56-os Emlékremhez; Családtörténethez.
A felkutatott anyagról digitális másolatot, hiteles másolatot készítek,
igény szerint.
Saját adatbázisomban lévő adatokról hiteles másolatokat készítek.

Bővebb felvilágosítás:

vitéz Sz. Kovács Ferenc törzsszéki kapitány
Telefon: 06 (20) 9190-578 (9-20 óra között)

VÁROM MEGKERESÉSÉT, HÍVJON BIZALOMMAL!

PÁKOZD-MÉSZEGHEGY

A magyar katona hősi helytállását hirdeti!

Fotó: Mordényi Endre ny. szds.

Hazánkban az egyetlen **Katonai Emlékpark** az Európai Regionális Fejlesztési Alap társfinanszírozásával, valamint a Honvédség és Társadalom Baráti Kör székesfehérvári szervezete munkája, összefogása révén valósult meg. 1848. március 15. emlékére a Szárazföldi Csapatok Parancsnokságán rendeztük meg március 12-én állománygyűlésünket, ezt követően csapatzászlónkkal az emlékpark és a múzeum épületének ünnepélyes átadására indultunk.

„Pákoz az a hely, ahol nem csak a győzelmes vágásban lázasan lobogó zászló csapkodását idézhetjük fel, hanem a koporsókra, sírokra terülő fekete leplek szomorúságát is. Az Emlékpark megmutatja a hadviselés rémisztő arcát és méltó emléket állít az elesett katonáknak” – mondta beszédében **dr. Balogh Ibolya, a Megyei Önkormányzat elnöke.**

Takács János Pákoz polgármestere hangsúlyozta: Az 1848-as csata emlékét büszkén őrzi a település. A hősök üzenete: A haza ereje az önfeláldozásban mutatkozik meg. Polgármester úr hívta a világban szétszóródott magyarokat, látogassák meg a Katonai Emlékparkot.

Székesfehérvár polgármestere, Warwasovszky Tihamér, aki a Honvédség és Társadalom Baráti Kör székesfehérvári szervezetének elnöke, arról szólt: Hinni kell a szabadságban! Ez adott erőt mindig a küzdelmekben. Hitre békében is szükség van. Hit kellett az Emlékpark létrehozatalához is! De ez még nem a végállomás. A munkát folytatni kell! Pákoz-Mészeghegy legyen központja a fiatalság honvédelmi oktatásának. Fontos, hogy az Emlékpark törvénnyel emelkedjék **Katonai Nemzeti Emlékhellyé.** Szekeres Imre honvédelmi miniszter: Ez az emlékpark nem csak az emlékezésnek, hanem a honvédségnek is része. – A nemzeti szalag átvágása után a jelenlévők megtekinthették a kiállítást, s az épület belső kialakításában gyönyörködhettek. A **Történelmi Vitézi Rend képviselőjében vitéz László Tibor szkp, vitéz Smohay Ferenc tb.vitézi hdgy és Mordényi Endre ny.szds** vett részt az átadási ünnepségen.

Törzsszéki kirándulást szervezünk Pákoz-Mészeghegyre az Emlékpark, valamint a Don-kanyar Kápolna tanulmányozására.

v. Smohay Ferenc tb.v.hdgy.

Koszorúzások Várpalotán

2010. január 2. A városban működő 56-os klub szervezésében lezajlott megemlékezésen a Történelmi Vitézi Rend elhelyezte a megemlékezés mécsesét **Berta József** emléktáblájánál. Igen rövid életéről néhány mondat csupán az emlékezetnek: Az 1956-os forradalom idején Várpalotán teljesített szolgálatot bányászkatonaként. 1956 október 25-én elhagyta alakulatát és bekapcsolódott a helyi forradalmi eseményekbe. Részt vett a tüntetésben, majd a pártbizottság és a rendőrség megtámadásában, utóbbi lefegyverzésében. Ekkor jutott egy golyószóróhoz. A felkelők torlaszokat, barikádokat építettek, s a nap folyamán megtámadtak több Hajmáskér felől érkező szovjet gépkocsioszlopot. A gépkocsikat kilőtték, a szovjet katonák közül tizenhármán vesztették életüket. A harcot követően visszatért laktanyájába, ahol a további harchoz fegyvert és lőszert követelt, katonatársait pedig igyekezett rábeszélni: csatlakozzanak a felkeléshez. A laktanya azonban másnap sem csatlakozott a megmozduláshoz, fegyvert sem adott ki, hiába követelték ezt a tüntetők, akik több eredménytelen ostromot is indítottak. Az egyik támadásban Berta is a Várpalotán állomásozó lövészezred ellen harcolt. Tagja lett a nemzetőrségnek, részt vett a bujkáló ÁVH-sok felkutatásában is. 1956. november 21-ig teljesített nemzetőrként szolgálatot. Ekkor értesültek arról, hogy a szovjet hadsereg letartóztatja a forradalomban részt vett személyeket. A közeli erdőbe vonultak vissza, azt tervezték, hogy folytatják a harcot, végül azonban az egység feloszlott, többen külföldre menekültek. Berta visszatért alakulatához, ahonnan december elején szerelt le. 1957. február 14-én tartóztatták le. Első fokon 1957 november 2-án szervezkedés vezetése

vádjaival életfogytiglani börtönbüntetésre ítélték. Ezt a Legfelsőbb Bíróság Katonai Kollégiumának Különtanácsa Szimler János hadbíró alezredes vezetésével 1957. december 10-én halálos ítéletre súlyosbította. **1958. január 2-án kivégezték.** Berta Józsefet a budapesti Kerepesi temető 301-es parcellájában temették el. Élt 24 évet. 1990 után posztumusz honvéd őrnaggyá léptették elő.

Január 10. Várpalotán, a Thuri téren, a II. világháborús emlékműnél tartott megemlékezésen, koszorúval tisztelgünk a hősök emléke előtt.

Március 15. Veszprém Megye Önkormányzata a helyi önkormányzattal közös ünnepi megemlékezést tartott, melyen Rendünk is képviseltette magát. A program részeként kiállításra került egy 43m x 3m nagyságú panorámakép, az eredeti festmény kicsinyített mása, mely több néven ismert, úm. Székely Panoráma, Nagyszebeni csata stb. A Történelmi Vitézi Rend koszorúzásra szólítása után a szép számú közönség soraiból taps tört fel. A fenti rendezvényeken Csiszár Ernő VRNT nemzeti úr és Kun László VRNT székkapitány koszorúztak.

(fotó: www.varpalota.hu)

Kun László VRNT szkp.

NYUGAT-DUNÁNTÚLI TÖRZSSZÉK

Soproni Honvéd Hagományőrző Egyesület

1999-től működik ebben a formában, vezetője Igler Attila VRNT szkp. úr. Az egyesület rendkívül sok meghívásnak tesz eleget egyházi és világi ünnepségeken és eseményeken a **Kárpát-medencében**. Néhány helyszín, a teljesség igénye nélkül: Burgenland, Órvidék, Felvidék, Pozsony, Garam környéke, Erdély, Gyimes, Gyergyó, Ojtoz.

Filmforgatások: Csillagösvényen c. történelmi DVD sorozat, több magyar történelmi témával:

DVD/3. rész: 2008. őszi. Filmcím: Az elfelejtett Rongyos Gárda. DVD/4. rész: 2009. nyári. Filmcím: A halálra ítélt zászlóalj

(a DVD-k kaphatók a nemzeti könyvesboltokban!)

Néhány jelentős ünnep és megemlékezés a 2010-es eddigi programjunktól:

Január 12. Budai Vár – A már nemzetközivé vált X. Doni Hősök Emléktúra indítása: dr. Holló József Ferenc altábornagy úr által.

Résztvevők: magyar honvéd hagyományőrök, honvédek, civil szervezetek mellett német, olasz és román katonai egységek is.

Február 14. Budai Vár – Csendőrnapi.

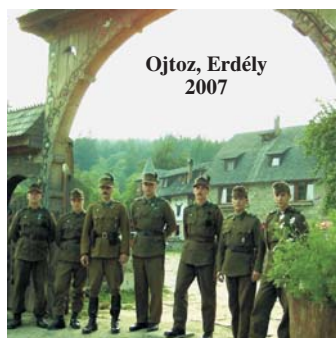
Március 20. Kőszeg. Szent Korona Ünnepe – 1944. március 19. után itt őrizték a koronaőrök a Szent Koronát és a koronázási jelvényeket. Az egykori őrzés helyszínén volt a megemlékezés. Ezt követően a résztvevők felgyalogoltak a Trianon-kereszthez, megemlékezve a békediktátum 90. évéről.

Április 3. Sopron. Nagyszombat: a Szent Sír őrzése a soproni Szt. Mihály helyőrségi templomban.

Április 8. Nagycenk. Emléktúra és emléknap gróf Széchenyi István halálának 150. évfordulóján. Sopronból 15 km-es gyalogmenet csapatzászlóval Nagycenkre, ünnepség a Legnagyobb Magyar szobránál és a mauzóleumánál.

V. T.

Néhány eseményfotó:

Ojtoz, Erdély
2007

DVD 2008 Rongyos Gárda-filmből

Rongyos Gárda
Emléknapi 2009

2009. Szent Sír őrzése

2010. márc. 15.

KELET-MAGYARORSZÁG TÖRZSSZÉK

Wass Albert felolvasás

2010. febr.26-27-én a Magyarok Szövetsége 25 órás felolvasást rendezett Wass Albert emlékére az író műveiből Kecskeméten a Fáklyás Pince és borozó Vinotékában. Úgy gondoltam, tekintettel arra, hogy Wass Albertet a Történelmi Vitézi Rend 2007-ben posztumusz vitézzé avatta, kötelességem ezen a rendezvényen közreműködőként is részt venni. Pénteken (26-án este) és szombaton (27-én a délelőtti órákban) vállaltam felolvasást. Az első alkalommal azt a levelet ismerttettem, amelyet a fia írt a T.V.R.-nek, édesapjuk posztumusz vitézzé avatása alkalmából. Utána a „VOLTAM” c. könyvből a „MAGYAR ÁLMOK” c. írását, második alkalommal a „HADD

„SZÓLJAK MOST NAGYAPÁMRÓL”.c. művet választottam, amely felolvasásokkal nagy sikert arattam és úgy hiszem, a jelenlévők ezt a T.V.R. előnyére is nyugtázták.

Dr. Juharosné v. Molnár Piroska szkp.

Nagykőrös, városi ünnepség

Koszorút helyeznek el a T.V.R. nevében: vitéz Varga Péter, vitéz Rákosi Szilvia és vitéz Kiss János a BKK megyei alcsoport tagjai, a március 15-i ünnepségen.

DÉL-ALFÖLDI TÖRZSSZÉK

A Szegedi Csoport tagjai a korábbi évektől eltérően Szegeden nem a Klauzál téren a Kossuth szobornál, hanem a Csongrád Megyei Közgyűlés meghívására a Várkertben, a Móra Ferenc Múzeumnál, a Klauzál szobornál koszorúzott. A koszorút viszi v. Hárs András, középben v. Gimesi István székkapitány és v. Kürti János.

v. Hárs László

Díszmagyar öltözékek

Családi vállalkozásunk szolgáltatásait szeretnénk felkínálni, szíves figyelmébe ajánlani a vitéz nagybányai Horthy Miklós Magyarország Kormányzója által alapított Történelmi Vitézi Rend tisztségviselőinek, tagjainak.

Egyedi elképzelések szerint vállaljuk férfi és női hagyományos Bocskai és Attila viseletek, mellények és Petőfi-galléros ingek méret alapján történő varrását rendezvényekre, avatásokra, esküvőkre.

Célunk megismertetni az általunk gyártott termékeinket és kínált szolgáltatásainkat, kötelezettségvállalás nélküli személyes beszélgetés és termékbemutató során is.

Weboldalunk: www.bocskaioltonyok.hu

Tel: +36-70/245-9869; +36-20/445-6266

Üzleteink Makón és tavasztól Óbudán is megtalálhatóak.

Csoportos rendelések esetén (legalább 5 fő) az eredeti ártól eltérő kedvezményesebb összegért kínáljuk a Bocskai és Attila dísz-öltözékeket.

Elképzeléseiket, észrevételeiket, megkereséseiket tisztelettel fogadjuk.

Baráti üdvözléssel: Kis-Jakab Péter

A kommunizmus áldozataira emlékezetek Szegeden február 24-én és koszorúztak a Glattfelder Gyula téren. A Történelmi Vitézi Rend tagjai is elhelyezték az emlékezés virágait az emlékműnél. Koszorúznak balról: v. Kürti János, v. Bokor András tb. székkapitány és v. Gimesi István székkapitány.

v. Hárs László

OLVASÓI LEVELEK

Köszönjük érdeklődésüket, észrevételeiket, cikkeiket. Várjuk továbbra is leveleiket! Szerkesztőségünk igyekszik minden kérésnek eleget tenni. Elnézést kérünk, ha kéréseik teljesítése esetenként némi időt vesz igénybe. Rendtársi üdvözléssel:

Vitézi Tájékoztató Szerkesztősége

KÖZÉP-MAGYARORSZÁG KELETI TÖRZSSZÉK

ESEMÉNYNAPTÁR 2009. okt. 1-től 2010. márc. 31-ig

Törzsszékünk tisztikara számára célul tűztük ki, hogy az egyes alegységek részvételüket egyre inkább önállóan megszervezve vegyenek részt azokon a területükön esedékes rendezvényeken, amelyeken indokolt és elvárható Rendünk megjelenése. Az elmúlt félévben ennek megfelelően a dunaharaszti, az isaszegi és sülysápi alegységek – törzsszéki feletteseikkel egyeztetve – már több rendezvényen önállóan képviselték a Történelmi Vitézi Rendet. A törzskapitányi szinten szervezett eseményeken természetesen nagyobb létszámmal és rendszerint díszegységgel együtt képviselték a Rendet a különböző alegységek rendtársai. Különösen ezekről az utóbbi rendezvényekről közölhetnénk önálló cikkeket, de mivel fényképanyaggal is dokumentálni kívánjuk az eseményeket, a szöveges beszámolókat kénytelenek vagyunk igen rövidre fogni.

2009. okt. 4.

A nemzeti oldalon állók baráti összejövetele. Pár sor egy idevágó internetes híradásból: „A szadai dombon naplemente és újhold között, a Trianoni Emlékműnél magyar hazafiak egy csoportja kötetlen beszélgetésen és borozgatáson vett részt, a kondérokban főtt a birka- és malacpörkölt, égett a tábornótűz... Hét kitűzött zászló és egy csapat lovas is jelezte a résztvevő nemzeti szervezetek szoros összetartozását.... Egyértelmű volt, a hét zászló mögé felsorakozott emberek sokasága nem a csodára vár, hanem aktív alakítói a magyar együtartozásnak.....Olyan szép volt, hogy még az erdő felett vadászó ragadozómadár is elcsodálkozott.”

A Szada és Veresegyház közötti dombon álló kereszt és Trianon Emlékmű szinte szokásos összejöveteli helyévé vált azoknak a környéken élő honfitársainknak, akik számára elsődleges a magyarság ügye. Sokszínű közösség ez, tagjai lehetnek akár például fideszesek, jobbikosok, barantások vagy vitézek, a leglényegesebb kérdésekben mégis egyetértenek, erősítik egymást és ösztönösen összekapaszkodnak. Bárcsak a nemzet egésze is így cselekedne!

2009. okt. 6.

Az aradi vértanúk kivégzésének 160. évfordulóján a veresegyházi Széchenyi dombon felavatták a Vértanúk Ligeit és az emlékparkban elsőként gróf Batthyány Lajos vértanú miniszterelnökünk bronz mellszobrát. Az emlékpark létrehozását Rendünk nevében Törzsszékünk is segítette, ezért az avatáson 21 fős rendi díszegységgel vettünk részt. Az emlékhelyen ma is az általunk adományozott 48-as zászló lobog.

2009. okt. 8.

Vitéz Zsóka Lajos rendtársunk „Az én háborúm” című könyvének bemutatója a Gödöllői Városi Könyvtárban. A teltházas est narrátora és a leventeélményeket felelevenítő remek előadás beszélgetőpartnere dr. v. Bucsy László törzskapitány volt. Tőle a rendtársak nevében is egy eredeti, ritkaságnak számító textil levente jelvényt kapott a könyv szerzője.

2009. okt. 16.

Törzsszékünk mintegy 180 fő részvételével őszi állománygyűlését a gödöllői Premontrei Szent Norbert Gimnázium aulájában tartotta. Az állománygyűlésen részt vett vitéz Hunyadi László törzskapitány úr és vitéz Dékány Ágoston országos törzskapitány úr, valamint nagytiszteletű vitéz Csuka Tamás nyugalmazott tábori püspök, dandártábornok úr, akinek szolgálata nyitotta meg az állománygyűlést. Az 1848-49-es és 1956-os mártírjainkra való megemlékezés után vitéz Tóth Imre nemzeti úr, a Történelmi Vitézi

Rend Ezüst Érdemkeresztjét, vitéz Megyei Péter pedig Rendünk Bronz Érdemkeresztjét vehette át. Tiszteletbeli vitézként az állománygyűlésen vette át vitézi jelvényeit és díszes oklevelét főtisztelendő Gulyka József esperes prépost, továbbá a saját jogú vitézzé való átminősítését tanúsító oklevelét vitéz

Pántis István nemzeti úr. Ez alkalommal kapta meg székkapitányi kinevezését vitéz Szilasi-Horváth Csaba székkapitány úr. A törzsszék rendi tisztségviselőinek sora örömteli módon bővült vitéz Megyei Péter és Lovas Károly VRNT nemzeti urakkal, akik ez alkalommal kapták meg vitézi alhadnagyi megbízásukat.

A rendi és törzsszéki ügyek ismertetése után dr. v. Bucsy László törzskapitány – válogatva 73 eseményből, amelyen a törzsszék az elmúlt év során résztvett – vetített képes beszámolót tartott. Az állománygyűlés a szokásos vendéglátás mellett remek hangulatú baráti-bajtársi beszélgetéssel zárult.

2009. okt. 22.

A Gödöllői Városi Könyvtárban Molnár V. József néplélek kutató, tiszteletbeli vitézi rendtársunk „A Tejút szentjei” című előadását hallgattuk meg, az előadó iránti tiszteletünk jeléül rendi díszben.

2009. okt. 23.

Az 1956-os forradalom és szabadságharcra való gödöllői, isaszegi és süllyápi megemlékezéseken a helyi alegységek a Történelmi Vitézi Rendet méltó módon képviselve vettek részt, rendi díszben koszorúztak.

2009. nov. 6.

Teleki Pál gödöllői szobránál koszorúzással tisztelegtünk mártír miniszterelnökünk születésének 130. évfordulóján. Az évfordulókat hagyományosan a gödöllői Teleki Pál Egyesület rendezi meg. Rendünk megjelenésére mindig számítanak.

2009. nov. 20.

Ágotai Ferenc VNRT, iskolaigazgató rendtársunk meghívására Balczó András öttusázó olimpiai és világbajnokunk tartott előadást a Szadai Faluház nagytermében. Rendtársaink szép számban és rendi díszben jelen-

2009. nov. 22.

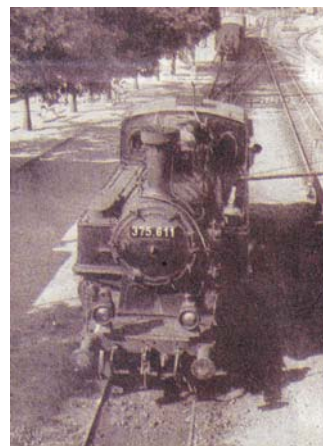
Törzsszékünk történelmi zászlódíszével segítette a „Dobogók a Szent Koronáért” címmel rendezett zárandoklatot és előadássorozatot.

2009. nov. 27.

A Gödöllői Városi Könyvtárban Fuszenecker Ferenc VRNT és Szabadi Attila VRNT rendtársaink „Volt egyszer egy Kismuki” című vasúttörténeti filmjének bemutatására került sor. A film a Gödöllő és Veresegyház között hajdan közlekedő legendás kisvonat történetét dolgozza fel. Mivel rengeteg környékbeli számára kedves emléket jelentett a „Mukivonat”, az első bemutató még több, teltházas bemutatót követte Gödöllőn, Szadán és Veresegyházán. A vetítések narrátora vitéz Bese Aladár MÁV főtanácsos rendtársunk volt. Gratulálunk!

2009. nov. 29.

Adventi kettős kereszt-állítás a Jobbik gödöllői szervezete kezdeményezésére a máriabesnyői kegytemplommal szemben lévő magánterületen. A szervezőkkel való egyeztetés során – nem kis részben javaslatunkra – megegyezés született arról, hogy ez a rendezvény elsősorban ne a politikáról szóljon, hanem az adventi várakozásról, hitről, a magyarság összefogásáról és a nemzetünkért való közös imádságról. Ennek szellemében a rendezéshez törzsszékünk is jelentős segítséget nyújtott. Megszerveztük, hogy 31, a nemzeti oldalon álló – környékbeli és országos – szervezet, továbbá családok és baráti közösségek kössenek nemzeti szalagot a kettős keresztet körülölelő adventi koszorúra. A magasztos rendezvény levezetője dr. v. Bucsy László törzskapitány volt, aki beszédében is hangsúlyozta a kettős kereszt alatti példaértékű összefogás jelentőségét. Törzsszékünk nagylétszámú köpenyes díszegységgel, rendi zászló alatt vett részt az eseményen.

2009. dec. 5.

A Magyarok Világszövetsége rendezésében az Alkotmány utcában több nemzeti oldalon álló szervezet mellett a Történelmi Vitézi Rend is támogatta azt a nagygyűlést, mely az ötödik évfordulón a 2004. dec. 5-i népszavazásra emlékezett. A jelenlévők ismételten kiálltak a magyar nemzet egysége és az igennel való szavazás fontossága mellett egy esetleges népszavazás során. A Történelmi Vitézi Rendet törzsszékünk zászlós díszegysége képviselt.

2009. dec. 12.

A katonai hagyományörzés és tiszteletadás szép példája a hagyományos megemlékezés, a „péceli csata” évfordulóján. Mellékeljük a Millenniumi Nemzeti Hagományörző Alapítvány elnökének, Bankó Erzsébet VRNT úrhölgynek levelét, melyben megköszöni isaszegi alegységünk részvételét.

2009. dec. 25.

A moldvai csángó gyerekek nyári anyaországi üdültetését 2009-ben is segítettük. Mintegy karácsonyi ajándékként érkezett a szervezők köszönőlevele.

2010. jan. 8.

A Történelmi Vitézi Rend által posztumusz vitézzé avatott Wass Albert gödöllői szobránál, születésének 102. évfordulóján rendi díszben tisztelegtünk és koszorúztunk. A megemlékezést évente a Gödöllői Református Líceum szervezi, ahol Wass Albert bronzszobrának gipszmásolatát elhelyeztük.

2010. jan. 15.

A Szadai Faluház nagyszobájában telt ház előtt vetítették Jelenczki István: „Háború a nemzet ellen” című sokkoló filmjének I. és II. részét. Rendtársaink ugyanúgy, mint a január 22-én sorakerülő III. és IV. rész vetítésekor, rendi díszben jelentek meg. A filmbemutatókat Ágotai Ferenc VRNT iskolaigazgató nemzeti úr szervezte meg.

2010. jan. 29.

A Történelmi Vitézi Rend KÖMA Keleti Törzsszéke Vácott a Göd-Dunakeszi és Váci alegységek részére kihe-lyezett állományülést tartott, ahol 16 rendtársunk jelent meg. Az összejövetelen az alegységeket vezető v. Váczy Károly és v. Mikesy Sándor mb. vitézi hadnagyok mellett résztvevő dr. v. Bucsy László törzskapitány, Czapp Béla VRNT

vitézi hadnagy és Lovas Károly VRNT mb. vitézi alhadnagy is. Ez alkalommal köszöntöttük dr. v. Kovács Bertalan nemzeti urat 80. születésnapján és ekkor kapta meg alhadnagyi megbízását Csereklye Sándor VRNT nemzeti úr, aki egyben a Pro Urbe díjjal kitüntetett Váci Huszár és Nemzetőr Bandérium parancsnoka.

MILLENNIUMI NEMZETI HAGYOMÁNYÖRZŐ ALAPÍTVÁNY
2119 Pécel Szent Imre körút 15. www.emlekpark.fw.hu
Levelezési cím: 2119 PÉCEL Temető u.7.
Telefon: (06-20)362-7228 fax: (06-28)547-176
E-mail: emlekpark@freemail.hu vasvari.gabor@freemail.hu

Történelmi Vitézi Rend
Közép-Magyarország Keleti Törzsszék

Dr. vitéz Bucsy László
Törzskapitány Úrnak

Tisztelt Törzskapitány Úr!

A péceli Millenniumi Nemzeti Hagományörző Alapítvány Kuratóriuma nevében megköszönöm a „Péceli Csata” évfordulóján tartott megemlékezésünk színvonalas megtartásához nyújtott segítségét.

A Történelmi Vitézi Rend Díszegysége ünnepélyes megjelenésével nagymértékben hozzájárult a megemlékezés ünnepélyességének kialakításához.

Kérem, tolmácsolja köszönetünket az isaszegi alegység – megemlékezésünkön résztvevő tagjai felé.

Kérem, hogy a továbbiakban is támogassák részvételükkel rendezvényeinket.

Pécel, 2009. december 15.-én

2009 dec. 21.

A leghosszabb téli estén a hegyeken és dombokon ismét kigyúltak a magyarság összetartozását jelző tüzek. A fény kiteljesedését, a Megváltó születését jelző és váró Fényláncban magunk is máglyát nyújtottunk a szadai dombon.

Az alegységi gyűlés célja volt a fenti két vitézi egység összehangolt és önálló működésének elősegítése annak érdekében, hogy a Történelmi Vitézi Rendet még hatékonyabban és látványosabban képviseljék a térségben.

2010. jan. 30. A Történelmi Vitézi Rend dunaharaszti alegysége hagyományteremtés céljából rendezte meg a doni áttörésre emlékező szentmisét és megemlékezést. Erre a dunaharaszti Szent Imre Kápolnában került sor, beszédet mondott vitéz Szilasi-Horváth Csaba székkapitány, majd Szilasi-Horváth Vivien szavalata után szentmisén vettünk részt. A megemlékezés végén méceszt gyűjtöttünk a hősök keresztjénél. (Fotó: 6. old.)

2010. febr. 4. „A nemzetről, a hazáról és a személyes tennivalókról” címmel tartott előadást Veresegyháza Bethlen Farkas Verőce polgármestere. Jelen lévő rendtársaink megerősítették azt a szándékunkat, hogy a polgármester úr által megálmodott és épülő Kárpát-Haza Temploma felszentelésén nagylétszámú zászlós díszegységgel vegyünk részt a trianoni évfordulón.

2010. febr. 12. Czapp Béla VRNT vitézi hadnagy szervezésében a „Szkíta aranyembertől az Attila kurgánig” címmel Csepin Péter és Zsolnai Gábor tartott beszámolót Kazahsztánból a Kárpát-medencéig lóháton megtett út-

jukról. A bravúros teljesítményt bőséges fotóanyaggal illusztráló előadást a környékbeli lovasokkal együtt rendi lovasegységünk tagjai is élvezettel hallgatták. Remek hangulatú, „koccintós” baráti beszélgetés zárta a rendezvényt.

2010. febr. 13. Magyar Vitézek Bálján vettünk részt asztaltársaságainkkal.

2010. febr. 25.

A Kommunizmus Áldozatainak Emléknepjén a sülysápi önkormányzat által rendezett megemlékezésen sülysápi alegységünk koszorúzással képviselte rendünket.

2010. febr. 26. A Premontrei Szent Norbert Gimnázium aulájában törzsszékünk szervezésében mintegy 450 fő részvételével „háromrészes rendezvény” zajlott, melyből az első kettő nyilvános volt az általunk meghívottak számára.

Sajnálatos tény, hogy a magyarság Kárpát-medencei megmaradása szempontjából döntő jelentőségű, hivatalos történelemoktatásunk által szinte eltagadott 907-es „Pozsonyi Csata” évfordulóján Magyarországon nincs állami megemlékezés, és nem volt még a 2007-es Millecentenáriumon sem.

Csak a nemzeti elkötelezettségű „civil” hagyományörző közösségek tartják fenn ennek a csodálatos győzelem-

nek az emlékét, pl. a Pusztaszeren évente megtartott, fel-emelő íjász rendezvénnyel. Kisebb emlékhelyek, pl. Gödön vagy vitézi kezdeményezésre Szegeden létesültek, de

monumentális emlékhelyről nem tudunk. A Történelmi Vitézi Rend KÖMA Keleti Törzsszéke és a Szent György Lovagrend Békéscsabai Priorátusa ezért készítettett egy honfoglaláskori emlékeinkkel díszített, impozáns, 4 méter magas, alul 1 méter átmérőjű emlékoszlopot. Az emlékművet többhónapos munkával rendtársunk, lovag vitéz Füredi Gábor prior, faragó művész készítette el, felállítására várhatóan ez évben Gödöllőn, a Szabadság Napján kerül sor. Az emlékmű felállítását támogató jótékonyági est bevezetéseként az emlékoszlopot, annak faragványait, illetve a faragványok alapjául szolgáló honfoglaláskori régészeti leleteinket vetített képes anyaggal dr. v. Bucsy László ismertette. vitéz Szakács Gábor és vitéz Friedrich Klára rovásírás kutató és szakértő rendtársaink érdekesítő előadására került sor „A bosnyák piramishegyek és magyar vonatkozásaik” címmel. Az előadás után rövid – immár zártkörű – állománygyűlés következett, amelyen törzsszékünk csaknem teljes létszámmal vett részt.

Az estet – melynek adományokból származó bevétele jelentősen hozzájárult az emlékmű milliós nagyságrendű kiadásaihoz – v. Hunyadi László főkapitány, v. Dékány Ágoston országos törzskapitány, v. Béres Ferenc és v. Turba László törzskapitány nemzeti urak, valamint a szomszédos törzsszékek állományához tartozó rendtársaink is megtisztelték.

Minden rendtársunknak köszönjük a támogatást, hiszen, ha felállítani is sikerül a Pozsonyi Csata már elkészült emlékművét, akkor ezt a Történelmi Vitézi Rend ismét jelentős fegyvertényként könyvelheti el.

2010. márc. 14.

A Magyar Színház Tamási Áron „Ábel” című, rendünk által szervezett díszelőadásán Lovas Károly VRNT mb. vitézi alhadnagy öttagú vitézi családjával képviselte törzsszékünket. A március 15-i gödöllői rendezvényekre való készülés többi rendtársunkat városunkhoz kötötte. A színelőadás szervezésében kifejtett munkájáért külön gratulálunk v. Turba László törzskapitány úrnak.

2010. márc. 15.

Dunaharaszti Alegység: a városi ünnepségen vett részt, 7 fős vitézi díszegységgel. Ünnepi műsort adtak a szigetszentmiklósi színház művészei. A dunaharaszti Hősök tereére hagyományörző huszárok bevonulását követően ke-

rült sor a koszorúzásra, melyen jómagam és vitéz Czófalvi Csia Attila koszorúzott helyi lakosként; kísérők voltak vitéz Megyei Péter vitézi alhadnagy úr és Szilasi-Horváth Vivien várományos kisasszony. További résztvevők: Krivánszki Lajos VRNT, Gyimesi András VRNT, vitéz Hosszú Levente, vitéz Farkas Miklós Tamás. (vitéz Szilasi-Horváth Csaba szkp)

2010. márc. 20.

Ezen a napon rendezte Dunaharaszti törzsszékünk az első tiszti értekezletet, melyen két, igazoltan távollévő alhadnagyunk kivételével teljes tisztikarunk résztvett. Hagyományteremtő célzattal és a törzsszék szervezettebb működése érdekében hívtuk életre ezt a tisztségviselők közötti megbeszélést, melyet a jövőben félélévente rendezünk meg. Előre egyeztetett időpontban

a törzskapitány felhatalmazásával a székkapitány hívja össze és rendezi a tiszti értekezletet. Ekkor van lehetőségünk kendőzetlenül megbeszélni törzsszékünk ügyeit. Dunaharaszti a több mint 3 órás, jegyzőkönyvben rögzített értekezés után megkoszorúztuk a méltatlanul elfeledett Turulos Hősi Emlékművet, ahol a tisztikarról közös fotó is készült. Ezután a dunaharaszti alegység vendéglátását élvezve a helyi Liget vendéglőben kötetlen beszélgetés mellett fogyasztottuk el ebédünket. A figyelmes szervezésért köszönet illeti vitéz Szilasi-Horváth Csaba székkapitány urat és családját.

2010. márc. 21.

A Hazatérés Templomban a „80 év Isten tenyerén” című felemelő műsor keretében köszöntöttük vitéz Molnár V. József rendtársunkat 80. születésnapján. A főkapitány úr vezette, rendi zászlóval bevonuló 6 fős vitézi egységben 3 fővel képviseltük törzsszékünket. Az egység vastapsot kapott, amikor főkapitány úr a Történelmi Vitézi Rend Nemzetvédelmi Keresztjének Aranyfokozatával tüntette ki az ünnepeltet.

2010. márc. 28.

A Jelenckzi István rendezésében és dr. Papp Lajos szervezésében, Rendünk támogatásával idén is megrendezésre került a Hősök terén az „Ima Magyarorszáért, ima a magyar lelkekért, áldás kérése a nemzetért.” című rendezvény, melyen rendtársaink ezévből egyénileg vettek részt.

„A Történelmi Vitézi Rend Közép-Magyarország, Keleti Törzsszék tagjaként, de nem csak a törzskapitányi körlevél felhívása miatt, vettem részt családommal a Hősök terei rendezvényen. Virágvasárnap, szép napos időben gyülekeztünk közös imára a magyar nemzetért, a magyar lelkekért. Kevés-sel 11 óra után ősi dobszóval, regöléssel vette kezdetét a délután 16 óráig tartó folyamatos közös ima, éneklés és a léleknek szóló táplálék mellett az elmét is nyitogató beszédek folyamata, melyet nyitott értelemmel fogadott a közönség. A hagyományoknak megfelelően a hatvannégy vármegye keresztszékének gyűlésterében gyűlt a tömeg. Folyamatosan érkeztek újabb és újabb közösen imádkozni vágyók a távozók helyére és kapcsolódtak az áhítatos imádkozáshoz és énekléshez. Nem volt túl nagy a tömeg, de az állandóan érkezők mindig kitöltötték a keresztek által határolt teret, így összességében sok ezer ember vett részt a lélekemelő rendezvényen.” (Bankó Erzsébet VRNT)

30. 2010. márc. 28.

Teleki Pál halálának 69. évfordulóján máriabesnyői sírjánál zászló- és rendi díszben tiszteltünk és koszorúztunk az évente rendszeresen megjelenő és egymást immár jól ismerő közösségben.

Beszámolóinkban a lovas rendezvények nem szerepelnek, ezekről lapunkban a „Vitézi Lovas Híradó” címen adunk tájékoztatást. Az eseménynaptár összeállítása során is feltűnt, hogy azokon a rendezvényeken, melyeken törzsszékünk résztvett, a korábbinál is hangsúlyosabban jelent meg a nemzeti összefogás szükségességének gondolata. E sorok papírra vetésekor még a választások előtt vagyunk, de szeretnénk hinni abban, hogy 2010. április 11. után a politika is magáévá teszi ezt az igényt. Mint az eseménynaptárt összeállító törzskapitány, szívből kívánom minden rendtársamnak, hogy megvalósuljon főkapitány úr húsvéti „ünnepi parancsának” zárómondata:

„Itt az idő! Adjon a Teremtő sebb jövőt számunkra! Mert csak így, együtt fog menni!”

dr. vitéz Bucsy László
törzskapitány

VITÉZI LOVAS HÍRADÓ

Törzsszékünk eseménynaptárában jeleztük, hogy a Rendünket érintő lovas eseményekről külön számunkba. A KÖMA Keleti Törzsszék „vitézi lovas egységének” jelenlegi tagjai: Bárány István VRNT, ifj. v. Bárány István, dr. v. Bucsy László, Czapp Béla VRNT, v. Légrádi Lilla, Papp László VRNT és Tóth Béla VRNT rendtársak, akik a jelentősebb lovas eseményeken rendi díszben, vitézi nagyjelvénnel és vitézi címeres egységesített nyeregalátétekkel jelennek meg. Sajnos, dr. Perényi Miklós VRNT lovas barátunk immár egy éve a Hadak Útján lovagol. A vitézi lovas csoport – melyet a rendi kötelékeken túl a lovas barátság is összefűz, számos lovas esemény, verseny kezdeményezője, szervezője és természetesen résztvevője. A Pusztai Nép Lovasviadala például Czapp Béla VRNT, a military jellegű összetett „Margita Díj” és az 1000 m-es Millenneumi Pandúr Galoppverseny Bárány István VRNT, a Dervis Vadászugrató Verseny pedig dr. v. Bucsy László nevéhez fűződik. Aki a három utóbbi versenyen a nagyszámú induló közül az összesítésben legjobban szerepel, az egy évre megkapja a Bárány István VRNT nemzeti úr által alapított vándor díjat, a Szittya Kupát. Két első és egy második helyezéssel 2009-ben dr. v. Bucsy László nyerte el ezt a díjat. Imár a Szittya Kupát is birtokolva döntött úgy, hogy – helyet adva a fiataloknak – abbahagyja a szalagért, díjakért való versenyzést. A

jövőben is indulni fog, amikor csak lehet, de már csak versenyen kívül. Korábban ifj. v. Bárány István is nyert már Szittya Kupát.

Az elmúlt év őszén a Dervis Vadászugrató Verseny (2009. október 10.), az őszi Hubertus lovaglás (október 24.), a mogoródi Kilátóban álló Szent László szoborhoz szervezett tereplovaglás (november 14.), a jelmezes Mikulás lovaglás és az évzáró túralovaglás (december 31.) voltak a legnépszerűbb terepversenyek és társas tereplovaglások. (ld képeinket)

A 2010-es év eddigi legfontosabb lovas eseménye a márc. 15-i gödöllői lovas díszelgés volt. A fogatok és lovasok nagylétszámú, impozáns, zászlódíszes felvonulása – melyet a környező településekről és Budapestről is számosan felkeresnek – minden évben nagy közönség-

siker. A szervezés és rendezés oroszlánrészét évek óta lovas rendtársaink vállalják. Ma már a felvonulók számára a hagyományörző, magyaros öltözet, vagy a lovassportban előírt ruházat is követelmény és ez még látványosabbá teszi a díszelgést. A rendezést az időjárás mellett számos, a lovassportból adódó komoly veszélyforrás is nehezíti, ezeket azonban eddig sikerült elkerülni.

2010-ben 110 lovas, 3 négyesfogat továbbá 15 hintó, illetve népi fogat vonult fel összesen 151 lóval. A felvonulást 4 főből álló vitézi lovasegységünk vezette rendi díszben. A fogatok között, mint minden évben, most is látható volt a vitézi fogat, melyen a Rend nevében koszorúzó rendtársaink foglaltak helyet a vitézi zászlóval.

A rendi felvezetés, a vitézi fogat és a sok zászló között fel-feltűnő vitézi zászlók mára már az igen nagyszámú közönség előtt is ismertté tették a Történelmi Vitézi Rendet.

Természetesen egy ilyen – országosan egyedülálló – lovas rendezvényt csak a résztvevő lovasok összefogásával lehet megvalósítani. Ezért alakítottuk meg a Tarsolyos Lovasegyletet, mely a gödöllői térség kb. 30 km-es körzetéből fogja össze a lovasokat és a fogathajtókat. A Lovasegylet 5 alapító kapitánya közül négyen rendünk tagjai: Bárány István VRNT, v. alhadnagy, dr. v. Bucsy László törzskapitány, Czapp Béla VRNT v. hadnagy, és Hrustinszki

Ferenc VRNT nemzeti úr. A márc. 15-i díszelgésen résztvevő lovas csoportok vezetői pedig a Tarsolyos Lovasegylet hadnagyai. (Rendünk hierarchiájához hasonló vezetés nem véletlen!)

A lovas felvonuláson minden évben részt vesznek a Szilvásvárad Ménesgazdaság gyönyörű lipicai fogatai. Köszönet érte a Ménesgazdaság gödöllői születésű igazgatójának, Dallos Andor úrnak, a Tarsolyos Lovasegylet tiszteletbeli tagjának.

dr. v. Bucsy László
törzskapitány

(Következő számunkban bővebben a Tarsolyos Lovasegyletről. szerk.)

ÉSZAK-KELET MAGYARORSZÁGI TÖRZSSZÉK

2009. év eseményei

Január 11. A miskolci Szent Anna Plébánia templomban megtartott szent mise keretében emlékezés a Doni át-törésre.

Március 15. Koszorúzás a Kossuth Lajos szobornál a miskolci Erzsébet téren.

Április 4. 2009. év I. Állománygyűlés.

Május 18. Vitézi Rendünk tagja, emeritus prof. Dr. v. Szirmay László atomfizikus, lovag vitéz Szarvas Péter esperes plébános atya meghívására tartott előadást nagy sikerrel és telt házzal a miskolci Kolping Ház előadótermében.

Május 30. Hősök napja és Rákóczi centenárium Köröm Községben. Ünnepi Kultúrműsor, koszorúzás.

Június 14. Főny községben vitéz Bojtor István református lelkész-tanár és felesége vitéz Toókos Uzonka szervezésében, valamint több konzervatív civil szervezet és a Kazinczi Társaság részvételével vitéz Babotsay Izsák, Rákóczi Ferenc hadnagya és felvidéki sáfárának szoboravatása, koszorúzása.

Augusztus 2. Miskolcon a Kossuth utcai Református templomban vitéz Szabó Balázs és vitéz Bálint Natália orgona- és opera-, valamint oratóriumrészletekkel adott jótékonyági hangversenyt a templom felújításának megsegítésére.

Szeptember 12. A recski munkatáborban történt szenvedések, a diktatúra gyalázatos bűneire való megemlékezés kórus, valamint más zenei és irodalmi előadóművé-

szek közreműködésével. Az ünnepségen vitéz Krasznay Béla ny. honv. ezredes, a munkatábor túlélője, a T.V.R. tb.h. főkapitánya mondott nagyívű ünnepi beszédet. Megjelent vitézeink díszőrséget adtak, majd a Történelmi Vitézi Rend nevében helyeztek el koszorút a recski Em-lékmű talapzatán.

Október 3. Vitézavatás. Törzsszékünk életében örökre emlékeztetés, hogy vitéz Juhász Béla három családtagját vezette fel a vitézavatás színhelyére. Fotó a nemzeti vitéz Juhász családról:

Október 6. Aradi Vértanúk Emléktábla-koszorúzás Miskolcon.

Október 11. vitéz Lovass Sajtos Szilárd honv. fhdgy. ref. tábori lelkész értesítése alapján részt vettünk Diósgyőrben nt. Demeter Gyula ny. lelkész tanár és ref tábori lelkész Pro Piis Meritis kitüntetésének átadása ünnepségen.

Október 23. Megemlékezés az 1956 okt. 28-i sortűz mártúrait. Koszorúzás a Mártírok Emléktáblájánál a Zsolcai Kapuban Miskolcon.

November 5. Emléktábla-avatás, koszorúzás a kommunista diktatúra tisztalúci áldozatainak emlékére. A megemlékezések neves előadók, köztük vitéz Wittner Mária országgyűlési képviselő közreműködésével történtek. Az eseményt és előkészületeit Dr. vitéz Tóth Albert református lelképásztor, a Magyarországi Református Lelkészegyesület Elnöke szervezte.

Az emléktáblán vitéz Wittner Mária 2001. február 25-én, a kommunizmus áldozatainak emléknapján, a magyar Országgyűlésben elhangzott emlékeztetésnek mondata olvasható, melyet az '56-os emlékparkban avattak fel e napon: „Együtt vádoljuk a szocialista köntösbe bújt hóhérait”. Wittner Mária 1956-os halálraítélt

November 12. 2009 év II. Állománygyűlés. Meghívott vendég a T.V.R. felső vezetéséből vitéz Dékány Ágoston országos törzskapitány. Az állománygyűlést napirendi

pontok szerint levezette **lovag vitéz Horváth László** Ék-Mo tkp.

December 16. A **Volt Hadifoglyok Bajtársi Szövetsége** meghívására a miskolci Szent Anna Plébánia Templomban részt vettünk az adventi gyertyagyújtási ünnepségen.

1848 emléke – koszorúzás Miskolcon 2010. március 15-én

*„Inkább halál, mint gyáva élet, / Igen, vesszünk, ha veszni kell,
De küzdjünk, míg csak egy magyar lesz / És vérezzünk dicsően el.
Lesz legalább a történetben / Rólunk egy nagy emlékezet
Egy büszke nép élt meggyalázva, / De dicsőn halt, mint született.”*
(Gyulai Pál: Hazám)

2010. március 15-én ünnepeltük az 1848/49-es forradalom és szabadságharc kitörésének 162. évfordulóját, mely alkalomból Miskolc városa ismét rendezvénysorozat keretében emlékezett hőseire. A szabadságharc idején Miskolc, mint „Felső-Magyarország székvárosa”, fontos szerepet töltött be, számos híressé vált államférfi, így például Palóczy László (Miskolc képviselője és az 1848-as országgyűlés képviselőházi korelnöke, majd a megyei elnök), valamint Szemere Bertalan (a megyei országgyűlési képviselője, majd a Batthyány-kormány belügyminisztere, Felső-Magyarország kormánybiztosa) neve köthető a városhoz és környékéhez.

A délelőtti folyamán, 10:00 órától az Erzsébet téren került sor Kossuth Lajos (a Batthyány-kormány pénzügyminisztere, a Honvédelmi Bizottmány elnöke, Magyarország kormányzó-elnöke) szobrának megkoszorúzására, mely szobor az államférfi első, egész alakos köztéri szobra volt Magyarországon.

Az ünnepi megemlékezésen a különböző politikai és civil szervezetek mellett a városvezetés külön köszöntötte a Történelmi Vitézi Rend képviselőit is, akik koszorú elhelyezésével tisztelegtek a forradalom és szabadságharc hősei előtt.

A Himnusz elénekését követően szavalat nyitotta meg a rendezvényt, majd az ünnepi beszédben a jelenlévők az 1848-as hősök, államférfiak ma is érvényes, megfontolásra érdemes gondolatait hallhatták. A diákpolgármester emlékeztette továbbá az ünneplőket az ifjúság forradalomban és szabadságharcban betöltött szerepére, és egyúttal felhívta a figyelmet arra, hogy a fiataloknak napjaink Magyarországon az újkori forradalmakban is részt kell vállalnia.

Az ünnepi beszéd elhangzását követően került sor a koszorú elhelyezésére. A Történelmi Vitézi Rend Északkelet-magyarországi Törzsszékének nevében lovag vitéz

Az ünnepi műsorban közreműködtek a **Hermann Ottó Gimnázium** tanulói. Köszönet a megható, színvonalas előadásért.

lovag vitéz Horváth László
Ék-Mo tkp.

Horváth László, vitéz Juhász Annamária, dr. vitéz Juhász Ágnes és vitéz Juhász Béla helyezte az emlékezés jeleként a koszorút és tisztelt főhajtással a neves államférfi szobra előtt.

Dr. vitéz Juhász Ágnes

Horthy Miklós Társaság 2010. II. félévi programjai

Szeretettel köszönt minden tagtársat és barátot a **Horthy Miklós Társaság** elnöksége, mindenkit hív a rendezvényekre.

Június 5. (szombat) Horthy-Klebsberg Tudományos Konferencia. (Kaposvár, Álmós vezér u. 1. Klebsberg Kollegium) Időpont: **10 – 16 óra** között. Az eseményre vonatlat, (vagy autóbusszal) étkezési lehetőséggel, utazást szervezünk. Jelentkezés: (kizárólag este 20-21 óra között) v.Lovag Viktória Tel.: 291-68-01.

Június 20 (vasárnap) **17 óra.** A Szent Margit Gimnáziumban műsoros délután: Kormányzó úr 142. születésnapja! (Bp. XI.ker. Villányi út 5-7, a Móricz Zs. körtérnél)

Augusztus 20 (péntek) **17 óra.** Szent. István-napi körmenet a Bazilikánál, tisztelegés a Szent Jobb előtt. Gyülekezés **1/2** órával korábban az Arany J. u. – Podmaniczky tér sarkán.

Augusztus 29 (vasárnap) **18 óra** Emlékezés a Magyar Királyság kormányzójára v. nagybányai Horthy Miklósról Pátyon, a Horthy közben.

Szeptember 5.(vasárnap) Egész napos, hagyományos zárórendezvény-megemlékezés Kenderesen, Kormányzó úr és családja honi földbe temetésének évfordulóján. Autóbusszal ez alkalomra is szervezünk utazást, ebéd-lehetőséggel a kastélyban. Jelentkezés: v.Lovag Viktória Tel.: 291-68-01 (kizárólag este 20-21 óra között). Utolsó jelentkezési határidő: aug. 20.!!!

November 14 (vasárnap) **16 óra** Megemlékezés a Kormányzó úr vezette Nemzeti Hadsereg 1919-es (a *Kun Béla-Szamuely Tibor-féle véres terrort felszámoló*) rendteremtő budapesti bevonulásáról.

December 5 (vasárnap) **16 óra** Megemlékezés és műsor Kormányzó úr névnapja alkalmából. (Szt. Margit Gimnázium Bp. XI.ker. Villányi út 5-7, a Móricz Zs körtérnél).

Honlap: www.horthy.hu. Levelezési cím: Bp.1114. Villányi út 8. (4/3). E-mail: horthy@horthy.hu. Adószám: 18107865-1-41

KELET-MAGYARORSZÁGI TÖRZSSZÉK

Gyertyagyújtás a II. világháború áldozataiért Ibrányban

Az Ibrányi Városepítők Köre immár második alkalommal rendezte meg gyertyagyújtással egybekötött megemlékezését a II. világháború áldozatairól az ibrányi temetőben. Erre az alkalomra meghívást kapott a Történelmi Vitézi Rend Sz.Sz.B megyei alegysége.

Nehezen tudtuk elképzelni a tavaszinak tűnő melegben, hogy mit élhettek át a II. Magyar Hadsereg katonái a Don-kanyar –40–45 °C-os szörnyű hidegében.

Ibrányban nem csak a 67 évvel ezelőtti csatákban elhunytakra, hanem a II. világháború összes áldozatára emlékeztünk. Az ibrányi temető világháborús emlékművének márványtábláján 143 elesett és odamaradt neve szerepel: 143 fiatalember, akik vérüket ontották és életüket áldozták Hazájukért.

A megemlékezést Román István a Megyei Közgyűlés alelnökének köszöntő szavai után a HM nyíregyházi Torborzóirodájának századosának beszéde követte: A hiányos fegyverzettel és felszereléssel reménytelen küzdelmet folytató katonákról, majd a veszteséget Őket okoló vezérkarról, a háború végén a fogolytáborokból hazatérő katonákat megtagadó politikusokról hallhattunk. „Fontos, hogy a mai fiatalokkal megismertessük a történelmet. Erre valók az ilyen emlékművek, megemlékezések” mondta.

Varga János esperes úr igehirdetése és könyörgése után közösen imádkoztunk az áldozatok lelkéért.

A megemlékezés végén a jelenlevők a magukkal hozott gyertyákat és mécseket meggyújtva helyezték el az emlékművön. A T.V.R. képviselőjében gyújtott mécses is ott világított a lassan kihunyo alkonyi fényben, jelképezve, hogy soha nem felejtjük el azokat, akik hazánkért hullatták vérüket!

2010. január 9.

v. Bacskó György v. hdgy.

„Verset mondani nemzetépítő feladat” Idézet Latinovits Zoltántól. Igen valóban az.

„Isten áldd meg a magyart...” ilyen őszintén még soha nem hallottam, mint 2010. január 17-én, a szatmárcsekei Református templomban, Csíkos Sándor Jászai Mari-díjas színművész előadásában.

Kölcsey Ferenc 1823. január 22-én „szatmárcsekei csendességében” fejezte be a „magyar nép zivataros századaiból” alcímmel ellátott nemzeti imádságunkat, a Himnuszt.

Ez az időpont lett a **Magyar Kultúra Napja**. Ez alkalomból a hozzá legközelebb eső, azt megelőző vasárnapon ökumenikus istentiszteletre várta az ezerötszáz lelkes Tisza-menti szatmári falu minden lakója azokat, akik nemzeti imádságunkat és annak költőjét, a magyar műveltség és művelődés ügyét valós értékén tartják számon.

A Magyar Kultúra Napja

Kocsis Fülöp görög-katolikus püspök és Bölcskei Gusztáv református püspök hirdetett ígét. Közreműködött Csorba Gergő orgonaművész, valamint a fehérgyarmati Erkel Ferenc Városi Vegyes Kar és a mátészalkai Zenebarátok kórusa.

A görög-katolikus püspök úgy beszélt a magyar nemzet kiváló alakjairól: költőkről, művészekről, mint prófétákról, akik hirdették és művelték a magyar kultúrát. A kultúra részesít a szépség csodálatos eszményében. Az ember áhítja a szépséget. Mindenki megvan a képesség. Mindenki megvan a képesség, hogy törekedjen magából a legjobbat kiadni. Mindenki a maga képessége szerint tud hozzáadni a magyar kultúrához. Amikor tökéletességre törekszünk, a cél: a legjobbat adni alázattal. Krisztus nélkül nincs magyar és nincs európai kultúra.

Sólyom László a Magyar Köztársaság elnöke, mint díszvendég, a szertartás végén mondott ünnepi beszédet. Hangsúlyozta, hogy a kultúra és a magyar nyelv tartja egybe a magyar nemzetet. A Magyar Kultúra Napjáról pedig Jankovics Marcell Kossuth-díjas filmrendező emlékeztetett meg, aki a Kölcsey Társaság emléklapettjét vehette át. Ezt a díjat idén neki ítélte a kuratórium. A Kölcsey Társaság immár 15 esztendeje

hagyományosan szervezi a szatmárcsekei megemlékezéseket a magyar műveltség állapotának elemzésére, valamint a felelős magyar értelmiségi alkotói magatartás megfogalmazására.

A Kölcsey emléklapett legújabb tulajdonosa a Himnuszt a hazaszeret és a magyar kultúra részeként emelte ki: Egyedülálló és teljes; tökéletes egységet alkot Erkel Ferenc zeneművével. Kölcsey Huszt című verséből is idézett.

„Messze jövőddel komolyan vess össze jelenkort;

Hass, alkoss, gyarapíts: s a haza fényre derül! ...”

Az istentisztelet után a szatmárcsekei, csónakos fejfás műemléki védettségű református temetőben a résztvevők megkoszorúzták Kölcsey Ferenc síremlékét.

v. Nagy Sándor sajtóreferens,
v. Bacskó György szkp.

Örömhír! Házasságkötés!

„Az ember önmagában képtelen arra,
hogy maradandóvá tegye az élet szépségeit.
Legalább két ember együttes érzése kell ahhoz,
hogy a szép szép legyen, s az öröm öröm „
/Wass Albert/

vitész Jánosa Réka és Dravecz Bence

életüket közös úton folytatják tovább, melyre Isten áldását kérve mondtak esküt 2009. szeptember 26-án a pápai református templom falai között. Sok boldogságot az ifjú párnak!

**vitész Kovács Ilona,
Jánosa Gyuláné
v. Pintér Kornél tkp.**

Örömhír! Gólyahír!

„Szép reményeinknek hajnalcillagánál, a jövő tündérkert gyanánt áll.” (Petőfi Sándor)

Köszöntjük Rendünk egyik szép nagycsaládját!

Dr. v. Török Péter és Török (Endrédi) Orsolya a boldog szülők, gyermekeik:

Janka (13), Tamás (11), Csenge (9),
Ádám (7), Cili (4), Mária (6 hó)

Hittel, szeretettel, a Család biztonságában tarthatjuk meg Nemzetünket, remélhetünk jobb és szebb jövőt. Isten áldását kérjük Rátok, életetekre, gyermekeitekre.

**v. Pintér Kornél É-dtúli tkp; v. Szanyó Árpád kp.tktp;
v. Sz. Kovács Ferenc kp. széktartó**

Isten ajándékeként kis vitézekről számolhatunk be a Hajdú-Bihar megyei állományban. Vitéz Gál Zoltán rendtársunk neje, Enikő ikreknek adott életet 2009. december 25-én. Gál Dóra 2420 grammal és 45 cm-rel, Gál Máté pedig 2410 grammal és 44 cm-rel született.

Gratulálunk a családnak! Kívánjuk, hogy Isten iránti szeretetben és a Haza iránti hűségben neveljék gyermekeiket.

H.B. és Sz.Sz.B. megyei állomány

Jámbor Sára Zsófia született 2009.XI.30.

Vitéz Lévai Mihály második dédunokája, Jámbor Jánosné, vitéz Lévai Katalin második unokája. Szülők: Jámbor Zoltán és Petrovics Andrea

Egészséget, sikeres, boldog életet kívánunk a Családnak szeretettel

Dr. v. Bucsy László tkp.

Örömhír! Gólyahír!

vitéz Horváth András kp. tkp úr unokái
Bence 2004. július 20, Botond 2010. február 7.

v. Horváth László tkp.úr és unokái

Nikolas, 2005. március 25.

Márk László,
2009. november 14.

Zsófia édesanyjával
2009. június 22.

„Isten hozott Titeket egy világban, mely
csak rátok várt, Hatalmas szeretettel...”

v. Dékány Ágoston otkp.

„Békes biztonságban indul földi éltünk, Hálásan köszönjük csendes születésünk!”

Köszöntjük a szülőket, gyermekeket – és nagyszülőket! Isten áldását
kérjük Reátok!

v. Dékány Ágoston otkp.

HÍREK, ESEMÉNYEK, ÉVFORDULÓK

20 éve történt...

MAGYAR TENGHERÉSZEK EGYESÜLETE • HUNGARIAN SEAMEN'S ASSOCIATION

Dátum: 1990. december 20.
Date:

Levél cím:
Postal address:

J e g y z ő k ö n y v

Készült a Magyar Tengerészek Egyesülete 1990. december 20.-ai közgyűlésén.

A közgyűlés kinyilvánítja, hogy Horthy Miklós tengernagy, mint kormányzó, segítette elő a magyar Duna - tengerhajózás létrehozását. Ezzel a tengerből elszakadt hazánkat visszasegítette a tengeri kereskedelmi forgalomba, melynek jogutódként működik jelenleg is a tengerhajózásunk.
E tevékenység emlékére a közgyűlés ellenszavazat és tartózkodás nélkül a következő határozatot hozta:

Az egyesület minden politikai irányzattól elhatárolva magát kezdeményezi Horthy Miklós tengernagy hamvainak behozatását, továbbá annak lebonyolításában tevékenyen részt kíván venni.

Futskeller Aladár
Hj. tengerészkpt.
Egyvezetős elnök

Szimon Miklós
I. oszt. Tengerészkapitány

Dávidházy András
Ny. H. J. Tengerészkapitány

kmf.

Az Elnökség részéről:

Id. Potzner Frigyes
Ny. H. J. Tengerészkapitány

Potzner Ferenc I. o.
Tengerészkapitány

Magyar Örökség Díjat kapott Prohászka Ottokár püspök

Ünnepélyes keretek között ötvenhetedik alkalommal adták át a Magyar Örökség kitüntető címet bizonyító okleveleket a Magyar Tudományos Akadémia zsűfoglalásig megtelt dísztermében.

A Díjat 1995-ben alapította a „Magyarországért Alapítvány”, később a „Magyar Örökség és Európa Egyesület” vette gondozásba, hogy erkölcsi elismeréssel támogassák azt a magyar teljesítményt, alkotást, intézményt vagy csoportot, mely hozzájárult a magyar társadalom erkölcsi és szellemi életminőségének felemeléséhez.

(A beszámoló itt olvasható:
<http://www.szfvar.katolikus.hu/?fm=1&m=1&am=&op=vie&w&id=3113>)

HÍREK, ESEMÉNYEK, ÉVFORDULÓK

66 év után életre kelt a NIMRÓD és a BOFORS

Magyar Örökség díjas Hadtörténeti Intézet és Múzeum, 2010. jan. 12.

1940M Nimród páncélvadász és légvédelmi gépágyú

A Magyar Honvédség által 1940-ben rendszeresített **Nimród** alapját a Toldi harckocsihoz hasonlóan egy svéd

tervezésű jármű, az L-62-es képezte. Ennek alváza hosszabb volt, mivel négy helyett 5 pár (bár kisebb) futógörgővel szerelték. A magyar mérnökök áttervezték a tornyot, de a fegyverzetet megtartották. A második sorozatban a motoron változtattak: a német Büssing helyett an-

nak GANZ licenstét szerelték be. A Nimródot eredetileg kettős célra szánták, páncélvadászként és légvédelmi gépágyúként is számításba vették. A Szovjetunióban vívott harcok során kiderült, hogy előbbi szerepkörében a gyengén védett célokat leküzdi, de hatástalan a T-34-esekkel és

a KV-1-esekkel (nehéz harckocsi) szemben. Annál inkább bevált, mint a páncélos csapatokat és a gyalogságot támogató önjáró légvédelmi löveg. Éppen ezért a kezdetben a páncélos egységekhez rendelt Nimródokat 1943-44 fordulóján fokozatosan légvédelmi tüzérséghez osztották be.

1936M BOFORS 40 mm-es légvédelmi gépágyú

A Bofors 36 M 40 mm-es légvédelmi gépágyú: A svéd Bofors-cég licence alapján 1936-tól a MAVAG által gyártott önműködő légvédelmi löveg. A 850 m/s kezdősebességgel, 120 lövés/perc tűzgyorsasággal és nagy löszabotossággal rendelkező – a II. világháború idején a magyar csapatok légvédelmi fő fegyvere volt, de nagy számban szerepelt a honi légvédelemnél is. 4 fűvott gumikerékre szerelt, jól rugózott lövegtalp 90 km/h-s sebességet is lehetővé tett, ezért vontatója a Ford-Marmon vagy a Botond terepjáró tehergépkocsi volt.

HM. H.I.M.sajótájékoztató

Gratulálunk!

Dékány Ágoston országos törzskapitány úr 2010. március 12-én „Csepelért Díj” kitüntetésben részesült. A Csepeli Önkormányzat képviselőtestületének méltatása: Dékány Ágoston ízig-vérig csepeli. Itt született, itt kezdte iskoláit, s minden bizonnyal itt vált belőle csepeli alkotó művész. Sokat dolgozik, rendszeres kiállító, de örömmel vesz részt az ifjúság oktatásában, tehetséggondozásában is. Ez utóbbi tevékenységéért néhány évvel ezelőtt Kvalitás-díjban részesült. Kivételes

rajztehetségét a régészeti tudomány területén kamatoztatta, de foglalkozott könyvillusztrációval is. Ma a legkorszerűbb művészeti ág, a komputer-grafika elismert mestere. Számos külföldi kiállítá-

sa mellett gyakran hívják előadónak, mely alkalmakkor szívesen és értőn szól a magyar és ezen belül a csepeli művészeti életről. Feleségével, Lacza Márta festőművésszel együtt a kerület szellemi, kulturális és művészeti életének meghatározó tényezője, elismert szaktekintély, közéleti ember. – A kitüntetést Tóth Mihály polgármester úr adta át, s kiemelte: A díjat azok a személyiségek kaphatják meg, akik a helyi közügyek területén, például a művelődésért, sportért, egészségügyért, környezetvédelemért, a rászorulóknak szociális ellátásában tett erőfeszítésekért kimagasló teljesítményt nyújtottak, s tevékenységük példaeértékű és elismerésre méltó.

HADAK ÚTJÁRA LÉPTEK...

„Nem múlnak ők el, kik szívünkben élnek, / Hiába szállnak árnyak, álmok, évek...” (Juhász Gyula: Consolatio)

Fájdalommal tudatjuk, hogy

VITÉZ BALOGH LAJOS 1945–2009

VITÉZ BARNA KÁLMÁN 1946–2009

váratlan halálukról kell beszámoljunk. Várományosokként avattuk őket Nagyszalontán 2005. augusztus 16-án. Rendünknek és családjáiknak pótolhatatlan veszteséget jelent Teremtőnkhez való megtérésük.

Kedves barátainkat rendtársunk, nagytiszteletű vitéz Filep Ferenc református lelkész búcsúztatta.

Nyugodjanak békében.

vitéz Bondár Imre szkp.
Erdély TSZK.

Memento

Megdöbbenve értesültünk **Dr. vitéz Vadász Dénes** intézeti főorvos-igazgató, kedves rendtársunk Hadak Útjára lépéséről. Díszegységünkkel tisztelegtünk temetésén november 27-én.

Búcsúbeszédet mondott vitéz zanati Kovács Imre József a T.V.R. Nyugat-Dunántúli Tszk tb.tkp. Acsád és a környező falvak lakói emlékeznek áldozatos gyógyító munkájára. Kiváló vitéz volt, minden megmozduláson, rendezvényen aktívan résztvevő. Elismeréssel adóztak barátai is a súlyos betegségben elhunyt kiváló ember, barát előtt. A korszak elhelyeztük a T.V.R. babérkoszorúját is.

Értékeljük a családot, s kedves rendtársunk feleségének többek között Rendünk felé tett hivatalos köszönetnyilvánítását.

vitéz zanati Kovács Imre József tb.tkp.

Szomorú szívvel jelentem, hogy **vitéz Madaras Gábor Bronz Érdemkeresztrel kitüntetett rendtársunk** fájdalom hirtelenséggel **2009. december 24-én elhunyt.**

1937. január 17-én született Solton, Szegeden avatták **1994-ben.** Hűséges és aktív tagunk volt. Korábban volt szívinfarktus, de most egy szerencsétlen elesés következtében kómába esett és a kecskeméti kórházban életét veszítette, éppen karácsony este. Két gyermeke szeretné tovább vinni a vitézi címet. Méltóak Édesapjukhoz. Nyugodjék békében.

vitéz Molnár Piroska dr. Juhaszné szkp

Vitéz Major István

m.kir.tü.főhadnagy 2009. december 29-én, életének 90. évében, budakeszi otthonában hunyt el csendesen. Veszpr

rémben született 1920-ban. Tanulmányait a Ludovika Akadémián végezte. Édesapja várományosaként avatta vitézzé Kormányzó urunk Székesfehérváron 1938-ban. Hamvait 2009. január 22-én helyezték örök nyugalomra a veszprémi alsóvárosi temetőben lévő családi sírboltban. Nyugodjon békében, emlékét megőrizzük.

É-Dtúli. Tszk.

Nemzetes lovag László József VRNT emlékére

1925. január 7-én született a Pécshez közeli Kisbicsérdén. Alapító tagja volt a Baranya Megyei 56-os Szövetségének. 1956-ban részt vett a forradalmi eseményekben. 56-os helytállásáért emléklappal tüntették ki. 2004. szeptember 18-án avatták Budapesten vitézzé. A Szent György Lovagrend tagja. Míg egészsége engedte, aktívan részt vett a baranyai 56-os szövetség és a Történelmi Vitézi Rend munkájában. Bajtársai és rendtársai körében nagy tisztelet övezte. Az utóbbi években egészségi állapota megromlott. Hosszantartó súlyos betegség következtében 2010. januárjában, 85. születésnapja után távozott közülünk és adta át lelkét a Teremtőnek.

Nyugodj békében szeretett Józsi bácsi!

Minden tisztelőd, barátaid, rendtársaid

Isten akarata szerint újra megtért egy 88. évét betöltött öreg katonánk a Hadak Útjának csillag milliárdokkal övezett ama örök fényű és dicsőségű ösvényére, amiről mi vitézek hisszük, hogy elvezeti Őt az örök világosságra, melyben része lesz az oly sok évet megért, sok embert próbáló harcot, csatát megjárt rendtársunknak örökkön örökké. **Vitéz Zákány János** rendtársunk!

Te, aki oly sokat áldoztál, tettél, cselekedtél népedért, nemzetedért, megtört hagyományaink, katonaszemélyeink és keresztény hitünk megtartásáért, adasék Néked tisztesség, legyen Vitézi Rendünk minden ifjú várományosa számára a Te tiszta, becsületes, harcok életutad követendő **Példa.**

A sok-sok szemben ragyogó, könnyek gyémántja a biznyság, hogy vitéz nagybányai Horthy Miklós minden öreg katonájának hősi emléke újra tisztességgel és becsülettel ragyog. Ők voltak azok a HŐSÖK, akik a szörnyű, véres XX. században hűséggel és végsőkéig kitartva állták meg helyüket és tartottak meg hitet, becsületet, hazaszeretetet, örök követendő **példával szolgálva** mindhalálig.

PÉLDA, mondom – örök fényű emléke előtt a T.V.R. Észak-Kelet Magyarországi Törzsszékhez tartozó rendtársak nevében – mély tisztelettel hajtom meg fejemet.

Emléked szívünkben örökké őrizni fogjuk.

Arnót, 2010. január 14.

vitéz Horváth László
É-K. Mo. tszk.ter.tkp.

HADAK ÚTJÁRA LÉPTEK...

vitéz Pongrátz Ödön

szabadságharcostól 2010. január 16-án vettünk búcsút a kiskunmajsai temetőben. A Corvin-közi fegyveres ellenállás egyik szervezője, az '56-os Alapítvány egyik elnöke volt. Testvérével, vitéz Pongrátz Gergellyel együtt nem csak a tiszta szívű forradalmár megtestesítői, de a szabadságharc emlékének leglelkiismeretesebb, fáradhatatlan őrzői is voltak. A 11 tagú Pongrátz család 1946-ban hagyta el a szülővárost, Szamosújvárt. Magyarországra költöztek. 1956-ban HAT Pongrátz-fiú küzdött a harcokban!

Öccse, Gergely a Corvin-köz parancsnoka volt, őt a Forradalmi Karhatalmi Operatív Bizottság tagjává választották; küldöttként tárgyalt a Parlamentben a Nagy Imre-vezette kormánnyal. A szabadságharc leverése után az Amerikai Egyesült Államokban, Bostonban telepedett le. 2004-ben avattunk vitézzé valamennyi Pongrátz testvért. 2005-ben települt haza. Az '56-os Történelmi Alapítvány elnökeként irányította a 'Kiskunmajsai '56-os Múzeum'-ot és az '56-os Ifjúsági Tábor' munkáját.

Öccse, Gergely mellett helyezték örök nyugalomra, az '56-os Kápolnában.

87 éves volt. Lélekben örök ifjú. Nem feledünk!

T.V.R.

Zalai Károly VRNT

Elhunyt az utolsó bakonyi cifraszűr szabó.

2010. február 2-án küzdelmekkel és magyarság-szolgálatlalt telt életének 66. esztendejében megtért Teremtőjéhez **Zalai Károly VRNT.** vitézi alhadnagy, az utolsó bakonyi cifraszűr szabó, népi iparművész, a Jeruzsálemi Templomos Lovagrend tagja.

A Zalai dinasztia szabad nemesi család volt, rangjukat királyi beszállítóként kapták II. Lajostól. A szűrszabóság a Zalai családban apáról-fiúra örökített hagyományként élt, dédapja egy türjei szűrkészítőnél tanulta ki a mesterséget.

Napjainkban egyedül már csak ő készített bakonyi cifraszűröket. Keze munkáját remekművek őrzik, melyek több királyi családhoz, államférfiakhoz is eljutottak. Ajándékba készített szűröket többek között *Habsburg Ottó* királyi főhercegnek, *Öszentsége II. János Pál* és *Öszentsége XVI. Benedek* pápáknak, valamint *Orbán Viktor* miniszterelnöknek is.

Életében számos kitüntetés ismerte el tevékenységét, mély hitét és példás magyarságát: 1996-ban a Magyar Népművészet Kiváló Mestere, szintén ezen évben a Magyar Feltalálók Egyesülete által létrehozott Magyar Gényusz Társaság tagja lett. 1999-ben megkapta a Magyarország Felemelkedéséért Emlékérmét, 2005-ben a Történelmi Vitézi Rend okirati elismerésben, 2006-ban pedig Bronz Érdemkereszt kitüntetésben részesítette. Az 1956-os Forradalom és Szabadságharc 50. évfordulóján a Magyar Vidék Országos 56-os Szövetség Jubileumi Emlékérem kitüntetésében részesült, 2008-ban pedig 1956 szellemi örökségének megőrzéséért és a bajtársi közösségnek tett szolgálataért megkapta a Magyar Vidék Országos 56-os Szövetség Jubileumi Érdemkeresztjét is.

„Be van az én szűröm ujja kötve...” címmel a pápai *Németh Annamária* könyvet írt életéről és munkásságáról. A kihalt-félben lévő ősi mesterségéről alig létezik szakirodalom, ezért is különleges a halála óta beszerezhetlenné vált könyv, mely a még élő hagyományt is megörökítette utódainknak. Halála előtt alig két hónappal vehette kézbe a kötetet.

A 2010. január 12-én készült utolsó interjúban így írt róla *Mátyus Tamás* újságíró a Veszprém megyei Naplóban:

„Gyerekkora óta foglalkoztatta a szakma, és mikor felnőtt, úgy döntött, elődei nyomdokába lép. Már férfiszabóként dolgozott, mikor a hatvanas évek végén jelentkezett az Üzemtörténeti Írók Klubjába, ahol elkezdte kutatni mestersége eredetét. A türjei egyházi levéltárban, Zalaszántón és a veszprémi Laczkó Dezső múzeumban is értékes mintákra bukkant, amik alapján 1972-re elkészítette első bakonyi szűrét. Bár a lektorátus élethűnek minősítette, „a mai életbe nem beilleszthető ruhadarab” címszóval visszadobták művét. Ennek ellenére nem csüggedt el, tudta, hogy a szűröket nemzeti múltja miatt sosem kedvelte a politikai vezetés, és szakmai körökben is tartottak tőlük.

Sorra készítette szűrjeit barátoknak, ismerősöknek, munkái még Ázsiába és Dél-Afrikába is eljutottak. Erdő Péter bíboros a „tizenötmillió magyar nevében” a Szűzanyának készített ruhadarabját élő imának nevezte, és segítette azt is megszervezni, hogy a pápa győri látogatásakor találkozhatson a Szentatyával.”

E cikk elején azonban megbújt két kis mondat, mely ennek a csodálatos életútnak a tragikus végét is előre vetítette:

“Bakonyjákói otthonának múzeumként berendezett szobájában fogadott a mester, azaz előbb felesége, mivel az idős szabónak minden lépés láthatóan nehezebbre esik. Lábában az év elején vérrög keletkezett, már alig érzi a végtagot, de az életmentő műtétet az orvosok nem vállalják.”

Hamvait 2010. február 13-án, egy hóviharos szombaton helyezték végső nyugalomra a bakonyjákói temetőben. Végtszesség adásán szerettein kívül megjelentek rendtársai, barátai, tisztelői, művészetének csodálói.

A Történelmi Vitézi Rend nevében – a törzskapitány képviseletében, annak betegsége miatt – **Csordás Endre VRNT.**, a bándi Magtárskör Egyesület elnöke búcsúzott rendtársunktól, akinek tiszteletére **Kun László VRNT.** közép-dunántúli székkapitány, **vitéz Jánosa Réka** Veszprém vármegyei hadnagy és **vitéz Galántai Márta Edit** tb. vitézi alhadnagy vezetésével több vármegyéből is megjelentek rendtársaink.

Betegségtől megviselt teste már nincs köztünk, lelke, szelleme azonban tovább él. Ennek ékes bizonyítéka, hogy halála után 1 hónappal a Pécsi Tudományegyetem Bölcsészeti Karának Néprajz- Kulturális Antropológia Tanszékén sor került egy hallgató „Zalai Károly cifraszűr készítő népi iparművész életútja és munkássága” című szakdolgozatának műhelyvitájára.

Isten áldjon Karcsikám! A Mennyei Atya trónusánál imádságos lelkeddel járj közbe értünk magyarokért és szegény, kifosztott, megcsönkített Hazánkért!

vitéz Pintér Kornél
észak-dunántúli törzskapitány

vitéz Kőrösi László tkp.

Nehéz szívvel értesítjük vitéz Bajtársainkat, hogy 2010. március 6. napján, életének 81. évében visszaadta lelkét Teremtőjének szeretett bajtársunk, törzskapitányunk, a Vitézi Szék tagja, a Dél-Dunántúli Törzsszék egykori elöljárója, a Vitézi Erdemkereszt arany fokozatával kitüntetett **vitéz Kőrösi László ny. honv. őrnagy, nemzetőr dandártábornok**. Pécsen született 1929-ben. Az 1956-os forradalom és szabadságharc során tanúsított bátor magatartásáért a Köztársasági Erdemkeresztrel és a Hazáért Erdemkeresztrel tüntették ki. Saját érdeme jogán 2000-ben nyert felvételt a Vitézi Rendbe. A Történelmi Vitézi Rend Dél-Dunántúli Törzsszékének hadnagya, székkapitánya majd törzskapitánya volt.

Ő már égi szolgálati helyén segíti hón szeretett Hazáját és a Magyar Szent Koronát. Imánk és fohászuk kísérje a Hadak Útján.

Történelmi Vitézi Rend
Vitézi Szék

vitéz domáldi és szászujfalusi Felszeghy Lóránd

2010. március 28-án a Hadak Útjára lépett.

Désen született 1916.03.30-án, vitézzé avatva Budapesten 1999-ben. Az 1991-ben alakult Nemzeti Alapítvány

egyik alapító tagja, a Doni Bajtársi Szövetség és a Történelmi Vitézi Rend, a Horthy Miklós Társaság, a Szent Lázár Katonai és Ispótyos Lovagrend tagja.

2006-ban kezdeményező közbenjárására és támogatására Pestszentlőrinc Önkormányzata II. világháborús emlékművet emelt a XVIII. kerületi Kossuth téren.

Írányt mutató egyénisége, példamutató hazaszeretete, szigorú becsületessége és őszintesége, figyelmes és odaadó szeretete nem csak Családjának jelent pótolhatatlan veszteséget.

Gyászolják lányai: v. Felszeghy Judit, Dr. v. Felszeghy Klára és unokái: v. Patakiné Szücs Eszter, v. Szücs Endre és rendtársai.

Mély fájdalommal tudatjuk, hogy

Dr. Uray Istvánné, vitéz Szentistvány Éva

2010. március 27-én, életének 65. évében, hosszú, végtelen hittel, erővel és türelemmel viselt betegsége után visszatért az Atyai Házba.

A gyászoló család
T.V.R. Kelet-Mao.Tszk, Debrecen

Szlovénia, Ukanc

A Krajcáros Alapítvány munkatársai által felújított katonai temetőben, Ukancban (Szlovénia) sok év óta hagyomány, hogy a halottak napján a lujbljanai diplomaták és a helyi önkormányzat képviselői megemlékeznek az itt nyugvó hősi halottakról. Ez évben a Történelmi Vitézi Rend képviselői is lerótták kegyeletüket a Hősök előtt.

Megemlékezés a szlovéniai ukanci temetőben, az I. világháború magyar és más nemzetiségű katonái felett – vitéz László Tibor lelkipásztor:

Imádság: Mindenható Istenünk! Segítségül hívjuk a Te Nevedet, hogy a háború pusztításában elesettek fölött emlékezzünk és segítségedet kérjük. Kérünk, teremts szívünkben bűnbánatot és jó szándékú tettekre készséget azért, hogy e borzalmak ne ismétlődhessenek meg! Élet Ura, teremts bennünk új szívet, hogy teljesíthessük akaratomat. Amen.

Erdő, fák, védő óvó kerítés, s kegyeletes kezek veszik körül az itt nyugvó katonák sírjait. Pihenésükben, mint ahogy halálukban sincs különbség: **a háború áldozatai ők.**

Az áldozatot elszenvedők nem csupán ők voltak, hanem családjuk, szűkebb, tágabb közösségük, nemzetünk. **A halál és az élet értelme felett gondolkozó ember megáll,**

mert kérdések támadnak a választ keresők elméjében, s a válaszok között néhány megfogalmazás:

A halál látása – értékesebbé teszi az életet! Megerősíti a meggyőződést: komolyan kell vennünk az életet! Egyének, nemzetek, s az egész emberiség számára üzen a halál: Vedd komolyan életedet! Azaz: az egész emberiség rászorul arra, hogy komolyan vegye önmagát!

Miből is táplálkozott az itt nyugvók élete? A hazaszeretetből, kötelességérzetből, katonai esküjükből fakadó tettekre készségből: **elérjük állított magasabb rendű eszményekből. És akik az élet Urai akartak lenni, a Halál szolgálivá váltak.!!!** Következményként pedig látjuk a front ütközeteit, a sár, a víz, a tűz, az elemek kihívását, melyek szerencsés esetben csak életpróbák, vagy pedig visszafordíthatatlan tragédiák sorát eredményezték. Kiáltásuk, haláltusájuk elcsendesült. A keresztre felfuthat a rózsza, s a csatamező felett táncolhatnak a pillangók...

„Csak légy egy kissé áldott csendben: Magadban békességre lelsz, Az Úr-rendelte kegyelemben Örök, bölcs célnak megfelelsz.....”

Az élet komolyan vétele: a felelősségérzet tudata annak, hogy robbanó anyagokkal telerakott világban élünk, s ahol egy gyufaszál eldobásával felgyújthatjuk a világot.

Tehát számolnunk kell mindannak a következményével, amit megteszünk, vagy elmulasztunk! Nem lehet nagyobbat kívánni a nemzetektől, mint hogy komolyan vegyék, a maguk és más nemzetek sorsát, s ezzel együtt az egész emberiség sorsát.

Nem lehet, hogy egy nemzet életérdeke, az emberiség egyetemes életérdekével ellentétbe kerüljön; veszni kell hagyni az egyetemes érdeket a nemzeti, vagy idegen érdekek fenntartásáért! Minderről az Úr Jézus Krisztus tett bizonyosságot. A golgotai kereszt bizonyítja és minden szívbe beleírja az életpéldát: Ő komolyabban vette küldetését, mint az életét. Ő vállalta a halált, mert tartozott vele az igazságnak. Az Atya Isten pedig nem hagyta Fiát a halál martalékának, feltámasztotta a halálból és dicsőségébe emelte! A feltámadás húsvéti örömhíre, hogy a Jézus szerinti hittal vállalt élet nem jár csalódással. A teremtett világ, az Isteni megváltó akarat által így lett az új életnek, új teremtésnek és benne egy új lelki birodalomnak kezdetévé, munkálójává.

Komolyan akkor vesszük az életet, ha bármikor oda tudjuk adni eszményeinkért, – s minél nagyobb darabokat törünk le életünkéből áldozatként, annál egészségesebbé, teljesebbé, valóságosabbá és dicsőségesebbé válik életünk.

Az erkölcsi világrend váljon az emberiség minőségi életörvényévé! Szavunkból az emberiség jó lelke szólaljon meg és mögötte álljon tanúságtételre az egész teremtett mindenség és annak fenséges művésze: Isten, aki az élet Ura.

„Zengi hát az Úrnak, s járd az útát,
Mit épen néked Ő adott.

A mennyből gazdag áldást juttat,
S majd Jézus ad szép, új napot,
Ki Benne bízik és remél,

Az mindörökké Véle él.” (274. dicséret 4. verse)

Holtak, de mégis élők fölött, ezzel a reménységgel állunk.

Áldás: „Áldjon meg titeket az Isten, aki a diadalmat adja nekünk a mi Urunk Krisztus által. Annak okáért, Atyámfiai, erősen álljatok, mozdíthatatlanul, buzgólkodván az Úrnak dolgában mindenkor, tudván, hogy a ti munkátok nem hiábavaló az Úrban!” Ámen.

(Képek: <http://www.thermo-press.co.uk/krajczaros/2009.9-12/Newukanc/ukanc09.html>)

A Krajczáros Alapítvány az idén a halottak napján immáron tizedik alkalommal vesz részt az Isonzónál folyó véres küzdelmek hátszágának számító **Ukancban (Szlovénia)** – egy Monarchia-beli katonai temetőben tartott megemlékezésén. A ma már festői környezetben lévő emlékhelyet az Alapítvány munkatársai újították fel. **Dr Bedécs Gyula** szombathelyi nyugdíjas történelemtanár **újabb könyvecskéjét** az Alapítvány finanszírozásával a napokban adják nyomdába és az olasz dolinákban, az olykor keskeny és köves, de kocsival is jól járható utak mentén fekvő, vagy az erdővel körülölelt, karszti kövekkel bekerített sírkeretekre kívánják a **magyar társadalom ma élő nemzedékének a figyelmét ráirányítani**. Persze, e téren sokkal több tennivaló akadna Galíciában, ahol a „Halkabban járjon, aki él...” című kiadványban mintegy 600, jórészt elhanyagolt, de mára néhányukat kulturált állapotba hozott katonai temetőről olvashatunk. Nos, eme példák csak kiragadottan érzékeltetik, mely szerint korunk polgáraiban mintha újra éledezőben lenne a nagyapáink és dédapáink, valamint a viharos évszázadokon át a vártán mindenkor helytálló felmenőink iránti kultusz. Szeretnénk a – remél-

hetőleg többeket megragadó – példák felsorolását folytatni és a <http://haemgo.uw.hu> portálon mielőbb és minél szélesebb kör számára láthatóvá tenni az eddigi eredményeket, de fontosnak érezzük megmutatni a további teendőket is.

Ehhez várunk bemutatkozó anyagokat és az ilyen téren munkálkodó **civil szervezetek, önkormányzatok, iskolák, egyházi és közéleti személyiségek**, valamint önkéntesek és szponzorok **jelentkezését a Háborús Emlékhelyeket Gondozók Társasága tagjainak sorába**.

Más / érdekes: www.katonasirok.freeweb.hu/

Hiszekegy

Magyar Nemzeti Hitvallás, röviden Hitvallás vagy Hiszekegy 1920-tól 1945-ig a hazafias ünnepek – akkori-ban nem is nagyon tartottak másmit – állandó műsor-számává vált, gyakran a teljes (15 versszakos) költeményt elszavalták, kifüggesztették a tantermek falára, s a tanítás minden nap a refrén elmondásával kezdődött.

De hogyan is keletkezett ez a fohász, amelyet abban a korban nem is volt olyan magyar ember, aki ne tudott volna kívülről? A gyalázatos trianoni diktátum aláírását követően nem sokkal, még 1920. júniusában az irredenta (*Magyarországon a trianoni blékediktátummal jogtalanul elcsatolt területek visszaszerzésére irányuló mozgalom. szerk.*) szervezeteket egységbe fogó Védő Ligák Szövetségének elnöke, Urmánczy Nándor pályázatot hirdetett egy legfeljebb 20 szóból álló nemzeti fohász, valamint egy legfeljebb 10 szóból álló nemzeti jelmondat megalkotására. A cél az volt, hogy legyen egy-egy (viszonylag) hosszabb és rövidebb, tömör, de csattanós mondás, amelyek kifejezik az elcsatolt országrészek visszaszerzésére irányuló jogos nemzeti törekvést. A felhívásra több száz (!) pályázat érkezett be. A Rákosi Jenő vezette bírálóbizottság összetétele és mentalitása biztosította a teljesen objektív értékelést, illetve rangsor kialakítását.

A jelmondatra kiírt pályázatot Bessenyei Szabó Mihály nyugalmazott főispán nyerte meg „*Csonka-Magyarország nem ország, egész Magyarország mennyország!*” pályaművel. A nemzeti fohászra érkezett javaslatok közül a bizottság a legjobbnak Papp-Váry Elemérné (született Sziklay Szeréna, Rozsnyó, 1881. április 18.) „*A Felvidék egy elszakadt leánya*” jelígjű 15 versszakos költeményének kezdő, egyben záró versszakát ítélte a legjobbnak, s minősítette egyben Magyar (Nemzeti) Hitvallással: „*Hiszek egy Istenben, Hiszek egy hazában, Hiszek egy isteni örök igazságban, Hiszek Magyarország föltámadásában. Ámen.*” (Szeréna asszony az eredeti kéziratban „ö” és nem „e” betűvel írta le a „föltámadás” szót). A Hiszekegy oly gyorsan vált általánosan ismertté és népszerűvé, hogy a Védő Ligák Szövetsége újabb pályázatot írt ki, mégpedig a Hitvallás megzenésítésére. 1921-től ennek eredményeként a Szabados Béla zeneművészeti főiskolai tanár által megzenésített változat is közismertté vált. Papp-Váry Elemérné még megélte alkotásának viharos gyorsaságú elterjedését. 1923. november 15-én Budapesten lelke megtért Teremtőjéhez. Talán egyszer ő is megkapja azt az elismerést, amelyet 2007. július 29-én az abádszalóki születésű Kovács Pál gyalogos, a Nagy Háború első hősi halottja, akit a Vitézi Szék posztumusz vitézzé avatott.

Rátfai Emese Judit

HITVALLÁS

Hiszek egy Istenben,
hiszek egy hazában,
Hiszek egy isteni
örök igazságban,
Hiszek Magyarország
feltámadásában.

Ez az én vallásom, ez az én életem,
Ezért a keresztet vállaimra veszem,
Ezért magamat is reá feszíttetem.

Szeretném harsogni kétkedők fülébe,
Szeretném égetni reszketők lelkébe,
Lángbetűkkel írni véres magyar égre:

Ez a hit a fegyver, hatalom és élet,
Ezzel porba zúzod minden ellenséged,
Ezzel megválthatod minden szenvedésed.

E jelszót, ha írod lobogód selymére,
Ezt, ha belevésed kardod pengéjébe,
Halottak országát feltámasztod véle.

Harcos, ki ezt hiszed, csatádat megnyerted,
Munkás, ki ennek élsz, boldog jövőd veted,
Asszony, ki tanítod, áldott lesz a neved.

Férfi, ki ennek élsz, dicsőséget vettél,
Polgár, ki ezzel kélsz, új hazát szereztél,
Magyar, e szent hittel mindent visszanyertél.

Mert a hit az erő,
mert aki hisz, győzött,
Mert az minden halál
és kárhozat fölött
Az élet Urával
szövetséget kötött.

Annak nincs többé rém, mitől megijedjen,
Annak vas a szíve minden vésszel szemben,
Minden pokol ellen, mert véle az Isten!

Annak lába nyomán zöldül a temető,
Virágdíszbe borul az eltiport mező,
Édes madárdaltól hangos lesz az erdő.

Napsugártól fényes lesz a házatája,
Mézes a kenyere, boldogság tanyája,
Minden nemzetségén az Isten áldása.

Magyar! te most árva, elhagyott, veszendő,
Minden nemzetek közt lenn a földön fekvő,
Magyar legyen hited s tied a jövőendő.

Magyar, legyen hited és léssen országod,
Minden nemzetek közt az első, az áldott,
Isten amit néked címeredbe vágott.

Szíved is dobogja, szavad is hirdesse,
Ajkad ezt rebegje, reggel, délben, este,
Véreddé hogy váljon az ige, az eszme:

Hiszek egy Istenben, hiszek egy hazában,
Hiszek egy isteni örök igazságban,
Hiszek Magyarország feltámadásában!

Papp Vary Alajos